

STATUL MAJOR AL FORTELOR TERESTRE
ȘCOALA DE APLICAȚIE PENTRU UNITĂȚI SPRIJIN DE LUPTĂ
„GENERAL EREMIJA GRIGORESCU“
CENTRUL DE INSTRUIRE PENTRU GENIU, EOD ȘI APĂRARE CBRN „PANAIT DONICI“

135 DE ANI DE ÎNVĂȚĂMÂNT MILITAR DE GENIU

REVISTA ARMEEI GENIU

FONDATĂ ÎN ANUL 1927 SUB DENUMIREA
„REVISTA GENIULUI“ Anul XVI Nr. 1(25) – SERIE NOUĂ
RÂMNICU VÂLCEA
2016

Revistă editată de
CENTRUL DE INSTRUIRE PENTRU GENIU, EOD
ȘI APĂRARE CBRN „PANAIT DONICI”
sub egida
STATULUI MAJOR AL FORTELOR TERESTRE
Fondată în anul 1927 sub denumirea „REVISTA GENIULUI”
Nr. 25 / mai 2016 Serie nouă, anul XVI

Coordonator științific:

Col. Dan MARIN

Redactor-șef:

Lt.col. Tiberiu OSOIAN

Secretar de redacție:

Mr. Liviu BOSCAGINI

Redactori:

Plt. adj. pr. Vasile BĂLĂCEANU

M.m.p. Tudor STANCIU

Pcc Corina STAN

Fotografii: Arhiva Editurii Revistei

Armei Geniu

Arhiva U.M. 01784 Rm. Vâlcea

Arhivele U.M. colaboratoare

Arhivele personale ale autorilor

Asistență tehnică:

Mr. ing. Ion BĂLĂCEANU

Adresa redacției:

RÂMNICU VÂLCEA

Str. Tudor Vladimirescu nr. 31

Telefon: 0250/739601 int. 0173

Fax: 0250/735673

web: www.cpge.ro

e-mail: sagcf_vl@yahoo.com

ISSN 2066-1169

Tiparul a fost executat la
CENTRUL TEHNIC-
EDITORIAL AL ARMATEI
sub comanda 698/2016; B0516

În atenția colaboratorilor!

- ❖ *Articolele trimise de colaboratori vor avea indicată bibliografia (cu numele autorilor) folosită la realizarea lor;*
- ❖ *Articolele trimise spre publicare vor fi redactate, dactilografiate sau tehnoredactate în orice editor de text care se conformează normelor Academiei Române privind lexicul, gramatica și ortografia;*
- ❖ *Articolele se vor trimite la redacție listate și semnate de autor; se recomandă colaboratorilor să trimită articolele la redacție și pe suport electronic, care se va returna expeditorilor;*
- ❖ *Manuscrisele nu se înapoiază;*
- ❖ *Articolele vor fi semnate, chiar dacă autorii doresc să apară în revistă sub pseudonim;*
- ❖ *Articolele apărute în alte publicații nu pot fi reproduse în Revista Armei Geniu;*
- ❖ *Pentru articolele care nu sunt originale se va menționa dacă sunt traduceri sau comentarii, citându-se sursa și autorul;*
- ❖ *Traducerile vor fi însoțite de autorizația autorului sau a editurii;*
- ❖ *Articolele nu vor conține informații clasificate;*
- ❖ *Articolele se vor publica sub responsabilitatea autorului;*
- ❖ *Corespondența se va trimite la „Revista Armei Geniu”, str. Tudor Vladimirescu, nr. 31, Râmnicu Vâlcea, telefon 0250739601 sau 0250739602, int. 0173 sau prin poșta electronică la adresa din caseta redacțională, cu mențiunea „Pentru Revista Armei Geniu”.*

Redacția

CUPRINS

Ordinul șefului Statului Major General privind sărbătorirea a 135 de ani de la înființarea Centrului de Instruire pentru Geniu, EOD și Apărare CBRN „Panait Donici”	3
Mesajul șefului Statului Major al Forțelor Terestre cu prilejul sărbătoririi a 135 de ani de la înființarea Centrului de Instruire pentru Geniu, EOD și Apărare CBRN „Panait Donici”	5
Scurt istoric al sprijinului de geniu	6
<i>✎ Colonel Dan MARIN</i>	
135 de ani de învățământ militar de geniu	11
<i>✎ Locotenent-colonel Tiberiu OSOIAN</i>	
Scurt istoric al instituției inspectorului pentru geniu	15
<i>✎ Maior Liviu BOSCAGINI</i>	
Sărbătoare la Râmnicu Vâlcea cu ocazia aniversării a 135 de ani de învățământ militar de geniu	22
<i>✎ Maior Florentin DUMAN-ȘENDRESCU</i>	
Centrul de excelență NATO pentru arma geniu – Military Engineering Centre of Excellence/MILENG COE – Ingolstadt, Germania	24
<i>✎ Maior Ovidiu DAMIAN</i>	
Necesitatea dezvoltării de capacități comune EOD-CBRN la nivelul Ministerului Apărării Naționale	28
<i>✎ Locotenent-colonel ing. Cătălin SĂRACU, Căpitan dr.ing. Teodora ZECHERU</i>	
Tabăra de instrucție la apă – locul ideal pentru formarea și perfecționarea capacităților necesare podarilor și pontonierilor militari	32
<i>✎ Locotenent-colonel ing. Cristian-Gabriel ARINTON</i>	
Despre importanța stagiului la unități	40
<i>✎ Locotenent-colonel Gheorghe BROSCĂREANU</i>	
Provocări la adresa învățământului militar de geniu	42
<i>✎ Locotenent-colonel Iulian Mesea</i>	
Aprofundare și autodepășire pe fundamentul asimetriei	45
<i>✎ Maior Angel Cătălin FLOREA</i>	
Tinere speranțe	47
<i>✎ Sublocotenent Teodora-Cătălina PĂTRUȘCĂ, Sublocotenent Laviniu-Darius VENTER</i>	
Considerații despre rolul femeilor în armată	49
<i>✎ Locotenent Ioana CIUBEICĂ, Locotenent Nicoleta CUȚUHAN</i>	
Brigada 10 Geniu „DUNĂREA DE JOS” 2015 - Un an bogat	
Exercițiul „CAPABLE LOGISTICIAN 2015”	53
<i>✎ Colonel dr. Corneliu DINCO</i>	

Batalionul 136 Geniu „APULUM” prezent la exercițiul militar „RESOLUTE CASTLE 2015”	60
<i>✎ Căpitan Iulian GORUN</i>	
Batalionul 136 Geniu „APULUM” a fost reprezentat la exercițiul militar multinațional „TRIDENT JOUST 2015”	61
<i>✎ Căpitan Iulian GORUN</i>	
Exercițiul „DRAGOON CROSSING ROMANIA 2015”	63
<i>✎ Maior Daniel JOSAN</i>	
Exercițiul multinațional „IEL MILU 2015” din Georgia	70
<i>✎ Maior Marius PĂCURAR</i>	
„BLONDE AVALANCHE” - Militari destoinici, misiune pe măsură	72
<i>✎ Căpitan Vlad VERDEȘ</i>	
Exercițiile comune ale Batalionului 53 Geniu „SCORILO” cu autoritățile publice locale - o premisă a eficienței	76
<i>✎ Locotenent Viorela MARIAN</i>	
Considerații și aprecieri privind sprijinul de geniu al forțelor de vânători de munte în contextul acțiunilor militare moderne	78
<i>✎ Sublocotenent Bogdan BARBU</i>	
Un secol și jumătate de fapte și tradiții ale pontonierilor brăileni	82
<i>✎ Plutonier adjutant Dan PURDEL</i>	
Cu electricienii printre nămeți	85
<i>✎ Maior Valeriu SACARISEANU</i>	
RESOLUTE CASTLE 15	87
<i>✎ Locotenent Vasile SIN</i>	
Instrucția prin practicare în sprijinul securității	88
<i>✎ Sublocotenent Ionuț-Andrei TOLIȚĂ</i>	
Artele marțiale din nou în actualitate	89
<i>✎ Locotenent-colonel Iulian MESEA</i>	
Cerc pastoral de catehizare creștină a tinerilor militari	92
<i>✎ Preot militar Ioan MIHALACHE</i>	
Școala încercărilor	94
<i>✎ Maior psiholog Gabriel SLABU</i>	
Despre civilii din unitate, cu respect!	97
<i>✎ Colonel Dan MARIN</i>	
Sublocotenent (post-mortem) Remus Brânzan - primul militar român căzut la datorie într-un teatru de operații după Revoluția din Decembrie 1989	99
<i>✎ Plutonier adjutant principal dr. Nicoleta Munteanu</i>	

ORDINUL ȘEFULUI STATULUI MAJOR GENERAL

PRIVIND SĂRBĂTORIREA A 135 DE ANI DE LA ÎNFIINȚAREA CENTRULUI DE INSTRUIRE PENTRU GENIU, EOD ȘI APĂRARE CBRN „PANAIT DONICI”

Înființată la 7 aprilie 1881 prin Înalt Decret Regal al regelui Carol, „Școala specială de Artilerie și Geniu” constituie punctul de plecare al tradițiilor actualului Centru de Instruire pentru Geniu, EOD și Apărare CBRN „Panait Donici”. De-a lungul timpului, instituția de învățământ în arma geniu, indiferent de numele sau localizarea ei, a constituit pepiniera care a dat Armatei României nu numai mari comandanți și specialiști – cu o pregătire profesională certificată prin fapte și realizări – dar și personalități de seamă ale vieții publice românești, atât pe tărâmul cultural, cât și pe cel politic și administrativ.

Beneficiind de un corp de cadre de o probitate științifică și profesională deosebită, instituția a promovat încă de la începutul existenței sale un învățământ de calitate, cu un pregnant caracter practic-aplicativ.

Experiența personalului didactic din această instituție stă astăzi sub semnul participării acestuia la misiuni în teatrele de operații, la exerciții naționale și internaționale, la diferite alte forme de dezvoltare profesională în țară și peste hotare, precum și a colaborării cu instituții cu misiuni similare din cadrul NATO, fapt ce permite desfășurarea unui învățământ militar modern, practic-aplicativ și interactiv, care se ridică la nivelul cerințelor impuse la nivelul Alianței Nord-Atlantice.

Calitatea procesului de instruire desfășurat în Centrul de Instruire pentru Geniu, EOD și Apărare CBRN „Panait Donici” este certificată prin rezultatele obținute de militarii genști participanți la misiunile de menținere a păcii și reconstrucție în teatrele de operații din Bosnia-Herțegovina, Afganistan și Irak, precum și a celor obținute la exercițiile militare cu participare multinațională.

Menționez, de asemenea, participarea personalului acestei instituții la acțiuni de sprijinire a autorităților locale și a populației afectate de diferite calamități naturale, fapt ce a atras aprecieri deosebite și sentimente pozitive la adresa militarilor români, din partea celor sprijiniți.

Doamnelor și domnilor ofițeri, maiștri militari, subofițeri, soldați și gradați profesioniști, personal civil contractual,

Prin modul cum ați înțeles să vă îndepliniți misiunile încredințate, prin dăruirea și priceperea voastră, dar și prin spiritul de sacrificiu de care ați dat dovadă, v-ați câștigat

stima, respectul și prețuirea camarazilor din forțele terestre, precum și atașamentul întregii populații civile vâlcene.

Vă îndemn să depuneți toate eforturile necesare pentru creșterea competențelor dumneavoastră profesionale - condiție de bază a îndeplinirii obiectivelor Armatei României de asigurare a securității naționale și de integrare deplină în structurile euroatlantice!

Cu prilejul sărbătoririi a 135 de ani de la înființarea Centrului de Instruire pentru Geniu, EOD și Apărare CBRN „Panait Donici”, vă adresez sincere felicitări și vă doresc tuturor multă sănătate, putere de muncă, satisfacții tot mai mari și bucurii alături de cei dragi.

ȘEFUL STATULUI MAJOR GENERAL

General NICOLAE-IONEL CIUCĂ

MESAJUL ŞEFULUI STATULUI MAJOR AL FORŢELOR TERESTRE

CU PRILEJUL SĂRBĂTORIRII A 135 DE ANI DE LA ÎNFIINŢAREA CENTRULUI DE INSTRUIRE PENTRU GENIU, EOD ŞI APĂRARE CBRN „PANAIT DONICI”

La 7 aprilie 2016, Centrul de Instruire pentru Geniu, EOD şi Apărare CBRN „Panait Donici”, continuatorul tradiţiilor militare ale Şcolii Speciale de Artilerie şi Geniu, aniversează 135 de ani de la înfiinţare.

În decursul existenţei sale, centrul a cunoscut mai multe organizări şi reorganizări, având drept scop adaptarea programelor sale de învăţământ la specificul vremii, la modalităţile de utilizare a Forţelor Armate pe câmpul de luptă.

Centrul se prezintă ca o structură de învăţământ militar modern, asigurând pregătirea profesională a absolvenţilor şi interoperabilitatea structurilor de geniu din armată cu structurile similare ale armatelor aliate.

Este o meritată sărbătoare pentru oamenii care, de-a lungul celor 135 de ani, au construit edificiul unei structuri capabile să-şi îndeplinească misiunile la nivelul celor mai exigente cerinţe.

Doamnelor şi domnilor ofiţeri, maiştri militari, subofiţeri, gradaţi şi soldaţi profesionişti, personal civil contractual,

Cu ocazia sărbătoririi a 135 de ani de la înfiinţarea Centrului de Instruire pentru Geniu, EOD şi Apărare CBRN „Panait Donici”, vă mulţumesc pentru realizările de până acum şi vă urez succes în îndeplinirea proiectelor de viitor, reuşite profesionale şi personale, sănătate, dumneavoastră şi celor pe care-i preţuiţi!

La mulţi ani!

**ŞEFUL STATULUI MAJOR AL FORŢELOR TERESTRE
General-maior dr. DUMITRU SCARLAT**

SCURT ISTORIC AL SPRIJINULUI DE GENIU

✉ Colonel Dan MARIN

Geniul a apărut în compunerea armatelor ca urmare a dezvoltării mijloacelor de luptă și a artei militare. Atât în antichitate, cât și în evul mediu, conducătorii militari au fost preocupați pentru fortificarea cetăților în vederea întăririi apărării teritoriilor pe care le controlau. Concomitent cu dezvoltarea artei fortificațiilor au fost identificate procedee de atac și de cucerire a acestor cetăți, în principal prin săparea unui tunel sub zidurile cetății care era întărit cu grinzi de lemn după ce era scos pământul. După retragerea lucrătorilor, proptelele erau

incendiate și se crea posibilitatea prăbușirii construcției așa cum au procedat normanzii în anul 885 la Paris.

Pentru realizarea acestor lucrări, majoritatea armatelor vremii foloseau lucrători specializați, numiți minari sau tălpari, așa cum pomenesc cronicarii războaielor din secolele XIII – XV cu referire la armatele lui Carol cel Mare, la cruciadele conduse de Filip August¹ sau la armata turcă². Pentru astfel de lucrări erau folosiți soldați de alte arme recrutați pentru timp scurt și conduși de specialiști militari sau civili (ingineri, arhitecți, pictori, sculptori sau ofțeri activi de infanterie sau cavalerie) în măsură să coordoneze executarea acestor misiuni speciale. În acest sens, este foarte cunoscut Apollodor din Damasc, care a fost ridicat la rangul de general și numit comandant a trupelor de geniu, denumite de romani *fabres*. Lucrările genistice executate sub conducerea acestui inginer, în războaiele purtate de romani împotriva dacilor, au determinat pe unii istorici să afirme că „Dacia a fost cucerită în egală măsură cu spada și lopata”³.

Italia a fost printre primele state europene care au început să pregătească ingineri militari, iar pe timpul Caterinei de Medici a ajutat Franța să-și formeze proprii specialiști destinați lucrărilor de castramentăție (știința așezării taberelor), fortificație și mine.

Subunitățile de săpători minari au început să apară în secolul XV în armata turcă, iar în Franța acestea au fost permanentizate din anul 1673, dar nu se poate vorbi deocamdată de apariția armei geniu.

Data de naștere a acestei noi arme este 4 martie 1795, când subunitățile de săpători minari din armata franceză se separă definitiv de celelalte arme, iar denumirea de *geniu* este dată tot de către francezi, deoarece ofițerii selecționați pentru această armă erau ingineri militari și trebuiau să dovedească înclinație și aptitudini pentru aceste misiuni speciale.

¹ Onesime Roux, *Genie*, Paris, 1897, p.2.

² Aurel Decei, *Istoria Imperiului Otoman*, București, 1978, passim.

³ „Magazin istoric”, nr.11(236)/1986, p.30.

Cu timpul, specialitățile acestei arme s-au diversificat fie prin crearea unora noi, fie prin înglobarea unor specialități care luaseră ființă în alte arme. Odată cu evoluția mijloacelor de luptă, unele specialități din arma geniu au devenit, la rândul lor, arme de sine stătătoare.

Așadar, geniuul apare în armatele țărilor europene în secolul XIX și se dezvoltă în secolul XX, devenind o armă complexă destinată sprijinului celorlalte arme în timpul operațiilor militare, dar care a fost adesea utilizată pentru reconstrucție după război și pentru ajutorarea populației civile în situații de urgență.

În România, arma geniu a luat ființă la 31 mai 1859, printr-un decret al domnitorului Alexandru Ioan Cuza. Necesitățile impuse de dezvoltarea și modernizarea organismului militar românesc, conjugate cu cele ale economiei naționale, au determinat factorii de decizie militară să pună bazele acestei arme noi. Primele batalioane de geniu ale oștirii române aveau un efectiv de 1000 de oameni fiecare, împărțiți în patru companii. Comandant al acestor subunități a fost numit căpitanul, ulterior maiorul, Panait Donici, inginer diplomat al Școlii politehnice din Paris, ministru al lucrărilor publice în guvernul Moldovei, care s-a numărat printre organizatorii trupelor de geniu din țara noastră.

Din acel moment, pe lângă instrucție, trupele de geniu au participat la executarea de lucrări la diferite unități militare, la construirea de cazărmi, spitale, ateliere, depozite, remize, tabere pentru instrucția întrunită a trupelor, precum și la ridicarea unor obiective ale economiei naționale. În timpul războiului de independență din 1877-1878, trupele de geniu au contribuit atât prin lucrările executate, cât și prin jertfe de sânge, la obținerea victoriei de la Plevna împotriva imperiului otoman.

Printre misiunile pe care le-au îndeplinit se numără: lucrările de fortificație executate pe malul Dunării în sectoarele Calafat, Ciuperceni, Poiana Mare, Rast, Bechet, Corabia și Izlaz, întinderea podului de vase peste Dunăre, la Siliștioara-Măgura între 14-31 august 1877, organizarea și executarea lucrărilor de fortificație din zona Plevnei și asigurarea comunicațiilor pentru nevoile trupelor românești și ruse din zonă.

În timp, trupele de geniu au cunoscut reorganizări ample în acord cu nevoile de sprijin pe linie de armă pe timp de război sau de reconstrucție a țării după campaniile militare, de dezvoltare a infrastructurii destinate armatei sau pentru pregătirea teritoriului pentru apărare. Necesitățile de cadre erau asigurate de două școli militare de specialitate, *Școala specială de artilerie și geniu* și *Școala specială de aplicație de artilerie și geniu*, înființate în anul 1881.

În anul 1887, în armata română funcționau 2 regimente de geniu și un Inspectorat al geniuului având ca atribuții inspectarea armei geniuului, a serviciilor de geniu și a tuturor construcțiilor militare și lucrărilor de fortificație. Această structură a avut un caracter de continuitate timp de peste 120 de ani, chiar dacă a înregistrat diferite denumiri: Inspectoratul tehnic al Geniuului, Inspectoratul general al Geniuului, Comandamentul trupelor de geniu etc.

Temeinica pregătire de specialitate a ofițerilor geniști români a fost probată de executarea unor lucrări de fortificație de mare amploare, între care se evidențiază fortificarea cetății București (1882-1899), executată de Regimentul 1 geniu comandat de colonelul Anton Berindei și a regiunii întărite Focșani-Nămoloasa-Galați (1888-1893), executată de Regimentul 2 geniu, comandat de colonelul Zamfir Gheorghiu.

Între 1908-1913 au fost luate măsuri pentru perfecționarea organizatorică a armei genului, care cuprindea serviciul de geniu și trupele de comunicații, în cadrul cărora găsim o mare varietate de subunități de specialitate: de săpători minari, de poduri, de pontonieri, de căi ferate, de telegrafie, de aerostații, de automobile, secții de porumbei.

Înzestrarea armatei cu mijloace radio, motociclete, automobile și proiectoare a dus la constituirea, în anul 1908, a unei subunități specializate - compania de specialiști - transformată în anul 1913 în Batalionul de specialiști, care grupa tot ce era nou în tehnica militară genistică.

Prima secție aerostații din armata română a luat ființă încă din 1893, prin dotarea companiei de telegrafie a Regimentului 1 geniu cu un balon captiv, importat din Franța, ulterior secția s-a transformat în companie, intrând în organica Batalionului de specialiști al genului.

Primul Război Mondial a marcat un alt moment pentru afirmarea comandanților și trupele de geniu care au contribuit la obținerea marilor succese din vara fierbinte a anului 1917. Printre misiunile îndeplinite se numără: amplele lucrări de fortificare a granițelor țării, lucrările executate pe comunicații, în special în zonele de munte, care au ușurat deplasările operative ale marilor unități, cât și transporturile în vederea asigurării materiale a acestora, construirea podului de pontoane în cadrul manevrei de la Flămânda (18-22 septembrie 1916), minarea regiunii fortificate Focșani-Nămoloasa-Galați, precum și podului de la Cernavodă pentru a nu fi folosite de inamic și lucrările de bază din zonele bătăliilor de la Mărăști și Oituz din vara anului 1917. Jertfele geniștilor în acest război sunt estimate la aproape 1000 de morți și mult mai mulți răniți. Peste 100 de ofițeri geniști au fost decorați cu ordine și medalii de război. În memoria eroilor armei genului din războiul de reîntregire a neamului, în București a fost ridicat un impresionant monument al cărui element dominant este Leul, rege al forței, dar și al frumuseții, care înfățișează și simbolizează chintesența tăriei armatei române, sufletul mare, mândru și generos al soldatului român, stând biruitor, într-o mișcare triumfală, cu labele din față pe trofee cucerite de la inamic: arme, scuturi, țeava unui mortar, peste care se desfășoară faldurile unui drapel. Specificul armei este redat prin statuile a patru chipeși ostași geniști, reprezentând specialitățile: pionieri, căi ferate pontonieri și telefoniști-telegrafiști. Pe soclu se află inscripția: „Spuneți generațiilor viitoare că noi am făcut suprema jertfă pe câmpurile de bătaie pentru întregirea neamului”, iar într-un medalion montat pe treptele monumentului stă scris: „Eroilor din arma genului 1916-1919”⁴.

Pregătirea temeinică, inteligența, inventivitatea, ingeniozitatea și spiritul organizatoric au făcut ca din rândul ofițerilor de geniu să se ridice personalități ce au avut înalte responsabilități atât în armată, cât și în administrația de stat. În anul 1902, pe bună dreptate generalul C.N Hârjeu scria: „*Autoritatea morală de care se bucură și înalta lor pregătire (...) au contribuit a face de la început din corpul ofițerilor de geniu un corp de elită, prin care vor trece în viitor cei mai distinși ofițeri ai armatei*”. Previziunile ilustrului general s-au adeverit. Trupele de geniu au dat armatei române, culturii, științei și administrației de

⁴ Monumentul Geniului, sau „LEUL”, cum este cunoscut, situat la intersecția Bd. Geniului cu Bd. Iuliu Maniu, a fost ridicat cu fondurile rezultate din contribuția voluntară a tuturor ofițerilor de geniu din armata română, fără nicio subvenție din partea Ministerului de Război sau a Statului. Imaginea leului triumfător de pe soclu a fost asumată de geniștii români, devenind în scurt timp un simbol comun al acestora, fiind, ca urmare, prezentă - cu puține excepții - în heraldica unităților de geniu.

stat personalități de certă valoare: un mareșal (Constantin Prezan), un prim-ministru (gl. Artur Văitoianu), opt miniștri de război, patru miniștri la departamentul lucrărilor publice, zece șefi ai Marelui Stat Major, peste treizeci de atașați militari, șapte membri ai Academiei Române, un membru al Societății Regale de Științe din Londra (C. Avram) și mai mulți membri ai Academiiilor de artă sau Științe din S.U.A., Italia, Franța și Germania.

Pe baza învățămintelor reieșite din Primul Război Mondial, ținând seama și de realizările tehnicii militare pe plan european, de consecințele acestora, au fost luate o serie de măsuri vizând înzestrarea trupelor de geniu cu tehnică nouă și dezvoltarea armei în general. Dintre lucrările genistice executate de trupele de geniu în perioada interbelică se detașează edificarea sistemului de fortificații de la granița de vest a țării, acțiune demarată în anul 1936.

Începutul celui de-al Doilea Război Mondial și adoptarea, începând cu toamna anului 1940, a doctrinei militare germane, în virtutea căreia armei geniu i s-a conferit un rol combativ mult mai pronunțat, a dus la evoluții semnificative în domeniul organizării și înzestrării structurilor de geniu, precum și în domeniul instruirii militarilor geniști. Confruntarea cu necesitățile concrete ale frontului a scos în evidență rolul deosebit al trupelor de geniu în economia operațiilor militare și a generat dezvoltarea fără precedent a structurilor armei și un efort deosebit privind înzestrarea acestora. Atât în campania din est, cât și în cea din vest, trupele de geniu au fost angajate masiv în toate operațiile, îndeplinind întreaga gamă de misiuni specifice. Doar cu titlu de exemplu și departe de o enumerare exhaustivă, trebuie subliniat că au fost executate sute de poduri rutiere și de cale ferată peste cursuri de apă, totalizând o lungime de peste 20000 m, au fost plantate zeci de câmpuri de mine și au fost realizate zeci de culoare prin câmpurile de mine ale inamicului, au fost construite, reparate, deminate sau întreținute peste 10000 km de drumuri pentru nevoile tactice și operative, au fost deminate și asanate obiective diverse, precum și mari suprafețe de teren, s-au restabilit/ consolidat sau construit peste 15000 km de linii de comunicații CF sau din rețeaua națională, fără a socoti liniile de utilitate tactică realizate în folosul unităților de pe câmpul de luptă⁵ etc. Acțiunile de luptă desfășurate de trupele de geniu în cadrul celui de-al Doilea Război Mondial au reprezentat o etapă glorioasă în istoria armei, marcată de executarea cu succes a unor misiuni deosebit de complexe și de mare risc în condiții extrem de ostile ale unui teatru de operații cu un front foarte larg și o mare adâncime. Pierderile înregistrate de trupele de geniu, incluzând structurile de transmisiuni sunt însă și ele impresionante: peste 5000 de morți și grav răniți, fără a consemna miile de dispariții⁶.

După al Doilea Război Mondial, trupele de geniu au fost restructurate, efectivele și numărul unităților au fost reduse semnificativ ca urmare a evoluțiilor politice, iar caracterul combativ al unităților de geniu a fost diminuat în favoarea celui constructiv, corespunzător rolului pe care aceste unități l-au primit pe timp de pace. De altfel, de la înființarea lor, trupele de geniu - în paralel cu desfășurarea pregătirii militare - au participat, în proporții diferite în raport cu momentul istoric, la construirea unor mari obiective economice și sociale, la pregătirea teritoriului pentru nevoile de apărare. Datele istorice atestă faptul că trupele de geniu au bogate tradiții pe linia participării lor efective la executarea unor lucrări

⁵ Gargaz, M, Sclipcea, M, Cheța, D., Burtan, B. - Arma geniu din Armata României - 150 de ani de jertfe și glorie, Editura CTEA, București, 2009, pp. 81-95.

⁶ Idem. Până în iulie 1942, Transmisiunile au funcționat ca specialitate a Geniului.

de interes obștească, a unor lucrări de utilitate publică, a unor obiective economice, activitate care s-a împletit armonios cu instrucția și pregătirea militară a efectivelor. După război, trupele de geniu au participat în proporții mereu crescânde la construirea unor mari proiecte de infrastructură pe teritoriul țării.

Prestigiul armeei de geniu din Armata României este în mod onorant completat și de participarea directă a acesteia, înainte de 1990, la marile construcții realizate în acea perioadă istorică: platforme industriale, modernizări portuare, sisteme complexe de irigații, construcția Transfăgărășanului, a Canalului Dunăre-Marea Neagră, dezvoltarea sau întreținerea rețelei de drumuri și căi ferate în toată țara, infrastructură edilitară etc., chiar dacă se poate constata că la un moment dat s-a exagerat în ceea ce privește utilizarea trupelor de geniu la astfel de misiuni în detrimentul pregătirii lor pentru misiuni combative.

Revoluția din decembrie 1989 a creat condiții pentru modernizarea trupelor de geniu și creșterea aportului lor la întărirea capacității de apărare a țării și a deschis calea reluării și dezvoltării tradițiilor armeei de geniu ca armă politehnică. Participarea geniștilor români la misiuni internaționale a contribuit, pe de o parte, la sporirea prestigiului României și a armatei sale în lume, dar pe de altă parte, a constituit și o oportunitate de îmbogățire a experienței militare care a generat noi viziuni privind dezvoltarea și modernizarea armeei într-un context politico-militar în continuă evoluție. Tradiția învățământului politehnic a fost subliniată de transformarea, în 1991, a Școlii de Ofițeri Activi de Geniu, Construcții și Căi Ferate de la Rm. Vâlcea în Institutul Militar de Geniu, Construcții și Căi Ferate „Panait Donici”, prima instituție de învățământ superior din acest oraș.

Opțiunea României pentru integrarea în structurile europene și euroatlantice și necesitatea de a răspunde cerințelor Alianței și sub aspectul implicării militare active s-a concretizat, printre altele, în înființarea Batalionului 96 Geniu „Joseph Kruzel” cu scopul de a participa la misiunea IFOR - ulterior SFOR - în Bosnia-Herțegovina. Misiunile executate au vizat asigurarea libertății de mișcare pentru trupele multinaționale și populația civilă, acordarea sprijinului genistic general comandamentelor și contingentelor multinaționale, cât și executarea de lucrări în sprijinul comunităților locale din Federația Croato-Musulmană și Republica Srpska.

Batalionul a acționat într-un perimetru de peste 60.000 km², în teren predominant muntos împădurit, în majoritate pe linia de demarcație dintre Republica Srpska și Federația Croato-Musulmană, în zone de risc, executând misiuni de mare complexitate.

Din anul 2000, ca urmare a stabilizării păcii în Bosnia, Batalionul 96 Geniu a fost reorganizat și a luat ființă Detașamentul Național „Bosnia” cu un efectiv de 68 de militari, staționat la Butmir și Detașamentul Național „Olanda” care a acționat în cadrul contingentului olandez, cu un efectiv de 38 de militari, cuprinzând o echipă EOD/Explosive Ordnance Disposal/Neutralizarea Dispozitivelor Explosive, formată din 5 militari, precum și conducători auto în cadrul plutonului transport.

Între anii 2003-2007, un detașament de geniu a participat în teatrul de operații din Irak. Ulterior, numeroși militari geniști au încadrat comandamentele aliate sau au intrat în compunerea forțelor de manevră participante la misiuni în teatrele de operații din Afganistan sau Balcanii de Vest.

Participarea la aceste misiuni a pus în evidență nevoi de dezvoltare a unor specialități noi în cadrul armeei, conform cu noile realități ale teatrelor de operații. Astfel, a apărut în 1997 Centrul de Pregătire a Specialiștilor în Controlul Mecanismelor Explozive, inițial cu sediul în București, iar ulterior, sub denumirea de Centrul de Pregătire/Baza de Instruire EOD, cu sediul la Rm.Vâlcea în subordinea Școlii de Aplicație pentru Geniu/Centrului de Instruire pentru Geniu.

Procesul de reorganizare și restructurare a Armatei Române început după 1990, a vizat nu doar învățământul, ci și unitățile operative. S-au identificat noile cerințe interne și internaționale și s-au regândit structurile armeei, răspunzându-se acestor cerințe. Multe unități, unele cu vechi și bogate tradiții, s-au desființat, altele s-au transformat și redimensionat, iar altele noi, suplimentare, interoperabile și flexibile din punct de vedere acțional, au luat ființă în funcție de necesități.

135 DE ANI DE ÎNVĂȚĂMÂNT MILITAR DE GENIU

✎ Locotenent-colonel Tiberiu OSOIAN

Pe data de 7 aprilie a acestui an, Centrul de Instruire pentru Geniu, EOD și Apărare CBRN a sărbătorit 135 de ani de la înființarea primei instituții de învățământ militar de geniu din armata română - instituție a cărei tradiții le poartă și, cu mândrie, le îmbogățește prin întreaga activitate - precum și 40 de ani de funcționare neîntreruptă în garnizoana Rm.Vâlcea.

Încă de la origine, învățământul militar de geniu a fost de o mare complexitate, având în componență mai multe specialități. Pe parcursul vremii unele s-au separat, devenind arme și specialități de sine stătătoare, respectiv transmisiuni/comunicații și informatică, construcții, căi ferate.

Instituția de învățământ a armeei geniu, în diferitele ei forme de organizare a constituit de-a lungul anilor structura care a dat armeei mari comandanți și specialiști militari, dar și personalități de seamă ale vieții publice românești, printre care amintim numele lui Constantin Prezan, primul mareșal al României și șef al Marelui Cartier General și al lui Artur Văitoianu, prim-ministru și ministru de război. Mulți alți ofițeri, absolvenți ai învățământului militar de geniu, au îndeplinit funcții publice importante în armată sau în administrația civilă, fiind miniștri de război sau conducând alte ministere, fiind șefi ai Marelui Stat Major sau comandanți ai unor mari unități. Pe de altă parte, mulți dintre absolvenții învățământului militar de geniu s-au afirmat pe tărâm științific, ca inventatori sau inovatori, profesori la diferite universități, membri ai Academiei Române sau ai altor academii ale oamenilor de știință.

Spre informarea cititorilor revistei și fără pretenția acoperirii tuturor momentelor importante din istoria învățământului tuturor specialităților care au făcut la un moment dat al istoriei parte din arma geniu, prezentăm în rezumat în cele ce urmează câteva repere temporale ale istoriei învățământului militar românesc de geniu⁷:

⁷ Datele prezentate sunt culese din lucrarea dlui col. (r) Marian Gargaz – Sub însemnele geniului, Editura Rafet, Râmnicu Sărat, 2014 și Gl.bg.(r) Țârdea Dumitru (coord.) – Învățământul militar de geniu construcții și căi ferate – repere istorice –, Rm. Vâlcea, 1996.

➤ învățământul militar de geniu a luat ființă la 7 aprilie 1881 când, prin Înaltul Decret Regal nr. 996, semnat de Regele Carol I și publicat în Monitorul Oficial al României nr. 13 din 17 aprilie 1881, s-a constituit **Școala Specială de Artilerie și Geniu**, care a funcționat inițial în București;

Regimentul 1 Geniu – Compania cu drapel

➤ începând cu anul 1895, are loc o reorganizare a învățământului militar de geniu, când se înființează patru instituții de învățământ militar de geniu: **Școala de aplicație de Artilerie și Geniu**, **Școala superioară de Artilerie și Geniu**, **Școala militară de guarzi de Artilerie și Geniu** și **Școala militară de Artilerie și Geniu**. Cele patru școli aveau sarcini și profiluri distincte, funcționând însă sub o conducere unică cu denumirea generică de **Școalele militare de**

Artilerie și Geniu cu patru diviziuni distincte: **Școala Militară de Ofițeri de Artilerie și Geniu** – diviziune preparatorie, **Școala de Aplicație pentru artilerie și Geniu**, **Școala Superioară de Artilerie și Geniu** și **Școala Militară pentru Guarzi de Artilerie și Geniu**;

➤ între anii 1910 și 1919, în Școalele militare de Artilerie și Geniu au fost pregătiți și ofițerii necesari marinei militare, școala luând în februarie 1910 numele de **Școalele militare de Artilerie, Geniu și Marină**;

➤ din cauza desfășurării nefavorabile a campaniei din 1916, școala a fost mutată la Iași unde a funcționat până la 1917, când artileriștii s-au mutat la Botoșani, iar geniștii la Huși, pe lângă Centrul de instrucție al pionierilor, aici funcționând până la sfârșitul anului 1918;

➤ începând cu anul 1919, pregătirea ofițerilor de geniu s-a făcut în **Școalele militare de Infanterie, Geniu și Administrație**, în cadrul cărora funcționa o secție de Geniu cu durata de 2 ani;

➤ odată cu anul de învățământ 1920-1921, geniștii au pentru prima dată o instituție de învățământ proprie, subordonată direct Inspectoratului de armă, cu denumirea **Școalele militare de Geniu**, cu sediul la București, în vechea cazarmă din dealul Cotroceni, în cadrul căreia funcționau: **Școala pregătitoare de ofițeri** cu durata de 2 ani, **Școala pregătitoare de ofițeri de rezervă**, cu aceeași durată, **Școala tehnică de construcții**, tot cu durata de doi ani și, în sfârșit, **Școala tehnică de subofițeri de construcții**, cu aceeași durată;

➤ din 1927, școlii îi este adăugată o nouă formă de pregătire a cadrelor și anume, **Școala de aplicație a geniului**, cu o durată de pregătire de un an, care era urmată numai de ofițeri;

Regimentul 1 Geniu – Telegrafia optică

➤ în 1948 Școala a fost mutată la Sibiu, iar ulterior, în 1949, la Rm. Vâlcea, unde a funcționat sub denumirea de **Școala militară de ofițeri de Geniu** până în anul 1961 în cazarma Centrului de instrucție al geniului;

➤ în 1949 s-a constituit la București prima companie de elevi de căi ferate, iar în 1950 s-a înființat prima școală de căi ferate independentă, numită **Școala de ofițeri de căi ferate și topografie**; ulterior, această școală s-a unit cu cea de radiolocație, sub denumirea de **Școala de ofițeri de radiolocație, meteo, căi ferate și topografie**;

➤ în 1961, **Școala militară de ofițeri de Geniu** a fost mutată la Sibiu, unde a funcționat ca secție a **Școlii militare superioare de ofițeri activi „Nicolae Bălcescu”**, până în anul 1976;

➤ începând cu 25.09.1976, ținându-se seama de specialitățile ce trebuiau pregătite și în baza Hotărârii Consiliului de Miniștri nr. 370 din 15 aprilie 1975, s-a reînființat la Rm.Vâlcea **Școala Militară de ofițeri activi de Geniu, Construcții și Căi Ferate**, cu durata de 3 ani, funcționând efectiv într-un local nou, construit special cu această destinație. Pe data de 20 august 1977, prin Decretul nr. 209 din 08.08.1977 al Consiliului de Stat al R.S.R, școlii i-a fost conferit Drapelul de luptă;

➤ începând cu 1 august 1990, Școala Militară de Ofițeri Activi de Geniu, Construcții și Căi Ferate a primit denumirea onorifică de „**Panait Donici**”, în baza Hotărârii Guvernului României nr. 906, iar în 1991, ca urmare a reformei în învățământul militar, în baza Hotărârii Guvernului României nr.190 din 22 martie, s-a transformat în **Institutul Militar de Geniu, Construcții și Căi Ferate „Panait Donici”**, devenind astfel prima instituție de învățământ universitar din Rm. Vâlcea și având durata studiilor de 4 ani;

➤ din 1997, institutul s-a transformat în **Școala de Aplicație pentru Geniu, Construcții și Căi Ferate „Panait Donici”**, cu sediul în continuare la Rm. Vâlcea, având ca misiune pregătirea în armele geniu, construcții și căi ferate a ofițerilor absolvenți ai Academiei Trupelor de Uscat „Nicolae Bălcescu” de la Sibiu;

➤ tot în august 1997, a fost înființat în București **Centrul de Pregătire a Specialiștilor în Controlul Mecanismelor Explozive**, iar din septembrie 1999, a fost subordonat Școlii de Aplicație pentru Geniu, Construcții și Căi Ferate „Panait Donici”, fiind dislocat în Rm. Vâlcea;

➤ în 2001, prin Ordinul Ministrului Apărării Naționale nr. MS/34 s-a constituit **Baza 12 instrucție Geniu**, în subordinea Școlii de Aplicație pentru Geniu și Căi Ferate „Panait Donici”, preluând tradițiile Regimentului 1 Geniu – desființat cu aceeași dată – și având ca obiective instruirea militarilor în termen și cu termen redus;

➤ 15 august 2002 – școala se reorganizează, în baza Ordinului șefului Statului Major General nr. S B 5/3207/2002, în **Școala de Aplicație pentru Geniu și Căi Ferate „Panait Donici”**. Din 10.03.2003, comandantul Școlii de Aplicație devine și inspector pentru armele Geniu și Căi Ferate;

➤ 30.07.2003 – Centrul de Pregătire a Specialiștilor în Controlul Mecanismelor Explozive se transformă în Centrul de Pregătire EOD, subordonat nemijlocit Statului Major al Forțelor Terestre;

➤ începând cu aprilie 2005, s-a înființat Grupul 1 EOD⁸ în organica Școlii de Aplicație, ce asigura îndeplinirea misiunilor specifice primite pe timp de pace și la război, în teritoriul național și teatrul de operații militare (la ordin);

⁸ EOD – Explosive Ordnance Disposal – neutralizarea dispozitivelor explozive

➤ din august 2005, odată cu reorganizarea învățământului militar, școala de aplicație s-a transformat în **Centrul de Pregătire pentru Geniu „Panait Donici”**, subordonat Școlii de Aplicație pentru Unități Sprijin de Luptă „General Eremia Grigorescu” din Sibiu și având în continuare sediul la Rm. Vâlcea. Instituția preia tradițiile Școlii de Aplicație pentru Geniu și Căi Ferate „Panait Donici” și este continuatoarea tradițiilor învățământului militar în arma geniu;

➤ în septembrie 2008 are loc o nouă transformare a unității, noua denumire fiind **Centrul de Instruire pentru Geniu, EOD și Apărare NBC⁹ „Panait Donici”**, având în subordine *Baza de Instruire EOD* - fostul *Centrul de Pregătire EOD* - , dislocată la Rm. Vâlcea și *Baza de Instruire pentru Apărare NBC*, dislocată în garnizoana Câmpulung Muscel;

➤ în mai 2010, denumirea instituției de învățământ militar se actualizează, devenind **Centrul de Instruire pentru Geniu, EOD și Apărare CBRN¹⁰ „Panait Donici”**, iar Baza de Instruire pentru Apărare NBC se redenumesc *Baza de Instruire pentru Apărare CBRN „Muscel”*, având în continuare aceleași locații și misiuni;

Se cuvine menționat faptul că, pentru rezultatele obținute în activitate, la 7 aprilie 1981 – în baza Decretului prezidențial nr. 65 din 06 aprilie 1981 – drapelul de luptă al Școlii Militare de ofițeri activi de Geniu, Construcții și Căi Ferate este decorat cu Ordinul „Apărarea Patriei” clasa I. Ulterior, instituției i s-au conferit și alte distincții, astfel:

➤ **07 aprilie 2011** – cu ocazia sărbătoririi a 130 de ani de la înființarea învățământului militar de geniu și a unității, Centrului de Instruire pentru Geniu, EOD și Apărare CBRN „Panait Donici” i s-a conferit Emblema de Onoare a Forțelor Terestre;

➤ **31 mai 2014** – cu ocazia sărbătoririi a 155 de ani de la înființarea armei geniu, Centrului de Instruire pentru Geniu, EOD și Apărare CBRN „Panait Donici” i s-a conferit Emblema de Onoare a Statului Major General.

Se mai cuvine menționat faptul că învățământul militar de geniu a mai cuprins în cursul istoriei sale câteva instituții destinate pregătirii unor categorii de personal ce au funcționat separat sau ca anexe pe lângă instituția de bază. Astfel, în perioada 1946-1950, subofițerii de geniu au fost pregătiți în cadrul **Școlii de subofițeri de Geniu**, instituție atașată de Școala Militară de Ofițeri de Geniu din București. Pe 01.11.1959 se reînființează **Școala de Subofițeri de Geniu** pe lângă Școala Militară de Ofițeri de Geniu din Rm. Vâlcea¹¹. Această structură a funcționat, în perioada 1963-1967, ca anexă pe lângă Școala Militară de Maiștri și Subofițeri „Gh. Lazăr” din Sibiu, iar între 1967-1970, ca anexă pe lângă Școala Militară de Maiștri și Subofițeri nr. 2 din Pitești.

⁹ NBC – Nucleară, bacteriologică, chimică.

¹⁰ CBRN – chimică, bacteriologică, radiologică, nucleară (redenumire ca urmare a alinierii la standardele NATO).

¹¹ În perioada 1950-1959 corpul subofițerilor a fost desființat, fiind înlocuit de corpul sergenților și cartnicilor – de inspirație sovietică – proveniți din militari în termen sau reangajați, conform Gargaz, M. – Sub însemnele genului, Editura Rafet, Râmnicu Sărat, 2014, p.198.

Pe 01.10.1970 a fost înființată *Școala Militară de Maiștri Militari și Subofițeri de Geniu și Construcții* pe lângă *Centrul de Instruire a Geniului*, din cazarma Cernica din București. Aceasta a fost desființată în 1988, pregătirea maiștrilor militari și subofițerilor din armele geniu și construcții fiind făcută în continuare în cadrul Secției Maiștri Militari și Subofițeri din componerea *Școlii Militare de ofițeri activi de Geniu, Construcții și Căi Ferate* din Râmnicu Vâlcea.

Pentru formarea ofițerilor de rezervă, la 15.01.1950 a luat ființă Școala Divizionară de Geniu pe lângă Regimentul 6 Pionieri din Alba Iulia, iar la 01.09.1953, s-a înființat *Școala Specială de Calificare* - pe lângă Școala Militară de Geniu - destinată pregătirii în armă a ofițerilor chemați în activitate din viața civilă sau proveniți din personal în rezervă.

Cu speranța unui viitor luminos pe măsura trecutului glorios, urez personalului Centrului de Instruire pentru Geniu, EOD și Apărare CBRN mult succes și satisfacții profesionale în activitatea desfășurată!

Foto 1 și 2, reproduse după „Albumul Armatei Române”, Editura I.V. Socecu, București, 1902

SCURT ISTORIC AL INSTITUȚIEI INSPECTORULUI PENTRU GENIU

✍️ Maior Liviu BOSCAGINI

Nevoia creării unui organism specializat care să conducă sau coordoneze structurile de o anumită specialitate a fost resimțită după marile reforme militare ale lui A.I. Cuza începute în cursul anului 1859, printre acestea numărându-se și înființarea, la 31 mai 1859, a primei unități de geniu.

Intenția înființării inspectoratelor de armă se obiectivase încă din anul 1860, când Bugetul Oastei Moldovei prevedea înființarea unui post de inspector al infanteriei cu gradul de general, însă consacrarea a survenit ceva mai târziu¹².

Deși arma geniu, atât de sugestiv caracterizată de generalul Constantin N. Hârjeu ca fiind „*folositoare la pace și indispensabilă la război*” s-a înființat – instituțional – la 31 mai 1859, prin încuviințarea domnitorului A.I. Cuza pe raportul nr. 1902 al Consiliului de miniștri¹³, necesitatea creării unor trupe de geniu a fost pusă în evidență cu mulți ani înainte. La 1848, în Instrucțiunea pentru organizarea apărării în Țara Românească se menționa programatic intenția de a înființa un corp de geniu cu un efectiv de 2000 de oameni și o școală militară care urma să formeze „și ofițeri de stat major de geniu, apți pentru a executa planuri și ridicări topografice, a realiza lucrări de campanie și a construi pontoane”¹⁴. Evenimentele istorice tumultuoase de la mijlocul secolului al XIX-lea, marcate de revoluțiile din principate, au determinat amânarea punerii în operă a acestor idei, până la apariția unui context politic

¹² Inspectoratul Infanteriei a luat ființă abia în anul 1912, căruia i-a revenit sarcina de a asigura mobilizarea, dotarea, instruirea și conducerea trupelor din această armă (cu mult timp după cele ale cavaleriei, artileriei și geniului, instituite în anii 1873, 1875 și respectiv 1887), probabil datorită faptului că problemele specifice erau rezolvate prin comandanții regimentelor și diviziilor, iar la nivelul ministerului de către comitetul consultativ al armii. Conform site MAPN: www.mapn.ro.

¹³ Hârjeu, C.N., *Istoria Armeei Geniului*, București, 1902, pp. 2-3. Se cuvine a observa că raportul respectiv conținea încuviințarea Consiliului de miniștri a măsurilor și principiilor propuse de ministrul lucrărilor publice (Donici) și ministrul de război pentru înființarea batalionului și înainta propunerea către domnitor. Conform Hârjeu, p. 2, inițiativa dezvoltării lucrărilor publice în Moldova și a înființării unui batalion în acest scop aparținuse lui P.Donici și s-a bucurat de la început de sprijinul lui Cuza, dar și a altor miniștri din acel guvern: finanțe, interne, ostășesc etc.

¹⁴ Gargaz, M.- *Sub însemnele Geniului*, București, p. 10.

mai favorabil, respectiv după Unirea Principatelor când, pe fondul unor reforme militare și sociale fără precedent, necesitățile impuse de dezvoltarea și modernizarea organismului militar românesc, conjugate cu cele ale economiei naționale, au determinat pe domnitorul Alexandru Ioan Cuza, pe ceilalți factori de decizie militară, să pună bazele unor arme noi. În acest context, ia ființă arma geniului prin crearea în anul 1859 în Moldova a primei subunități române de geniu, Batalionul 1 Geniu.

Este de remarcat însă, faptul că, încă de la 8 mai 1858, avându-se în vedere nevoia unor specialiști cu pregătire tehnico-ingenerească pentru proiectarea și conducerea unor lucrări de construcții militare, dar și a unor servicii publice, în Muntenia s-a format pe lângă Ministerul Ostășesc, prin Porunca către oștire nr. 92 a caimacamului Alexandru Ghica, un birou de geniu format din ofițeri atestați de către Institutul Geografic din Viena și școlile politehnice europene¹⁵, iar o structură similară s-a înființat în Moldova la începutul anului 1859.

În 1860, printr-un decret al domnitorului Alexandru Ioan Cuza, se înființează al doilea batalion în țara Românească, care împreună cu cel din Moldova vor constitui întâiul regiment de geniu¹⁶. Primele batalioane de geniu ale oștirii române aveau un efectiv de 1000 de oameni fiecare, împărțiți în patru companii¹⁷. Comandant al acestor subunități a fost numit căpitanul, ulterior maiorul, Panait Donici, ministru al lucrărilor publice în guvernul Moldovei, care s-a numărat printre organizatorii trupelor de geniu din țara noastră.

Primul organ de conducere a trupelor de geniu și problemelor de cazarmament (construcții de cazărmi și stabilimente militare) a fost creat la 1 ianuarie 1860, când în Statul

Major General al Armatei a luat ființă o SECȚIE A GENIULUI, care a stat apoi la baza organizării Serviciului de Geniu din armată.

La 15 februarie 1865, s-a decretat înființarea comitetelor consultative pentru diferite arme, care trebuiau să examineze toate chestiunile privitoare la constituirea, organizarea, disciplina, instruirea, armamentul și să dezbată regulamentele, proiectele și planurile corespunzătoare fie-

cărei arme. În lumina Constituției din 1866, a fost adoptat un pachet de legi care a creat cadrul adecvat dezvoltării sistemului militar. Atunci, pentru prima dată în istoria militară a României, s-au definit structurile organizatorice: corp de armată, divizie, brigadă, care se constituiau numai la manevre sau în caz de război.

La pace, funcționau entitățile organizatorice cunoscute: regiment, batalion (divizion, escadron), companie (baterie), pluton, secție.

Nu reprezintă doar o curiozitate, ci un certificat al calității corpului de ofițeri de geniu, faptul că ofițerii din acest corp trebuiau să fie ingineri. Conform Înaltului Decret Domnesc

¹⁵ Conform Gargaz, M.- Sub însemnele Geniului, București, 2014, p. 10.

¹⁶ Hârjeu, C.N., Istoria Armei Geniului, București, 1902, p. 10.

¹⁷ „Monitorul Oficial” nr.42 din 27 octombrie 1860, fotocopie în muzeul armei geniu, Rm. Vâlcea.

nr. 42 din 27 oct. 1860, art. 7, „fiecare companie va fi comandată și administrată de un căpitan cu îndatorire de inginer șef, având sub a sa ascultare un locotenent cu îndatorire de inginer clasa I și un sublocotenent cu îndatorire de inginer clasa a 2-a”¹⁸. Corpul de geniu avea să constituie rezerva de cadre cu pregătire superioară pentru instituirea unor noi structuri în Armata Principatelor.

Spre exemplu, prin Înaltul Ordin de Zi nr. 23 din 12.11.1859 s-a înființat Corpul de Stat Major General al Principatelor Unite, având ca nucleu de bază ofițerii corpului de geniu. Pe aceeași bază, noul stat major general avea 3 structuri distincte, printre care Secția a 3-a Lucrări Geniu, iar ca structură atașată celei menționate anterior, începând cu 25.05.1860, figura Consiliul Tehnic de Geniu, organism expert cu atribuții privind cercetarea și avizarea proiectelor și devizelor privind lucrările publice¹⁹.

Prin Înaltul Decret nr. 202 din 09.10.1862 au fost constituite primele organe directoare ale genului, respectiv Diviziunea I din Secțiunea a II-a din cadrul Ministerului de Război, cu două secțiuni: una pentru probleme de personal de geniu și alta pentru probleme de asigurare materială de geniu, clădiri și cazare trupe²⁰. Ulterior (1863) această diviziune s-a unit cu cea de artilerie, din 1866 devine Direcțiunea a IV-a Artilerie și Geniu, iar începând cu 1870 a devenit Direcțiunea a IV-a a materialului armelor speciale și construcțiilor²¹.

*General de Divizie Poenaru
Fost Ministru de Război
Fost Inspector General al Geniului*

*General Tănăsescu Constantin
Fost Inspector General al Geniului*

Din cele de mai sus se poate observa că, pe de o parte, complexitatea tehnică a misiunilor specifice corpului de geniu, iar pe de altă parte, nevoia coordonării unor activități specifice desfășurate pe o arie extinsă în cele două principate, prefigurau apariția unui organism cu atribuții specifice. În baza Legii 168 din 27.11.1864 pentru organizarea puterii armate în România, începând cu 01.12.1864, arma geniu cuprindea trupe de geniu, respectiv 1 regiment x 2 batalioane x 4 companii de geniu și un stat major de geniu format din ofițeri cu grade de la căpitan la colonel și care avea atribuții privind pregătirea genistică a trupelor, conducerea activității de cazarmament și castramentatie, asigurarea cu materiale de geniu, participarea la întocmirea hărților cadastrale etc. Înființat de facto la 01.01.1865, acest stat major, prin atribuțiile sale era un precursor a ceea ce ulterior avea să devină inspectoratul genului. Dezvoltarea tehnică și reflectarea ei în înzestrarea armatei - în condițiile

în care majoritatea noutăților tehnice au trecut prin curtea genului înainte de a deveni arme sau specialități de sine stătătoare (căi ferate, transmisiuni, topografie, aerostate, aviație

¹⁸ Album cu inspectorii generali ai genului, p. 9.

¹⁹ Idem p. 11.

²⁰ Gargaz, M.- Sub însemnele Geniului, București, 2014, p.12.

²¹ Idem, p. 13.

etc.) - cerea un organism care să coordoneze toate aspectele modernizării armeei: proiectare structuri, înzestrare, instrucție, emitere de instrucțiuni tehnice și tactice etc. Aceste atribuții de coordonare și/sau conducere au fost îndeplinite de-a lungul timpului de diferite structuri create la nivel central.

La 1 aprilie 1879, odată cu intrarea în vigoare a noului buget, este prevăzută pentru prima dată în armata română, funcția de Inspector al Armei Geniului, care depindea de Direcția Armelor Speciale.

Doi ani mai târziu, la 21 aprilie 1881 până în 1882, în locul funcției de inspector al armeei geniului, a fost creată funcția de Șef al trupelor de geniu – funcție ocupată de colonelul Constantin Poenaru – ulterior revenindu-se la vechea denumire.

La 19 iulie 1886, datorită dezvoltării cunoscute de arma geniului și volumului tot mai mare de construcții militare, artileria se desparte de geniu, în cadrul Administrației Centrale a Războiului, luând ființă Direcția Geniului, iar la 24 februarie 1887 se reînființează funcția de inspector al geniului.

*General de divizie
Anton Berindei*

La 2 aprilie 1887 a fost reînființat Inspectoratul Geniului sub comanda colonelului Anton Berindei, cu atribuții de inspectare a trupelor și serviciilor de geniu, a construcțiilor militare și lucrărilor de fortificații (Legea nr. 617/24.02.1887), iar la 03.12.1894 acesta a fost transformat în Inspectorat General al Geniului (Î.D.R. nr. 3871/26.11.1894).

Începând cu 31 ianuarie 1889, inspectorul geniului nu mai aparține Direcției Geniului, devenind Inspector General al Geniului și, în același timp, Director Superior al Geniului, sub denumirea de Inspector General și Director Superior al Geniului, trecând astfel sub o comandă unică atât conducerea trupelor de geniu, cât și a serviciilor de geniu, adică a problemelor de personal, dotare, construcții militare și întreținerea domeniului militar etc.

La 12 februarie 1891, a luat ființă Comitetul Consultativ al Geniului,

organ de conducere colectiv al armatei, din care făceau parte inspectorul geniului ca președinte, comandanții regimentelor de geniu, directorul geniului și șeful serviciului său tehnic din minister - ca membri, precum și un secretar.

În anul 1894, generalul Ion Argetoianu este numit inspector general al geniului, iar din 1912, prin noua lege de organizare a Ministerului de Război, este înființată Direcția Geniului, organ aflat în subordinea nemijlocită a inspectorului general al geniului, care purta și denumirea de director superior al geniului.

La 01.04.1913, în scopul coordonării unitare a problematicii studiului, construcției și utilizării în armată a aparatelor de navigație aeriană, a fost constituit Serviciul de Aeronautică Militară, dependent ca „direcțiune superioară”

*General de Divizie
Ion Argetoianu*

de Inspectoratul General al Geniului, având în componere o Secție Aviație și o Secție Aerostații, iar începând cu aceeași dată, funcția de Inspector General al Geniului a primit denumirea de Inspector General al Geniului și Aeronauticii (Î.D.R. nr. 3199/28.03 și Legea cu privire la organizarea aeronauticii militare/20.04.1913).

General de Divizie Ion Rașcu

Din 1917, odată cu reorganizarea armei geniu, în cadrul Marelui Cartier General este înființat Comandamentul Trupelor de Geniu și Serviciul Fortificațiilor care, în scurt timp este redenumit, devenind Inspectoratul General al Geniului, fiind condus de generalul de divizie Ion Rașcu.

Ulterior, această structură poartă și alte denumiri, cum ar fi Inspectoratul Tehnic al Geniului (1921 – 1927, perioadă în care problema cazarmamentului este scoasă de sub ordinul acestuia, luând ființă Direcția XII Domenii Militare și Cazarmament, organ superior de conducere la nivelul inspectoratelor tehnice de armă), din nou Inspectoratul General al Geniului (1928 – 1942; în intervalul 1928 – 1938, Direcția Domenii Militare a făcut parte integrantă din Inspectoratul General al Geniului). Din 1942 până în 1944, structura de conducere a armei geniului s-a numit Direcția Superioară și Comandamentul Geniului, în perioada 1944 – 1947,

Inspectoratul General al Geniului, din 1947 până în 1949, Inspectoratul Geniului, apoi, după scurt timp, Comandamentul Geniului, din 1949 până în 1951, Geniul Armatei, iar din 1951, Comandamentul Trupelor de Geniu, condus de Șeful trupelor de geniu.

În contextul reformelor postdecembriste ale Armatei României, la 01 august 1990, Comandamentul Trupelor de Geniu a fost restructurat și reorganizat sub denumirea de Inspectoratul General al Geniului deținută de General de brigadă ing. Victor Pariș (1991-1993), iar la 01 noiembrie 1993, s-a instituit funcția de Inspector al Geniului/ la Statul Major General și Șef al Geniului la Statul Major al Trupelor de Uscat. Ulterior după transformare, la Statul Major al Forțelor Terestre, a funcționat numai o secție geniu condusă de colonelul Marian Gargaz (2000–2002), colonelul Ion Prodan (2002–2003) și locotenent-colonel Anghel Gheorghe (2003–2004).

În toamna anului 1997, funcția de Inspector pentru armă a fost desființată, iar atribuțiile au fost preluate de către Secția Geniu din Direcția Doctrină și Instrucție a Statului Major General. Din 01 aprilie 1998, funcția de Inspector pentru armă este îndeplinită de șeful Secției Geniu din SMG, iar la nivelul statelor majore ale categoriilor de forțe ale armatei (SMFT, SMFA, SMFN) atribuțiile specifice inspectorului pe linie de geniu au fost arondate șefului Biroului Geniu.

Începând cu 10 martie 2003, la nivelul Forțelor Terestre s-a reorganizat instituția inspectorului de armă, ale cărei prerogative, pentru Arma Geniu, au fost atribuite comandantului Școlii de Aplicație pentru Geniu și Căi Ferate „Panait Donici” din Râmnicu Vâlcea, transformată în Centrul de Pregătire pentru Geniu și EOD, din anul 2005.

General de brigadă ing. Victor Pariș

După transferarea funcției la instituția de învățământ a armei, comandanții Școlii de Aplicație pentru Geniu au devenit și inspectori pentru geniu, iar din august 2008, din denumirea oficială a funcției comandantului instituției de învățământ de armă dispărea sintagma „și inspector pentru armă”.

Prin Ordinul șefului SMFT nr. 21/04.10.2012, ordin care s-a aplicat experimental în perioada 15.10.2012 – 30.06.2013, s-a reinstabilit temporar instituția inspectorului în Forțele Terestre, atribuțiile acestuia fiind delegate comandanților instituțiilor de formare continuă în armă, respectiv comandanților centrelor/bazelor de instrucție pentru fiecare armă sau specialitate²².

Pentru îndeplinirea misiunii inspectorului pentru armă, comandanții instituțiilor de formare continuă în arme beneficiau de o structură cu atribuții în domeniul cercetării, dezvoltării, culegerii și valorificării experienței acumulate și reglementării în arma respectivă. Structura a avut de-a lungul timpului mai multe denumiri și atribuții. Pentru arma geniu, structura a fost înființată la Râmnicu Vâlcea la 30 mai 1997 ca Birou studii și cercetare aplicativă în armă, odată cu transformarea Institutului Militar de Geniu, Construcții și Căi Ferate „Panait Donici” în Școală de Aplicație pentru Geniu, Construcții și Căi Ferate.

Odată cu transformarea în Centru de Pregătire pentru Geniu din anul 2005, structura devine Secția Cercetare, Dezvoltare și Reglementări în Armă/ S.C.D.R.A.

În concluzie, instituția inspectorului pentru arma geniu are o tradiție de peste 136 de ani în Armata României. Importanța acordată funcției de inspector de armă poate fi dedusă și din rangul militar al ocupanților acesteia.

Prezentăm în continuare lista ofițerilor și generalilor care au îndeplinit atribuțiile de inspector, respectiv inspector general, coordonator sau director al trupelor de geniu - după caz - de-a lungul istoriei acestei arme:

1. General de divizie ANTON BERINDEI	08.04.1879 – 25.04.1880 24.04.1885 – 05.02.1896 24.04.1899 – 31.10.1899
2. General de divizie CONSTANTIN POENARU	28.04.1880 – 24.04.1885
3. General de divizie ION ARGETOIANU	05.02.1896 – 24.04.1899 31.10.1899 – 1901
4. General de divizie ALEXANDRU CARCALEȚEANU	1901 – 1905
5. General de divizie GRIGORE CRĂINICEANU	1905 – 10.05.1907
6. General de divizie MIHAIL BOTEANU	10.05.1907 – 02.04.1916
7. General de divizie CONSTANTIN TĂNĂȘESCU	02.04.1916 – 14.08.1916
8. General de brigadă SCARLAT PANAITESCU	14.08.1916 – 01.04.1917
9. General de divizie ION RAȘCU	01.04.1917 – 01.07.1918
10. General de divizie ION ISTRATE	01.07.1918 – 30.11.1921
11. General de divizie ION GHINESCU	30.11.1921 – 15.08.1922
12. General de divizie ARISTIDE RAZU	01.04.1923 – 01.10.1929
13. General de divizie C-TIN ȘTEFĂNESCU-AMZA	01.10.1929 – 18.04.1931
14. General de divizie MIHAIL IGNAT	18.04.1931 – 27.08.1937

²² Ordinul șefului statului major al forțelor terestre privind instituția inspectorului în forțele terestre (S.M.F.T. - 21/ 04.10.2012), București, 2012, p. 3.

15. General de brigadă ȘTEFAN CĂȚOIU	27.08.1937 – 01.11.1937
16. General de brigadă ION IARCA	01.11.1937 – 17.10.1940
17. General de divizie GRIGORE GEORGESCU	30.10.1940 – 11.04.1942
18. General de divizie GHEORGHE ZAHARESCU	11.04.1942 – 27.09.1946
19. General de brigadă (maior) GRIGORE IONESCU	27.09.1946 – 17.04.1951
20. General-locotenent VASILE ȘLICARIU	17.04.1951 – 02.03.1973
21. General-maior EMIL ANDRIESCU	02.03.1973 – 03.01.1980
22. General-maior CORNEL ALEXANDRU C. VALTER	03.01.1980 – 12.11.1981
23. General-locotenent dr. ing. CONSTANTIN ANTONIU	12.11.1981 – 1987
24. General de brigadă GHEORGHE POPESCU	1987 – 1991
25. General de brigadă ing. VICTOR PARIȘ	01.01.1991 – 01.06.1993
26. General de brigadă ing. CONSTANTIN STĂNCIGELU	1993 – 1997
27. General de brigadă CONSTANTIN TEODORESCU	1996 ²³ – 2001.

Începând cu anul 1997, s-a desființat structura distinctă de inspector al geniului, iar atribuțiile inspectorului pentru armă au fost preluate de către șefii secțiilor de geniu ale categoriilor de forțe și ulterior de către comandantul instituției de învățământ, prin cumul, astfel:

28. General de brigadă TRAIAN NISTOR	2003 – 2004
29. General de brigadă MIRCEA VLADU	2004 – 2006
30. Colonel PAUL PIERSECĂ (împuternicit)	2006 – 2007
31. Colonel NICOLAE GHIȚĂ (împuternicit)	2007
32. Colonel FĂNEL POPOIU	2007 – 2008

Din august 2008, odată cu intrarea în vigoare al noului de stat de organizare a Centrului de Instruire pentru Geniu, EOD și Apărare CBRN, funcția de inspector a fost desființată.

BIBLIOGRAFIE

- Hârjeu, C.N., Istoria armei geniu, Editura I.V. Socecu, București, 1902;
- Col. (r) Gargaz Marian, col. (r) Sclipcea Mircea, col. (r) Cheța Dorin, col. (r) Burtan Benone, Arma geniu din Armata României – 150 de ani de jertfe și glorie, București, 2009;
- Col. (r) Gargaz Marian, Sub însemnele Geniului, București, 2014;
- Gl.bg. (r) Dumitru Țârdea – coordonator lucrare și colectiv, Învățământul militar de geniu construcții și căi ferate – repere istorice, Rm. Vâlcea, 1996;
- F.T.- 4, Instrucțiuni privind instituția inspectorului în Forțele Terestre, București, 2006;
- Album cu inspectorii generali ai geniului (șefii geniului sau comandanții trupelor de geniu), directorii geniului și generalii de geniu care au ocupat înalte funcții de conducere în armată – Document original dactilografiat la nivelul Secției Geniu, 1988, aflat în biblioteca Centrului;
- Studiu privind oportunitatea reînființării instituției inspectorului pentru arma geniu - Lucrare de cercetare din 2015, realizată la nivelul Centrului de instruire pentru Geniu, EOD și Apărare CBRN „Panait Donici” Râmnicu Vâlcea.

²³ În contextul reformei Armatei Române, după anul 1990, Comandamentul Trupelor de Geniu a fost restructurat succesiv și reorganizat sub denumirea Inspectorat General al Geniului, la 01.08.1990, inspector al geniului/SMG și Șef al Geniului/Trupele de Uscaț la 01.11.1993, Secție Geniu/SMG și Birou Geniu la SMFT, SMFN și SMFA, începând cu 01.04.1998.

SĂRBĂTOARE LA RÂMNICU VÂLCEA CU OCAZIA ANIVERSĂRII A 135 DE ANI DE ÎNVĂȚĂMÂNT MILITAR DE GENIU

✍ **Maior Florentin DUMAN-ȘENDRESCU**

Pe data de 7 aprilie 2016, în cazarma Centrului de Instruire pentru Geniu, EOD și Apărare CBRN „Panait Donici” din Râmnicu Vâlcea a avut loc o ceremonie militară dedicată sărbătoririi a 135 de ani de la înființarea primei unități de învățământ militar de geniu din Armata României. La ceremonie au participat domnul general-maior dr. Ion Ungureanu, locțiitorul șefului Statului Major al Forțelor

Terestre, prefectul județului Vâlcea - domnul Dumitru Cornoiu, reprezentanți ai autorităților publice locale, comandanți și reprezentanți ai unităților de geniu, ai unor unități de învățământ din Armata României sau ai altor structuri militare, foști comandanți ai instituției sărbătorite, generali și ofițeri în rezervă și retragere, reprezentanți ai Asociației Cadrelor

Militare în Rezervă din Arma Geniu, reprezentanți ai instituțiilor sociale și culturale din județ, ai asociațiilor cadrelor militare în rezervă și în retragere, ai asociației Cultul Eroilor Regina Maria, ai veteranilor de război, ai Bisericii Ortodoxe Române și ai mass-media militare și civile.

În discursurile lor, invitații au evocat principalele momente din istoria acestei instituții de învățământ militar și au

evidențiat contribuția instituției la formarea personalului de specialitate în arma geniu și, implicit, la realizările deosebite ale militarilor din această armă. Reprezentantul șefului Statului Major al Forțelor Aeriene a înmănat comandantului Centrului – colonel Dan Marin - Emblema de Onoare a Forțelor Aeriene. Cu aceeași distincție au fost decorați colonelul Petre Barbu și locotenent-colonelul Dumitru Copăceanu, pentru contribuția la pregătirea de specialitate a geniștilor din Forțele Aeriene.

Președintele Asociației Cadrelor Militare în rezervă și în retragere din arma Geniu „General Constantin N. Hârjeu” – colonel(r) Marian Gargaz – a donat muzeului armei geniu o replică a primului drapel de luptă al primului batalion de pontonieri - unitate corp aparte - model 1872/1908 și un colaj de fotografii ale primului comandant al trupelor de geniu – maiorul inginer Panait Donici.

După defilarea unității prin fața invitaților, a fost dezvelită în galeria comandanților o placă comemorativă, apoi oaspeții au fost

invitați să viziteze sălile de specialitate, muzeul armei geniu și o expoziție de tehnică militară specifică armei.

Au urmat exerciții demonstrative de dresaj canin de specialitate ...

...și de arte marțiale, prezentate de specialiști și personal aflat la cursuri de formare și specializare în cadrul Centrului de Instruire pentru Geniu, EOD și Apărare CBRN „Panait Donici” din Râmnicu Vâlcea.

CENTRUL DE EXCELENȚĂ NATO PENTRU ARMA GENIU – MILITARY ENGINEERING CENTRE OF EXCELLENCE/MILENG COE – INGOLSTADT, GERMANIA

✍️ Maior Ovidiu DAMIAN

Scurt istoric

În anul 1977, generalul (US) George Samuel Blanchard, la acea vreme, comandantul trupelor aliate din Europa a realizat pentru prima dată că forțele de geniu din statele membre NATO au nevoie de standardizare, dar mai ales de interoperabilitate. La inițiativa sa, și prin expresia care a rămas în istorie „**Interoperability is a question of attitude**” a luat ființă în acel an ENTEC (Engineer Training Centre) în Germania, având ca principal scop creșterea eficienței forțelor de geniu a națiunilor partenere prin cooperare, colaborare și standardizare, în timp de pace și război.

De-a lungul anilor, rolul ENTEC a crescut considerabil și 20 de state membre NATO au semnat memorandumul de înțelegere, sprijinind astfel această nouă organizație.

Ca urmare a evoluției reperelor istorice, a necesității permanente de îmbunătățire a nivelului de instruire, a tendințelor de dezvoltare a politicilor, conceptelor și doctrinei în domeniul armei geniu, s-a constatat că este nevoie de o nouă structură NATO care să răspundă acestor provocări, luând astfel ființă, în anul 2009, Military Engineering Centre of Excellence (MILENG COE), în baza unui memorandum de înțelegere semnat de către 10 state membre NATO (printre care și România), la

data de 09 iulie 2008. Germania a fost stabilită din nou națiune gazdă, iar ulterior, alte țări s-au alăturat structurii, în prezent fiind 17 state membre NATO care contribuie la funcționarea acestui centru acreditat în cadrul Alianței.

Loc, rol și misiuni

Centrul de excelență pentru arma Geniu - MILENG COE - este o structură NATO care are la bază memorandumul de înțelegere și cel de funcționare semnat de către toate cele 17 state membre, având o relație de cooperare cu ACT (Allied Command Transformation), directorul centrului fiind principalul consilier al comandantului ACT în domeniul armei Geniu.

MILENG COE este integrat în cadrul NATO la nivel strategic, operativ și tactic, oferind expertiză de specialitate pe linie de armă în vederea realizării standardizării și interoperabilității continue în cadrul Alianței. De asemenea, structura contribuie la formarea profesională a cadrelor militare, la dezvoltarea doctrinei, precum și la evaluarea acestora prin validarea conceptelor și prin experimentare.

Pentru a răspunde cu oportunitate și eficiență cerințelor, MILENG COE, prin organizarea sa, răspunde prin 4 funcțiuni importante:

- dezvoltarea conceptelor și doctrinei;
- educație și instruire;
- management al informațiilor;
- sprijin cu servicii.

Dezvoltarea conceptelor și doctrinei

Prin structura PCD (Policies, concepts and Doctrine), centrul este dedicat studierii și aprofundării datelor și cunoștințelor pe linia armei geniu, sprijinind conceptele NATO și tendințele de dezvoltare a doctrinelor, ocupând un rol central în monitorizarea și actualizarea acestora. Acest lucru se realizează prin participarea cu personal la diferite grupuri de lucru, la inițierea, monitorizarea și implementarea unor proiecte, cât și prin participarea la planificarea, executarea și evaluarea exercițiilor în cadrul NATO.

Educație și instruire

Prin structura T&E (Training and Education), centrul organizează și derulează 12 cursuri anual în scopul de a îmbunătăți nivelul de pregătire individuală a cadrelor militare pe linie de armă la nivel național, cât și pentru cei numiți sau propuși pentru a ocupa funcții permanente de specialitate în cadrul structurii de comandă NATO.

Aceste cursuri sunt:

- 3 x MEMBC (Military Engineering Multinational Basic Course) – destinat dezvoltării formării profesionale a comandanților de grupă/plutoane/companii;
- 2 x MEMAC (Military Engineering Advisory Course) – destinat dezvoltării formării profesionale a cadrelor militare de stat major de la nivel batalion/brigadă;

➤ 2 x NTMEC (NATO Tactical Military Engineering Course) – destinat cadrelor militare de stat major care fac parte sau sunt propuși să încadreze funcții în cadrul comandamentelor NATO de nivel tactic sau în cadrul structurii de forțe NATO;

➤ 2 x NOMECEC (NATO Operational Military Engineering Course) – destinat cadrelor militare de stat major care fac parte sau sunt propuși să încadreze funcții în cadrul comandamentelor NATO de nivel operativ;

➤ 2 x MEPPPC (Military Environmental Protection Practices and Procedures) – destinat dezvoltării profesionale în domeniul protecției mediului a cadrelor militare din cadrul națiunilor sau din cadrul structurilor NATO;

➤ 1 x IBAC (International Bridge Assessment Course) – destinat liderilor cheie la nivel tactic pentru a studia metodele curente de determinare a capacității portante a podurilor.

În anul 2015, un număr de 232 de studenți din 25 de țări au urmat cursurile în cadrul MILENG COE.

În funcție de situație, la solicitarea unei nevoi colective de instruire a unei națiuni membre, structura Training and Education este capabilă să dispună o echipă mobilă de instruire (MTT – Mobile Training Team) care să se deplaseze la națiunea ce a solicitat activitatea. O astfel de echipă a fost până în prezent de două ori în România (în anul 2012 și 2014), în anul curent fiind planificată o astfel de activitate în Italia.

Management al informațiilor

Prin structura IKM (Information Knowledge System) – MILENG COE pune la dispoziție 3 site-uri pe care le actualizează permanent prin colectarea, prelucrarea și difuzarea de informații pe linie de armă.

Website-ul <http://milengcoe.org/Pages/default.aspx> este disponibil tuturor utilizatorilor de internet care au astfel posibilitatea de a trece în revistă date generale despre MILENG COE, evenimente curente importante, date despre cursuri și alte legături utile. De pe această pagină se poate face un cont de utilizator, MILENG COE asigurând astfel accesul în site-ul **Extranet** de unde se pot consulta diferite documente referitoare la publicații de noutate sau alte evenimente.

În cele din urmă, IKM menține în permanentă operativitate site-ul **Intranet** care este destinat spațiului de lucru al membrilor permanenți ai centrului.

Sprijin cu servicii

Prin structura SB (Support Branch) – se realizează coordonarea și implementarea generală a sprijinului cu servicii și a sistemului de comunicații și informatică. Prin personalul specializat din această structură se realizează sprijinul logistic real cu bunuri și servicii pe timpul tuturor activităților derulate de către MILENG COE (cursuri, seminarii, conferințe, întâlniri, vizite și alte evenimente).

Unul dintre principalele evenimente de vizibilitate ale centrului, pentru care structura Support Branch este direct responsabilă este organizarea și desfășurarea Zilei Industriei (INDUSTRY DAY). Acest eveniment (care anul acesta ajunge la a 7-a ediție) oferă o platformă unică, în care, companiile civile producătoare/ furnizoare de echipamente/ servicii de resortul

geniu au posibilitatea de a întâlni reprezentanți naționali și NATO pentru a studia și evalua produse, pentru a îmbunătăți echipamente și pentru a schimba opinii și experiență.

Viziune și tendințe

Activitatea Centrului de Excelență pentru Arma Geniu este considerată o componentă indispensabilă a comunității pe linie de armă (Military Engineering Community of Interest), dispunând de resursele necesare și demonstrând în permanență eficiență și performanță în cadrul procesului de transformare al Alianței.

Prin stabilirea de obiective de scurtă și lungă durată, instituția își stabilește programul de lucru anual în care angrenează reprezentanți naționali, precum și lideri cheie din cadrul structurii de comandă NATO, acționând ca un catalizator în scopul obținerii sinergiei, cooperării, coordonării, standardizării și interoperabilității într-un cadru doctrinar multinațional.

În prezent, MILENG COE este direct responsabil (custodian) de unele publicații NATO, urmărind în permanență actualizarea acestora în raport cu politicile, necesitățile de orientare și dezvoltare a capacităților, alinierea acestora la tactici, tehnici și proceduri. MILENG COE este direct responsabil pentru:

- AJP 3.12 - Allied Joint Doctrine for Military Engineering;
- ATP 3.12.1 - Allied Tactical Publication for Military Engineering;
- ATP 3.12.1.1 - Allied Tactical Publication for Military Search;
- ATP 3.12.1.2 - Allied Tactical Publication for Military Search Training Requirement;
- ATP 3.12.1.3 - Allied Tactical Publication for Route Clearance.

BIBLIOGRAFIE

Website-ul MILENG COE - <http://milengcoe.org/Pages/default.aspx>

NECESITATEA DEZVOLTĂRII DE CAPABILITĂȚI COMUNE EOD-CBRN LA NIVELUL MINISTERULUI APĂRĂRII NAȚIONALE

✍ **Locotenent-colonel ing. Cătălin SĂRACU**²⁴

✍ **Căpitan dr.ing. Teodora ZECHERU**²⁵

În contextul înregistrării la nivel mondial a unor amenințări asimetrice care implică, pe de o parte, folosirea dispozitivelor explozive improvizate (IED²⁶-uri), iar pe de altă parte, posibilitatea încorporării agenților chimici, biologici, radiologici sau nucleari (CBRN) în construcția IED, apare necesitatea ca structurile de intervenție EOD să ia în considerare în cadrul misiunilor specifice domeniilor EOD/C-IED și riscurile CBRN, iar la rândul lor, echipele de intervenție CBRN să cunoască și să respecte în timpul misiunilor de resort și măsurile de siguranță și procedurile de punere în stare sigură pentru IED-uri.

Probabilitatea utilizării acestei arme cu două fațete de către teroriști este în creștere și ar putea reprezenta o amenințare serioasă pentru politica de securitate NATO și UE dacă nu este abordată corespunzător. În cadrul Armatei României există posibilitatea ca intervențiile la IED-uri care conțin agenți CBRN să fie abordate de echipe mixte de specialiști militari. Problema care apare este că grupurile de intervenție EOD și echipele de intervenție CBRN sunt echipe separate, care nu se cunosc, iar

coordonarea lor poate deveni dificilă. Cu toate acestea, o amenințare dublă EOD-CBRN cere un răspuns operațional adecvat și rapid.

Intervenția la aceste arme letale nu este simplă, iar procedurile trebuie respectate cu strictețe. Aceasta presupune detecția, analiza și identificarea precisă a amenințării, evaluarea amplorii pe care o poate avea inițierea unui IED sau a unei UXO cu CBRN, dezamorsarea și separarea explozivului de elementele CBRN, precum și distrugerea în condiții de siguranță a obiectului intervenției. În cazul în care explozia nu poate fi evitată, impactul amenințării asupra personalului militar și civil trebuie să fie cât mai redus, iar dezastrul trebuie prevenit prin măsuri de protecție adecvate și printr-o decontaminare eficientă.

Eliminarea barierelor operaționale, care separă în prezent echipele de intervenție EOD de cele de CBRN, astfel încât aceste structuri să devină interoperabile, se numără printre obiectivele politicilor de securitate ale NATO, ONU și EDA²⁷. Prin aceste obiective, avute în vedere și de Ministerul Apărării Naționale (un exemplu este elaborarea *EOD-7, Instrucțiuni privind sprijinul CBRN-EOD în operațiile multinaționale*), se promovează și capacitatea

²⁴ Centrul de Instruire pentru Geniu, EOD și Apărare CBRN „Panait Donici” Râmnicu Vâlcea.

²⁵ Centrul de Cercetare Științifică pentru Apărare CBRN și Ecologie, Șos. Olteniței, nr. 225, București.

²⁶ IED – Improvised Explosive Device (Dispozitive Explozive Improvizate).

²⁷ EDA – European Defence Agency (Agenția Europeană de Apărare).

comună și dezvoltarea de sisteme de armament, cercetarea și dezvoltarea de metode de detecție și echipamente de protecție prin eforturi și inițiative comune, inclusiv cu industria de resort.

Un incident combinat CBRN-EOD reprezintă o problemă care necesită o înțelegere adecvată a amenințării. În plus, dezvoltarea unui punct de vedere operațional coerent pentru a face față amenințărilor simultane este dificilă. Se pune problema șefului misiunii: un specialist sau un ofițer de rang înalt trebuie să ia deciziile? O soluție ar putea fi o structură bine definită, flexibilă, de comandă-control, care să ia deciziile optime în funcție de informațiile furnizate de specialiști. De asemenea, trebuie armonizate în detaliu protocoalele de lucru EOD și CBRN, operațiile/intervențiile CBRN EOD având un caracter multidisciplinar și necesitând o sincronizare perfectă a tuturor elementelor implicate.

Trebuie să se stabilească, în primul rând, distanța/zona de siguranță operațională în jurul locului incidentului, atât din punct de vedere CBRN, cât și EOD, abordându-se,

în același timp, atât pericolele generate de explozie, cât și activitățile de gestionare a pericolelor CBRN, ținând cont de principiul celei mai nefavorabile situații. Aceasta înseamnă că este necesară planificarea abordării incidentului și o conlucrare permanentă în timpul misiunii. Ofițerul CBRN trebuie să poată oferi recomandări echipei de intervenție EOD în ceea ce privește tipul de detector pe care să îl utilizeze și echipamentul de protecție, astfel încât operatorii EOD să nu se supună la riscuri inutile din cauza necunoașterii.

Pentru a face față cu succes amenințărilor EOD-CBRN, sunt necesare o serie de măsuri prin care să se asigure: colectarea, evaluarea și diseminarea datelor privind incidentele CBRN anterioare; identificarea zonelor cu cel mai ridicat grad de pericol; evaluarea nivelului de risc; detecția oportună a riscului și monitorizarea lui în timp; avertizarea la timp a personalului asupra iminenței producerii sau - în caz de producere - furnizarea informațiilor asupra tipului, naturii și concentrațiilor de agent periculos etc.; instruirea personalului pentru folosirea corectă a mijloacelor de protecție individuală și colectivă, care să permită acestuia să supraviețuiască incidentului și să își continue misiunile în mediul contaminat; managementul consecințelor incidentului, în vederea limitării impactului - de la controlul răspândirii agenților CBRN - la decontaminare și măsuri medicale pentru a reduce efectele contaminării personalului și evacuarea eventualelor victime.

Modalitatea de intervenție depinde foarte mult de resursele pe care comandantul incidentului le are la dispoziție. Totodată, aceasta depinde de situația tactică, de cantitatea și tipul dispozitivelor explozive implicate, precum și de directivele primite de la Centrul Național Militar de Comandă (Nucleu).

Resurse minime necesare la o intervenție de tip EOD-CBRN includ, așadar:

- echipamente de comunicare civile și militare;
- echipe CBRN de supraveghere și de decontaminare;
- mijloace de transport, inclusiv aeriene;
- echipe medicale și facilitățile aferente;
- personal și echipamente de geniu;
- personal și echipamente EOD;
- structuri de apărare împotriva incendiilor;
- forțe de ordine militare și de poliție.

Executarea unei intervenții la un incident EOD-CBRN trebuie să țină cont de următoarele aspecte:

➤ dacă se suspectează o contaminare radioactivă, se execută verificarea zonei cu monitoare de radiații alfa, beta și gamma, iar monitorizarea radiațiilor gama trebuie să fie efectuată în mod continuu, începând de la cel puțin un km de obiectul incidentului;

➤ executarea interogării martorilor pentru a determina zona de siguranță, delimitată prin cordon din jurul obiectului periculos, căile de evacuare și eventualele căi/zone/raioane de contaminare;

- amplasarea unui post de comandă la distanța de siguranță decisă ca urmare a pre-evaluării incidentului pe direcția din care bate vântul;
- determinarea nivelului minim de protecție pentru toate persoanele participante la misiune;
 - repartizarea sarcinilor pe specialiști și obiective;
 - folosirea echipamentului necesar intervenției, incluzând aici echipamentul de protecție CBRN (mască și sistem filtro-ventilație, dacă este cazul, echipament de protecție individuală, aparate de detecție și identificare, senzori și filme de detecție autocolante) și detecție EMR²⁸, echipamentele de comunicare, echipamentele specifice EOD;
 - implementarea unei stații de decontaminare pentru personal și materiale;
 - autorizarea începerii intervenției să se facă în cel mai scurt timp, ținând cont de măsurile de siguranță ce trebuie executate;
 - confirmarea recunoașterii de către echipa EOD a dispozitivului periculos să se facă pe baza declarațiilor martorilor la incident (dacă este cazul) și pe observarea directă a dispozitivului, folosind sisteme de detecție performante și baze de date care să ofere toate detaliile tehnice necesar a fi cunoscute înainte de neutralizarea acestuia;
 - atribuirea misiunii de punere în stare sigură a dispozitivului doar acelor specialiști care au experiență și care sunt certificați pentru executarea unor astfel de misiuni;
 - solicitarea și folosirea tuturor elementelor de sprijin pentru executarea unui management eficient al incidentului;

²⁸ EMR – Electromagnetic Radiation (Radiație Electromagnetică).

➤ colectarea probelor juridice și executarea exploatării tehnice și/sau tactice ulterioare în vederea analizei de informații a incidentului.

Misiunea se încheie odată ce sistemele de inițiere au fost dezamorsate, zona a fost decontaminată complet și toate componentele de resort EOD și CBRN au fost fie distruse, fie ambalate și înregistrate pentru analiza ulterioară.

Se poate astfel observa că, în acest domeniu, cu siguranță soluția este departe de a fi simplă. În momentul în care avem un incident combinat EOD-CBRN, acesta nu poate fi tratat în niciun caz ca două cazuistici diferite - EOD pe de o parte, iar pe de altă parte, CBRN. Dar ne putem da seama care sunt implicațiile pe termen lung dacă se acționează eronat. Acest lucru poate genera efecte majore și nu se pot face greșeli la elaborarea recomandărilor și aplicarea procedurilor adecvate. Câteva metode de urmat sunt următoarele:

➤ îmbunătățirea timpului de reacție la amenințarea pe care o reprezintă utilizarea potențială de substanțe CBRN, în muniții fabricate sau dispozitive improvizate, pentru protecția forțelor militare ale României și a populației civile;

➤ îmbunătățirea capacităților EOD-CBRN prin stabilirea unor standarde de cooperare și interoperabilitate;

➤ consolidarea capacității de acțiune EOD-CBRN, prin ședințe de pregătire și desfășurarea unor exerciții complexe din punct de vedere tehnic, pentru ca aceste capacități să poată acționa în condiții de siguranță și cu succes, în cooperare cu alte mijloace militare de sprijin și servicii de urgență civile;

➤ instruirea tuturor militarilor din Armata României privind modalitățile de recunoaștere a munițiilor convenționale și a dispozitivelor explozive improvizate, precum și la măsurile de siguranță imediate ce trebuie aplicate;

➤ desfășurarea unor exerciții în comun cu celelalte structuri ale SNAOPSN care au capacități în acest domeniu sau care au responsabilități pe linia protecției populației și infrastructurii;

➤ efectuarea unor schimburi de experiență cu specialiști din structurile de securitate ale altor state care s-au confruntat cu astfel de incidente și studierea lecțiilor învățate din acest domeniu.

Conceptul de acțiune EOD-CBRN vizează toate structurile ce permit și au capacitate de dezvoltare (folosind conceptul „doctrine, organizare, pregătire, logistică, conducere, personal, facilități și interoperabilitate²⁹”) și acoperă toate aspectele de folosire în comun a acestor structuri specifice, în ceea ce privește detecția, identificarea și monitorizarea de materiale CBRN sau elemente/materiale necesare confecționării unui IED. Aceste etape sunt necesare pentru a detecta și caracteriza incidentele EOD-CBRN, pentru a identifica pericolele CBRN, pentru a delimita zonele de siguranță și de a monitoriza schimbările din interiorul acestor zone.

Un prim pas în acest sens îl poate reprezenta organizarea de cursuri și programe de instruire comună EOD și CBRN pentru a promova schimbul de informații și de lecții învățate, ceea ce are implicații pozitive în îmbunătățirea capacității forțelor militare de a detecta, identifica și monitoriza substanțe și materiale CBRN. În acest context, se pot crea bazele definirii celor mai bune soluții operaționale pentru a răspunde diferitelor amenințări EOD-CBRN și se pot dezvolta tehnici comune pentru a pregăti, aborda și acționa

²⁹ DOTMLPFI - Doctrine, Organization, Training, Materiel, Leadership, Personnel, Facilities, Interoperability.

la incidente EOD-CBRN combinate. Această pregătire va fi concepută astfel încât să permită echipelor perfecționarea deprinderilor și abilităților necesare specifice și adaptarea la domeniile care nu le sunt familiare. Specialiștii EOD trebuie să îndeplinească standardele minime în cunoașterea și neutralizarea munițiilor/dispozitivelor explozive cu încărcătură CBRN, iar specialiștii CBRN să cunoască procedurile tehnice folosite în cazul intervenției la astfel de muniții. Cele câteva exerciții desfășurate în comun de către specialiștii EOD și CBRN în urmă cu câțiva ani în poligonul Valea Poienii din Câmpulung au arătat că sunt multe aspecte ce trebuie îmbunătățite, instruirea permanentă, în comun, în acest domeniu, reprezentând o condiție esențială pentru dezvoltarea unor astfel de capacități.

Schimbarea aceasta nu este o problemă *per se*, dar ceea ce trebuie să se schimbe, în primul rând, este modul în care abordăm activitățile inter-arme și inter-departamentale. Dacă acest lucru poate fi realizat, atunci ne îndreptăm în direcția cea bună pentru crearea unor capacități EOD-CBRN eficiente.

TABĂRA DE INSTRUCȚIE LA APĂ – LOCUL IDEAL PENTRU FORMAREA ȘI PERFECȚIONAREA CAPACITĂȚILOR NECESARE PODARILOR ȘI PONTONIERILOR MILITARI

✉ **Locotenent-colonel ing. Cristian-Gabriel ARINTON**

Nu există an de instrucție sau învățământ fără ca unitățile militare de profil și Centrul de Instruire pentru Geniu, EOD și Apărare CBRN „Panait Donici” să nu organizeze activități de instrucție/învățământ cu specific de poduri militare și treceri peste cursurile de apă în taberele de instrucție la apă.

Centrul de instruire organizează anual cel puțin trei tabere de instrucție la apă în vederea formării, perfecționării și evaluării capacităților specifice în domeniul podurilor militare și trecerilor peste cursurile de apă, ale cursanților

aflați la pregătire la cursurile de formare și de specializare, precum și ale militarilor profesioniști, în perioada modulului pregătirii individuale de specialitate.

Astfel, sfârșitul primăverii îi găsește pe elevii programului postliceal cu durata de un an (cu obiectiv de formare a subofițerilor pe filiera directă) împreună cu grupele de cursanți de la cursurile de calificare pe echipamentele de geniu, la pregătire pe durata a două săptămâni în tabăra de instrucție la apă.

Mijlocul toamnei îi surprinde pe ofițerii de la cursul de bază, împreună cu studenții din arma geniu din anii II și III ai Academiei Forțelor Terestre, pe elevii programului postliceal cu durata de doi ani (cu obiectiv de formare a maiștrilor militari pe filiera directă), precum și pe cursanții de la cursul de calificare pe automacarale, dar și cei de la cursul de specializare în arma geniu, la activități de instruire în tabăra de instrucție la apă pe perioada a trei săptămâni.

Activitățile practice desfășurate aici rămân întipărite în mintea cursanților, studenților și elevilor nu numai datorită complexității lor, ci și datorită rezultatelor muncii depuse, a atenției necesare a fi acordată clipă de clipă pentru receptarea informațiilor, înțelegerea lor și aplicarea în practică conform algoritmului de activități dat de procesul tehnologic, pentru respectarea în fiecare moment a normelor și măsurilor de securitate și

sănătate în muncă și de protecție a mediului, riscurile mecanice de producere a accidentelor de muncă fiind mari.

Satisfacția oferită de rezultatele activităților desfășurate este direct proporțională cu energia consumată pentru îndeplinirea întregului volum de muncă, înțelegându-se prin acest lucru nu numai realizarea în volum complet a lucrărilor de poduri și treceri peste cursurile de apă ci, mai ales, îndeplinirea obiectivelor (didactice) specifice de învățământ.

Tabăra de instrucție la apă poate fi privită nu numai ca locația în care se desfășoară activitățile specifice de poduri militare și treceri peste cursurile de apă, ci și ca o formă de organizare a activităților practice specifice. Luând în considerare varietatea cursurilor participante la activități, diversitatea echipamentelor utilizate și multitudinea obiectivelor didactice specifice, tabăra de instrucție la apă poate fi asimilată unui exercițiu integrator, oferind o multitudine de avantaje: economia de resurse prin utilizarea

acelorași echipamente la îndeplinirea simultană a obiectivelor diferitelor tipuri de cursuri, planificarea și organizarea unitară a activităților, creșterea gradului de ocupare a facilităților de cazare specifice, acomodarea personalului cu activități desfășurate în condiții de izolare și de efort fizic prelungit, antrenarea personalului propriu al Centrului în activități specifice posturilor și structurilor organice din care fac parte, ocuparea tuturor platformelor de instrucție cu personal și echipamente specifice, desfășurarea concomitentă a mai multor

activități complexe sub conducerea instructorilor și a șefilor de ateliere numiți și instruiți în acest sens etc. Experiența instructorilor ce organizează și conduc activitățile din tabăra de instrucție este foarte importantă.

Activitățile desfășurate de grupele de cursanți în tabăra de instrucție la apă vizează nu numai planul cognitiv, dar mai ales pe cel acțional, așa cum reiese din utilizarea sintagmelor „construcția podurilor fixe” și „realizarea punctelor de trecere pe poduri din pontoane sau porțițe de transport”, „utilizarea echipamentelor specifice”, aspecte ce impun acțiune prin aplicarea cunoștințelor teoretice sub îndrumarea instructorilor.

Obiectivele specifice activităților desfășurate în tabăra de instrucție vizează:

➤ cunoașterea caracteristicilor, alcătuirilor și a modului de lucru cu echipamentele specifice de poduri și treceri peste cursurile de apă (atât dobândire, cât și consolidare de cunoștințe);

➤ formarea, dezvoltarea și perfecționarea priceperilor și deprinderilor de lucru individuale în realizarea lucrărilor pregătitoare și de bază pentru construcția podurilor fixe și plutitoare sau pentru realizarea punctelor de trecere pe porțițe de transport;

➤ formarea și dezvoltarea priceperilor și deprinderilor colective de lucru, echipamentele de poduri militare și treceri peste cursurile de apă impunând lucrul în echipă și nu individual, fapt ce impune un anumit mod de organizare a lucrului și de rotire a personalului la posturile de lucru, dar și o strategie în evaluarea nivelului de formare a capacităților motrice individuale pe timpul lucrului în echipă;

➤ formarea capacităților cursanților de a organiza, conduce și evalua activitățile de poduri și treceri peste cursurile de apă, fie ca șefi de ateliere, echipe de lucru sau grupe pe timpul ședințelor practice de învățare, fie ca și conducători desemnați ai subunităților și activităților respective în cadrul ședințelor metodice;

Momentele tehnice apărute pe timpul instrucției, precum defecțiuni ale echipamentelor (automacara, motopropulsor, șalupă, berbec diesel etc.), la care se adaugă și starea atmosferică neprielnică (vânt puternic, ploaie sau temperaturi scăzute) cu impact cert asupra termenelor activităților și psihicului personalului, nu fac decât să contribuie la pregătirea acestuia prin perfecționarea capacităților urmărite, datorită faptului că aspectele enumerate mai sus impun gândire în

aflarea de soluții viabile care să rezolve problema tehnică apărută, dar și faptul că realizarea lucrărilor în condiții, altele decât cele ideale/perfecte, impun o revedere a conduitei și a atitudinii, astfel încât rezultatul muncii să fie, totuși, cel urmărit/dorit.

Complexitatea activităților ce se execută, mediul în care se desfășoară acestea, dificultatea sarcinilor, precum și profilul psihologic al elevilor, studenților și cursanților fac posibilă prezența în tabăra de instrucție la apă a factorilor de risc (mai ales mecanici) de producere a accidentelor de

muncă. Ca urmare, nicio tabără de instrucție nu începe fără a fi efectuată instruirea în domeniul securității și sănătății în muncă, finalizată cu verificarea cunoștințelor și deprinderilor de securitate și semnarea fișelor individuale de securitate și sănătate în muncă. Zilnic, la începerea programului de instrucție și la începutul fiecărei ședințe de instrucție, se prezintă și se verifică cunoașterea normelor specifice de securitate și sănătate în muncă.

Ședințele de cunoaștere la material vizează, pe lângă prezentarea (având echipamentul respectiv în fața formației, desfăcut pe grupuri de materiale) caracteristicilor tehnico-tactice, a alcătuirii și rolului fiecărui element component,

a modului de lucru cu elementul respectiv, a succesiunii de activități în utilizarea echipamentului, a lucrărilor de întreținere, a principalelor norme de securitate și sănătate în muncă la lucrul cu echipamentul respectiv și formarea priceperilor în lucrul cu elementele

echipamentului. Și nu sunt puține echipamentele respective: completul de cercetare de geniu, completul de pod jos metalic PJM-72, completul de cablu suspendat pentru lucrări de geniu, completul de baterie a piloților CBP-4 și parcul de pod din pontoane PR-71, automacarale, șalupa de tracțiune ST-270, barca pneumatică Zodiac sau BP-10, motopropulsorul Johnson etc.

Construcția de poduri fixe sau plutitoare ori amenajarea punctelor de treceri pe porțițe de transport nu pot începe fără realizarea lucrărilor

pregătitoare. Între acestea, alegerea locului de construcție/amenajare este primordială în asigurarea condițiilor tehnico-tactice cerute, precum economia de resurse, timpul redus de realizare, stabilitatea malurilor, siguranța în exploatare. Astfel, aplicarea cunoștințelor teoretice privind condițiile pe care trebuie să le îndeplinească un punct de trecere pe pod fix sau din pontoane ori pe porțițe de transport, se realizează pe timpul ședinței de cercetare de geniu a cursului de apă în vederea alegerii locului favorabil construcției/amenajării punctului de trecere. Ședința urmărește, pe lângă culegerea de date și informații referitoare la cursul de apă sau la terenul de pe malurile adiacente, și formarea deprinderilor în lucrul cu aparatura și materialele din compunerea completului de cercetare de geniu, precum și a priceperilor în elaborarea rapoartelor de cercetare specifice. Recurgerea și la metode și mijloace expeditivă în culegerea datelor necesare completării raportului de cercetare este unul din obiectivele acestei ședințe.

Pregătirea pontoanelor și a elementelor suport de mal pentru darea la apă și darea, propriu-zisă, la apă a acestora este surprinzătoare și oferă uimire pentru toți cursanții, atunci când acestea sunt date la apă prin basculare.

Se spune că instrucția pontonieristică este simplă. Asta, doar la o primă vedere sau impresie. În fapt, realizarea unui pod din pontoane este rezultatul unui efort semnificativ pentru cei care fac acest lucru pentru prima dată. De la „strunirea”

din pripon a pontonului dat la apă, priponirea la mal, cuplarea acestuia cu cel deja aflat pe apă, echiparea pontoanelor cu materialele ce le deservește, aducerea în ax a danelor de pontoane

printr-un procedeu sau altul, cuplarea acestora, afundarea ancorelor, cuplarea la ambarcader-debarcader, alinierea podului și verificarea podului, nu sunt lucruri tocmai ușoare dacă nu prinzi micile „chichițe” - artificii tehnice care să ajute operațiunii sau activității respective.

Nu poți întinde din prima încercare un pod de pontoane fără a „prinde” anterior deprinderile de bază prin repetarea inițială a mișcărilor privind poziționarea pe pontoanele aflate la cuplare a pontonierului și a „șoferului” său, apropierea pontoanelor în cuple, cuplarea/decuplarea lor prin manevrarea manetelor dispozitivelor de cuplare laterală și prin fixarea bordurilor cu limitatori, scoaterea/introducerea în ponton, precum și fixarea grinzilor apără-roți și a stâlpilor de parapet pe puntea pontoanelor, scoaterea și armarea

ancorelor, pregătirea pentru afundare a acestora, tragerea la edec, codul de semne și semnale date mecanicilor din șalupe, echilibrul și mișcarea pe suprafața apei etc. Și toate acestea executate la comenzile specifice. Ca metodă didactică eficientă pentru formarea deprinderilor în apropierea și cuplarea pontoanelor în diferite configurații, în grupuri și dane de pontoane, o constituie jocul de rol, elevii, studenții și cursanții jucând pe rând rolurile pontonierilor și ale șoferilor și desfășurând sub supraveghere operațiunile acestora, fiindu-le îndreptate incorecțiile pe loc și ajutați prin explicații și prin demonstrarea sau re-demonstrarea acțiunii.

Construcția ambarcaderelor și debarcaderelor comportă activități importante ale instrucției pontonieristice ce se desfășoară pe platforme de instrucție și presupune cuplarea

pontoanelor, pregătirea platformei, aducerea ambarcaderului în ax, tragerea pe platformă și ancorarea acestuia la mal, toate acestea fiind acțiuni ce trebuie învățate cu temeinicie, căci de ele depind stabilitatea și legătura podului cu malurile.

Satisfacția muncii depuse se vede pe chipurile elevilor, studenților și cursanților atunci când, fiecare dintre ei ocupând loc pe pontoane, simt pe propria piele mișcarea oscilatorie a podului la trecerea sarcinilor pe malul opus.

Nu totul reprezintă numai muncă fizică. Stabilirea necesarului de pontoane pentru întinderea podului, determinarea distanțelor de la axele punctului de trecere și până la planurile de ancorare din amonte și aval în funcție de caracteristicile cursului de apă, sunt doar câteva exemple de deprinderi intelectuale ce sunt formate.

Transformarea podului din pontoane în punct de trecere pe porțițe de transport nu este altceva decât antrenarea capacităților formate anterior, dar în alte condiții date de reducerea cantitativă a materialelor pontonieristice, îmbogățite totuși de condițiile impuse de navigația pe cursul de apă.

Această activitate pune cursanții în situația de a recurge la artificii tehnice pentru a rezolva problemele menținerii în cuple a porțiței la ambarcader și de a realiza cuplarea acestora, porțița fiind

mult mai afundată decât ambarcaderul datorită sarcinii transportate.

Strângerea materialelor, ridicarea pontoanelor de pe apă cu automacaraua și încărcarea pe autocamioane, întreținerea și depozitarea materialelor pontonieristice sunt alte sarcini ale instrucției de pontonieri la care participă toate grupele de elevi, studenți și cursanți.

Instrucția de poduri militare fixe vizează, în principal, formarea și dezvoltarea capacităților individuale, dar mai ales colective, în realizarea lucrărilor pregătitoare și de bază privind construcția unui pod fix. În general, aceste activități privesc munca în echipă, echipamentele utilizate impunând acest lucru.

Prelucrarea materialului lemnos necesar elementelor de infrastructură pare pentru început o activitate banală, dar realitatea arată că nu toți elevii, studenții sau cursanții au avut contact, în trecut, cu unelte pentru cioplit și de tâmplărie. Confruntarea cu experiența

modelează lemnul, rezultând piloții paleelor viitorului pod, marcați conform instrucțiunilor, în vederea stabilirii refuzului la baterea cu berbecii dispozitivelor de sonetă. Masa lemnului proaspăt tăiat face dificil transportul manual al piloților, impunând o anumită conduită colectivă sincronă, însușită de către toți, pentru a evita accidentarea pe timpul deplasării și depozitării acestora.

Întinderea completului de cablu suspendat pentru lucrări de geniu este o altă activitate importantă ce se desfășoară pe timpul instrucției de poduri. Începând cu cunoașterea echipamentului, continuând cu prezentarea normelor de securitate și sănătate în muncă specifice, activitatea se desăvârșește prin întinderea completului, mai întâi cu descărcarea materialelor și trecerea pe malul opus a materialelor necesare acolo, ridicarea trepiezilor pe ambele maluri, fixarea ancorelor de mal prin baterea manuală a celor 60 țăruiși metalici (operațiune ce impune rezistență la efort fizic), întinderea și tensionarea cablului auxiliar, montarea cărucioarelor de transport, trecerea pe malul opus a cablului purtător, ancorarea și tensionarea acestuia, retragerea cărucioarelor de transport, detensionarea, desprinderea și retragerea pe tambur a cablului auxiliar. Aceasta este succesiunea operațiunilor întinderii cablului suspendat pentru

lucrări de geniu necesar deplasării pe apă a porțiței de batere a piloților.

Construcția elementelor de infrastructură de tip culee și palee este o altă activitate de bază în construcția podurilor. Baterea piloților paleelor suscită curiozitatea și interesul elevilor, studenților și cursanților, priceperile formate acum aducând aport de cunoștințe și legături cu experiența anterioară, la activitatea viitoare a acestora, la organizarea și conducerea subunităților în desfășurarea unor astfel de activități, la urmărirea operațiunilor și luarea în timpul cel mai scurt a măsurilor de

eliminarea a eventualelor pericole sau riscuri de accidentare. Deprinderile sunt formate acelor care se perfecționează la cursul de mecanici dieșliști pe completul de batere a piloților.

Montarea suprastructurii de pod fix cu materiale din completul de pod metalic demontabil urmărește însușirea și respectarea tehnologiei de lucru, formarea deprinderilor de a organiza subunitatea pentru montarea materialelor diferitelor grupuri ale completului, precum și perfecționarea capacităților cursanților de la cursul de perfecționare pe automacarale de tip A.

Toate activitățile de treceri peste cursurile de apă nu se desfășoară fără a fi instalate serviciile la cursul de apă, servicii cu atribuții specifice, clare, instruite, însușite și verificate

și cu rol important la prevenirea producerii de accidente de muncă. Prin rotație, elevii, studenții și cursanții execută servicii, precum echipa de salvare și observatorul la cursul de apă. Acestea, pe lângă supravegherea continuă a platformelor de instrucție la cursul de apă și materialelor/echipamentelor plutitoare aflate pe apă, au rolul de a se deplasa pe apă în cazul unui „om la apă”, salvării acestuia, aducerii la mal și acordării primului ajutor, dacă este cazul.

Programul de tabără implică și alte aspecte cărora elevii, studenții și cursanții trebuie să le facă față și care contribuie la susținerea efortului fizic și psihic al acestora, precum înviorarea, pregătirea materialelor pentru a doua zi și paza pe timpul nopții a materialelor aflate pe apă și pe malul acesteia.

Din cele prezentate, se observă că tabăra de instrucție la apă nu este un loc de odihnă și recreere, ci unul destinat învățării umane, formării capacităților individuale și colective în execuția, organizarea, conducerea și evaluarea activităților de poduri militare și treceri peste cursurile de apă.

DESPRE IMPORTANȚA STAGIULUI LA UNITĂȚI

✎ Locotenent-colonel Gheorghe BROSCĂREANU

Pentru tinerii sublocotenenți de la cursul de bază, perioada de stagiul la subunitățile de geniu de pe teritoriu constituie o etapă deosebit de importantă în economia procesului de formare a lor ca viitori ofițeri - comandanți, instructori și educatori. Constituind o formă de îmbinare a învățământului cu practica, stagiul la subunități capătă valențe deosebite în procesul de formare profesională a tinerilor ofițeri.

În timpul stagiului, sublocotenenții trebuie să realizeze sinteza cunoștințelor acumulate în decursul celor trei ani la Academia Forțelor Terestre, precum și în perioada de pregătire în Centrul de instruire. După o perioadă considerabilă de acumulări, atât informaționale, cât și sub aspectul unor deprinderi practice, tinerii sublocotenenți sunt puși în situația de a aplica în practică toate aceste acumulări, cu un grad sporit de autonomie și responsabilitate, în condiții oarecum diferite de cele din școală, date fiind particularitățile inerente ale unităților de pe teritoriu, atât sub aspectul misiunilor specifice, al calificării și competenței personalului subordonat, precum și al bazei tehnico-materiale la dispoziție.

Analizând rolul stagiului se pot desprinde trei direcții fundamentale de solicitare la adresa tinerilor stagiari.

Din perspectiva pregătirii de specialitate, începută încă din Academia Forțelor Terestre și continuată în centrul de instruire, tinerii ofițeri au posibilitatea de a fixa unele cunoștințe, de a-și forma deprinderile de căutare, selectare după criterii de oportunitate, eficacitate și eficiență, a informațiilor necesare, precum și posibilitatea de a aplica aceste cunoștințe și informații pentru rezolvarea unor situații concrete. Este o oportunitate să simtă ce lipsește din pregătirea lor pe linie de specialitate și, cu responsabilitate, să procedeze la completarea acestei pregătiri, fie prin studiu individual, fie prin solicitarea sprijinului comandanților sau - la întoarcerea în centrele de instruire - al instructorilor.

Din perspectiva pregătirii pedagogice și metodice, tinerii sunt puși în situația de a proiecta, organiza, desfășura și evalua demersuri de instrucție particulare, adaptate la specificul unităților și subunităților respective, în conformitate cu documentele de planificare și programele de instrucție în vigoare. Ei pot - și trebuie - să participe la activități de planificare și organizare a instrucției, să o înțeleagă în contextul pregătirii pentru misiune. Să înțeleagă că instrucția nu este ceva abstract, ci o activitate multifacțată făcută cu oameni și pentru oameni, cu scopuri bine definite, prin metode, proceduri și cu mijloace consacrate, dar în condițiile unei abordări flexibile, adaptate la condiții.

Din perspectiva dezvoltării competențelor manageriale, stagiul reprezintă un punct de pornire. Cunoștințele manageriale dobândite în academie și completate în centrul de instruire sunt pentru prima dată puse în aplicare. Tinerii trebuie să facă față procesului de construire a unor noi tipuri de relații interumane, de pe o poziție care le oferă resorturi de autoritate necunoscute anterior, dar care le impune îndatoriri și responsabilități pe măsură și care îi expune unor așteptări deosebite din partea subordonaților și, de ce nu, și a noilor comandanți.

Este important de menționat faptul că scopul stagiului este deopotrivă să răspundă întrebărilor tinerilor, dar și să-i încurajeze să formuleze întrebări în legătură cu diferite aspecte ale activităților cu care se confruntă. Este foarte probabil ca programele de învățământ să nu prefigureze răspunsuri la toate problemele ce pot apărea în activitatea specifică unităților de pe teritoriu. Din acest motiv este foarte important ca tinerii să fie încurajați să ridice probleme, să pună întrebări și, la încheierea stagiului, să împărtășească experiențe cu colegii. În legătură cu acest ultim aspect, consider că formalizarea unei activități de acest tip nu poate fi decât benefică.

PROVOCĂRI LA ADRESA ÎNVĂȚĂMÂNTULUI MILITAR DE GENIU

✍ *Locotenent-colonel Iulian MESEA*

Centrul de Instruire pentru Geniu, EOD și Apărare CBRN „Panait Donici” face parte din sistemul instituțiilor de învățământ militar de formare continuă. În prezent, procesul de învățământ din Centru este unul de specializare militară în armă a tuturor categoriilor de personal, modern, performant, integrat în învățământul național, cu identitate și personalitate proprii, compatibil cu sistemele de formare, specializare și perfecționare a personalului militar profesionalizat din armatele membre NATO.

Cum secolul al XXI-lea aduce cu sine necesitatea promovării susținute și continue a unei noi educații în măsură să asigure dezvoltarea și punerea în valoare a capacităților și trăsăturilor personalității umane, pe fiecare nivel al dezvoltării sale, în vederea angajării eficiente și responsabile la rezolvarea problemelor specifice unei societăți aflate într-un proces dinamic și profund de schimbare, învățământul practic-aplicativ militar se găsește la confluența necesității de implementare a standardelor NATO – garant al interoperabilității cu aliații – cu exigențele adaptării la particularitățile formării profesionale a adulților.

Pe plan internațional, tendințele de dezvoltare a armeei sunt determinate de patru factori fundamentali³⁰. Primul dintre aceștia îl reprezintă evoluția caracteristicilor mediului operațional specific conflictelor din ultimele două decenii și, în primul rând, compoziția amenințărilor specifice noilor teatre de operații. Al doilea factor îl reprezintă dezvoltarea tehnologiilor de răspuns la amenințări. Al treilea îl reprezintă evoluția cadrului normativ intern și internațional cu privire la protecția mediului, populației și patrimoniului cultural pe timpul desfășurării operațiilor militare. Al patrulea, dar nu cel mai puțin important, chiar dacă poate fi considerat conjunctural, îl reprezintă limitările financiare generate de o criză economică sesizabilă la nivelul tuturor statelor membre NATO.

Pe baza analizei acestor patru factori, se apreciază³¹ ca probabile următoarele tendințe în dezvoltarea armeei geniu:

1. modernizarea tehnicii de toate categoriile, avându-se în vedere creșterea productivității/performanței în condițiile asigurării unui grad sporit de securitate a operatorilor și a creșterii mobilității acesteia;
2. adoptarea unor soluții tehnice simple, eficace și eficiente, pentru realizarea lucrărilor de protecție a forței, cu utilizarea unor materiale nou intrate în arsenalul forțelor;
3. sporirea capacității structurilor de comandă și control de integrare a sprijinului de geniu asigurat de forțele organice cu cel asigurat de HNS sau alte organizații civile și de coordonare a eforturilor celor implicați;

³⁰ Osoian, Tiberiu - Tendințe ale dezvoltării armeei geniu la nivelul NATO, în Revista Armei Geniu, nr. 1 (22)/2013, p.8.

³¹ Idem.

4. creșterea importanței acordate înzestrării, instruirii și angajării structurilor înalt specializate de tipul microstructurilor EOD, echipelor de route clearance etc.;
5. preocuparea pentru scăderea semnificativă a consumurilor energetice;
6. sporirea atenției acordate identificării și valorificării rapide a experienței acumulate.

Toate aceste tendințe de dezvoltare reprezintă provocări pentru învățământul militar de profil care trebuie să se adapteze rapid la acestea și chiar să influențeze tendințele de dezvoltare prin activitățile de cercetare științifică aplicativă desfășurate în Centrul de Instruire pentru Geniu, EOD și Apărare CBRN „Panait Donici”.

Documentele strategice de transformare a învățământului militar prevăd că „învățământul militar românesc – domeniu de importanță strategică – este deschis și receptiv la noutatea europeană și euro-atlantică”³², și stabilesc ca obiective principale, corelarea politicilor în domeniul învățământului militar cu cele naționale și europene, și reproiectarea finalităților educaționale și a curriculumului în funcție de competențele necesare personalului militar.

În acest sens, la nivelul Centrului de Instruire pentru Geniu, EOD și Apărare CBRN „Panait Donici” se are în vedere, pe termen mediu, ca principală direcție de acțiune, modernizarea și transformarea învățământului militar de geniu în concordanță cu noile provocări întâmpinate de militarii de armă pe câmpurile de instrucție sau de luptă.

Procesul de învățământ este încadrat în tendința firească a dezvoltării unei culturi instituționale în care calitatea superioară a educației și adaptarea la schimbările intervenite în societate și armată sunt valori de referință. Principalele priorități ale procesului sunt:

- integrarea procesului educațional practic-aplicativ militar în cadrul național de educație și formare profesională;
- adaptarea programelor la cerințele mediului operațional;
- asigurarea calității în educație;
- dezvoltarea ofertei educaționale prin proiectarea și organizarea de cursuri noi.

Având în vedere necesitatea integrării procesului educațional din Centrul de Instruire pentru Geniu, EOD și Apărare CBRN în cadrul național de educație și alinierea acestuia la prevederile actelor normative în domeniul educației elaborate la nivel național, coroborată cu necesitatea pregătirii militarilor și în alte specialități, la nivelul Centrului s-au inițiat demersuri de încadrare a proceselor de pregătire militară în standardele formării adultului și, ca atare, s-a reușit autorizarea de către Autoritatea Națională a Calificărilor a următoarelor programe de pregătire profesională:

- curs de calificare/autorizare macaragii grupa A;
- curs de calificare mașinist la mașini terasiere;
- curs de specializare coordonator formațiune de lucru (maistru construcții civile, industriale și agricole);
- curs de specializare inspector SSM;
- curs de specializare cadru tehnic PSI și curs de specializare formator.

Trebuie spus că toate aceste cursuri răspund în principal solicitărilor de instruire de la nivelul Ministerului Apărării Naționale dar, prin autorizarea națională a acestora, absolvenții unor astfel de programe de instruire beneficiază de recunoașterea la nivel național și european a actelor de studii, precum și a competențelor dobândite.

³² Concepția de transformare a învățământului militar în perioada 2011-2015, cap. I.

Totodată, prin acest demers de autorizare a programelor de pregătire profesională, procesul de învățământ din Centru este evaluat periodic de specialiști externi care, prin rapoartele întocmite, analizează și certifică îndeplinirea standardelor de calitate stabilite. Ca urmare, se poate spune că întregul proces educațional din Centru este unul ancorat la realitățile din domeniul militar de referință, dar care respectă și condițiile de calitate impuse de legislația în domeniu.

Adaptarea programelor la cerințele mediului operațional presupune un efort continuu de ajustare a programelor de pregătire în raport cu evoluția doctrinară în domeniul de referință, cu transformările structurale și înzestrarea cu echipamente noi, dar și valorificarea oportună a experienței acumulate.

Dezvoltarea ofertei educaționale este una din preocupările majore și permanente ale structurii de conducere a Centrului, conștienți fiind de faptul că fără o corelare permanentă dintre aceasta și nevoile de dezvoltare profesională ale personalului din unitățile de geniu, nu se poate vorbi de eficacitatea instituției.

Se are în vedere acoperirea cu programe de instruire a tuturor domeniilor de specializare în armă, având ca principale obiective formarea de competențe și capacități necesare absolvenților pentru rezolvarea noilor provocări identificate pe timpul executării de misiuni în teatrele de operații externe, dar și a celor preconizate a se dezvolta într-un viitor apropiat în mediul operațional al războiului modern.

În aceste condiții, pentru următoarele cicluri de instruire se au în vedere proiectarea și desfășurarea unor noi cursuri pentru ofițeri și subofițeri de stat major, ca de exemplu:

- curs de specializare pentru detecția mecanismelor explozive;
- curs de specializare în distrugerea obiectivelor de importanță militară;
- curs de specializare pentru elaborarea proiectelor de campanie în lucrările de drumuri și poduri militare;
- curs de pregătire în domeniul EOD pentru ofițerii de stat major;
- curs de specializare în domeniul cercetării, detecției, recunoașterii și identificării munițiilor explozive convenționale și a dispozitivelor explozive improvizate.

În concluzie, afirm cu toată responsabilitatea că, la nivelul Centrului de Instruire pentru Geniu, EOD și Apărare CBRN „Panait Donici”, structura de învățământ funcționează eficient, în concordanță cu obiectivele stabilite. Beneficiind de personal cu reale calități manageriale și de execuție, Centrul are capacitatea de a-și îndeplini misiunile specifice la standardele impuse de legislația actuală și cerințele de instruire determinate de caracteristicile mediului operațional contemporan.

APROFUNDARE ȘI AUTODEPĂȘIRE PE FUNDAMENTUL ASIMETRIEI

✎ Maior Angel Cătălin FLOREA

Am auzit adesea opinii privind performanțele unor oameni care acționează cu pasiune în diferite domenii, din simplul motiv că această pasiune le curge prin vene și că fără ea viața le-ar fi anostă, ștearsă și fără conținut. Uneori, în mod fericit, pasiunea se împletește cu profesia. Una dintre aceste pasiuni profesie ar fi și cea de dascăl. La prima vedere cuvântul nu are o rezonanță mitică. În definitiv, un dascăl este o persoană care ne-a călăuzit pașii prin viață în diferitele ei momente, adesea influențându-ne destinul. E drept că uneori poate să fi fost doar o persoană care și-a făcut meseria pentru care era plătit cu o sumă de bani și care nu a reușit decât să ne chinuie, rupându-ne brutal din orele de joacă cu temele și studiul unor discipline care nu ne interesau pe atunci absolut deloc. Dar nu despre aceștia e vorba, ci despre DASCĂLUL - cu necesarele majuscule - formator de caractere și creator de destine.

În Baza de Instruire pentru EOD vom găsi astfel de dascăli, ce brodează cu meșteșugire și har transmiterea de cunoștințe pe mantia aspră a riscului extrem. Avem de-a face aici cu oameni care își asumă pericole alături de cursanți. Ei sunt instructorii militari, specialiștii EOD și C-IED. Oameni care te ajută să-ți descoperi noi limite și apoi să le depășești. Aceste praguri sunt trecute datorită harului și pasiunii instructorilor de a transmite cunoștințe și a forma deprinderi, al căror rezultat

poate fi pur și simplu supraviețuirea operatorilor și, adesea, salvarea unui număr de alte vieți omenești. Personalul participant la toate formele de pregătire este din ce în ce mai exigent, lucru ce determină provocări continue pentru instructori și instituție.

De-a lungul perioadei în care am avut onoarea de fi aproape de acești oameni, am urmărit modul în care își fac meseria. Mai presus de motivațiile curente și umane, acești dascăli în uniformă fac din actul sec al predării unei lecții, o monumentală transmitere de informații esențiale ce captivează total atenția. Totul este dinamic, incitant

și plin de diversitate. Aș spune că același curs nu seamănă de la o serie la alta. Acest aspect este generat de faptul că, deși structura cursului este aceeași, conținutul se îmbogățește de fiecare dată, datorită apariției elementelor de noutate din teatrele de operații, sau a diferitelor publicații de specialitate, pe care zi de zi instructorii le aprofundează selectiv, urmând a le introduce în materialele promovate în cadrul orelor, indiferent de caracterul teoretic sau practic al temei alese.

Totodată, am remarcat modul de implicare a cursanților veniți aici să își perfecționeze pregătirea în domeniile EOD și C-IED. Pe chip li se citea dorința de a sorbi din esența cunoașterii, acțiunile acestora confundându-se de cele mai multe ori cu secvențe de luptă reală. Erau transpuși acolo, în mijlocul evenimentelor, reacționând la multitudinea de scenarii cu o plăcere războinică, de parcă viața lor ar fi depins

de felul cum iau deciziile spontane impuse de incidentele create. Puteam citi pe fețele lor determinare și seriozitate, iar atenția și preocuparea lor mă duceau cu gândul la realitatea spațiului de luptă modern, în care acțiunile sunt caracterizate de mobilitate, dispersabilitate, manevrabilitate, flexibilitate și, mai ales, imprevizibilitate.

Putem aprecia, fără teama de a greși, că la baza procesului de instruire din Baza EOD stă studierea caracteristicilor acestui mediu operațional caracterizat prin asimetrie, a experienței acumulate în teatrele de operații în care au participat instructorii despre care făceam vorbire. Știm deja că acțiunile asimetrice pot crea un avantaj decisiv atunci când punctelor forte ale inamicului li se opun prin surprindere elemente ale forțelor proprii care exercită o forță suficient de puternică, fapt remarcat pentru prima dată de Sun Tzu în „Arta războiului”. El spunea că întreaga artă a războiului se bazează pe înșelătorie: „Momește inamicul pentru a-l prinde în capcană; simulează nerânduiala și lovește-l”. Inamicul, el însuși foarte adaptabil, a învățat repede această lecție. Utilizarea IED este o consecință. Contracararea lor - o necesitate pentru forțele regulate ale Alianței.

Informațiile trebuie să fie însușite la fiecare curs, pentru a asigura elementele de referință fundamentale ce vor putea garanta minimizarea efectelor atacurilor cu IED, cu

accent pe capacitatea structurii militare de a împiedica inamicul - văzut sau nevăzut - să reducă libertatea de acțiune a forțelor proprii și să-și îndeplinească scopurile.

Aceste aspecte sunt confirmate de fiecare dată, așa cum spunea la sfârșitul unei perioade de pregătire specifice în Baza de Instruire pentru EOD, militarul jandarm plt.maj. Rada-Voicu Grigoraș: *„Procesul de instrucție a fost unul antrenant și interactiv. La Baza de Instruire pentru EOD am găsit profesioniști care au știut să îmbine activitățile teoretice cu cele practice și ne-au putut împărtăși din experiența acumulată în teatrele de operații în care au fost. Personal, mi-am schimbat total optica despre ceea ce înseamnă EOD în România. Când vorbești despre această structură, nu poți vorbi decât la superlativ”*.

TINERE SPERANȚE

✦ **Sublocotenent Teodora-Cătălina PĂTRUȘCĂ**

✦ **Sublocotenent Laviniu-Darius VENTER**

„Nu-ți fie teamă că înaintezi prea încet. Teme-te dacă te oprești”. (Sun Tzu)

În perioada 18 ianuarie - 12 februarie a acestui an, noi, cei mai tineri sublocotenenți ai armei geniu, am desfășurat un stagiul de pregătire practic-aplicativă în unitățile militare în care am fost repartizați.

Conform programei cursului de bază pe care l-am urmat în cadrul Centrului de Instruire pentru Geniu, EOD și Apărare CBRN „Panait Donici”, 4 săptămâni sunt destinate desfășurării unui stagiul de pregătire în diferite unități militare. Din punctul nostru de vedere, avantajul față de seriile anterioare este că noi

am fost repartizați în primele funcții la finalul Academiei Forțelor Terestre, astfel încât pe perioada cursului de bază am avut perspectiva viitoarei structuri pe care urmează să o conducem, iar stagiul a fost corelat cu repartiția, în sensul în care nu am fost puși în situația de a desfășura această activitate într-o unitate, iar repartiția să o primim în alta.

Aceste săptămâni ne-au format o imagine despre ceea ce înseamnă „armata pe teritoriu” prin comparație cu experiența anterioară de militari studenți sau cursanți în instituții militare de învățământ. Pe alocuri, din discuțiile purtate cu colegi de academie, absolvenți ai promoțiilor anterioare, răzbătea ideea că „nu prea bate școala cu teritoriul”, însă am putut să constatăm că majoritatea cunoștințelor și deprinderilor dobândite în școală le-am găsit utile și le-am pus în practică în cursul programului zilnic și al activităților desfășurate în unitate. Într-adevăr, teoria e teorie, vizează de regulă modul ideal de desfășurare a activităților, în timp ce practica înregistrează adesea algoritmi adaptați situațional, dar legătura dintre cele două este ușor de făcut dacă învățarea a fost conștientă, rațională, iar cunoștințele au fost bine fixate.

Pentru cei mai mulți dintre noi a fost prima dată când am fost puși în fața unei subunități formate din militari necunoscuți, ale căror așteptări ne erau necunoscute, dar despre care știam

că aveau experiență – unii chiar experiență considerabilă în situații reale în teatre de operații internaționale – și despre care bănuiam că se așteptau să audă de la noi ceva nou. Ne aducem aminte de emoțiile din prima zi în care aveam impresia că acești ostași experimentați – dintre care, unii aveau copii de o vârstă cu noi – prin fața cărora mai trecuseră și alți comandanți, ne analizează cu atenție mișcările, vorbele, reacțiile, iar noi, viitorii lor comandanți, trebuia să ne impunem și să câștigăm încrederea și respectul lor printr-un comportament care să confirme competența profesională și probitatea morală.

Din punct de vedere al instruirii militare generale, al celei de specialitate și al pregătirii metodice, aveam dobândite din școală cunoștințe corecte și unele deprinderi, astfel încât eram în măsură să organizăm și să conducem o ședință de instrucție.

Diferențele s-au evidențiat rapid. În timp ce în școală noi am fost – pe rând – și comandanți și executanți, conducând o subunitate formată din colegi ale căror cunoștințe și deprinderi erau similare cu ale noastre, astfel că sarcinile de instrucție erau îndeplinite la un nivel previzibil și destul de ridicat, la unitate militarii erau necunoscuți, la fel ca și nivelul lor de cunoștințe și deprinderi, iar cunoașterea acestora era o chestiune de durată. Cu timpul, fiecare militar a dezvăluit ce știe și în ce măsură. Prima diferență pe care aveam s-o constatăm era faptul că militarii din subunitățile pe care le comandam erau specializați în conformitate cu rolurile profesionale pe care le îndeplineau în cadrul subunității. Am înțeles rapid că rolul nostru era, printre altele, să punem în armonie toate aceste competențe într-un puzzle funcțional, astfel încât să-și poată îndeplini misiunea. Dificultatea imediată era aceea de a determina cu ce poate participa fiecare la efortul general. Această descoperire a fost un prim câștig profesional, alături de altele venite din contactul nemijlocit cu subordonații și cu diferite aspecte practice ale activităților desfășurate.

Am avut senzația că și ei, „*veteranii*” din formație, au realizat că un tânăr sublocotenent, proaspăt ieșit de pe băncile școlii are, în unele privințe, cunoștințe mai proaspete, mai clare și mai bine fixate decât ei, peste care radiera timpului și-a lăsat urma. Faptul că experiența ne lipsește e absolut normal, deoarece aceasta se dobândește în timp.

Programul zilnic diferit de cel din academie sau centrul de instrucție, fără încalzarmare, fără o oră fixă de ajungere seara în cazarmă, dar cu obligații de la verificarea prezenței la început și până la verificarea modului de îndeplinire a sarcinilor subordonaților la sfârșit, ne-a făcut să înțelegem că această libertate presupune asumarea unor responsabilități.

Suntem la început de carieră, fiind - așa cum spunea un căpitan din comandamentul unității în care ne-am desfășurat stagiul - „*tinerele speranțe*”, cei în care militarii mai în vârstă investesc o încredere pe care trebuie să o confirmăm. Toți am plecat pe aceeași poartă cu un sac de cunoștințe, de idealuri, dar și de speranțe că într-o zi vom fi în fruntea unităților în care ne vom desfășura activitatea.

CONSIDERAȚII DESPRE ROLUL FEMEILOR ÎN ARMATĂ

✍ **Locotenent Ioana CIUBEICĂ**

✍ **Locotenent Nicoleta CUȚUHAN**

*„Lumea pe care am creat-o este un proces al gândirii noastre.
Nu poate fi schimbată fără a ne schimba gândirea“.*
(Albert Einstein)

Aruncând o scurtă privire asupra ultimelor decenii care au trecut cu viteză lăsând în urmă imagini cu praf de istorie despre rolul social al femeilor în diferite momente și în diferite arii culturale, cu oglindire în prezent, se poate observa clar evoluția femeii pe plan social și, implicit, pe plan militar. Situația femeii în spațiul românesc are o serie de asemănări cu cea general-europeană, dar și o serie de elemente specifice.

De-a lungul vremii, statutul femeii a variat considerabil de la o societate la alta. Din antichitate și până în epoca modernă, în societatea și viața politică a statelor europene, femeile au avut un statut juridic și social oarecum inferior celui avut de bărbați, îndeplinind roluri și funcții subordonate. Cel mai cunoscut loc de muncă pentru femei era cel de menajeră sau casnică. Odată cu Revoluția franceză din 1789, lupta femeilor pentru egalitatea în drepturi cu bărbații capătă avânt, dar reformularea statutului ei social și acceptarea lui de către bărbați a durat încă o lungă perioadă de timp. Deși până la sfârșitul secolului al XIX-lea locul și rolul femeii în societatea europeană rămân încă marginale, statutul său nu încetează să evolueze.

În prezent, femeia a reușit să acceadă în domenii până nu demult interzise – formal sau nu – sau cel puțin incompatibile cu cultura de gen. Dominate de o ambiție puternică de a păși cu fruntea sus într-o lume a bărbaților, cu stăruință, talent și multă muncă, femeile au reușit de-a lungul timpului să se facă remarcate în meserii sau ocupații tradițional masculine și chiar să încadreze funcții de conducere în domenii în care, până nu demult, doar bărbații aveau acces. Aceste poziții de top veneau însă la pachet cu responsabilități pe măsură. Prin îndeplinirea cu succes a sarcinilor și obiectivelor corelate acestor funcții, femeile și-au demonstrat, atât lor, cât și lumii întregi, că sunt capabile să ducă la bun sfârșit sarcini cu grad ridicat de dificultate, atât din punct de vedere intelectual, cât și fizic, ba chiar, nu de puține ori, au demonstrat că pot excela în anumite domenii mai bine decât bărbații.

Un astfel de domeniu în care prezența feminină a ridicat, la un moment dat, suspiciuni și semne de întrebare cu privire la oportunitate, este cel militar. Până spre jumătatea secolului trecut, prezența femeilor în armată era excepțională și chiar spre finalul secolului XX, în

majoritatea armatelor lumii prezența feminină era legată mai mult de unele servicii de sprijin și mai puțin de forțele luptătoare.

Înainte de Primul Război Mondial, prezența femeilor în diferite armate era mai mult întâmplătoare, rolul acestora fiind asociat cu activități gospodărești – pregătirea hranei, spălatul rufelor etc. – sau îngrijirea răniților.

În cursul Primului Război Mondial, plecarea în masă a bărbaților pe front a condus la un deficit de forță de muncă în industria și serviciile ce susțineau efortul de război, astfel că rolul femeilor a crescut semnificativ, dar nu atât în cadrul forțelor armate regulate, cât mai degrabă în domeniile conexe: industria de apărare sau servicii.

În cel de-al Doilea Război Mondial, a crescut ponderea femeilor în structurile militare, în mod special în cadrul unor corpuri auxiliare cu rol de sprijin al forțelor combatante, dar și în cadrul statelor majore.

După anii '70, rolul femeilor în armată a crescut și s-a diversificat, atât ca urmare a scăderii demografice și a interesului manifestat de bărbați pentru profesia militară, cât și ca urmare a amplitudinii crescânde a mișcărilor sociale pentru egalitatea de gen și a dorinței de afirmare socială prezentă la tot mai multe femei.

În prezent, în majoritatea armatelor NATO, femeile au acces neîngrădit la majoritatea posturilor, în toate armele și serviciile - singurele condiții de acces fiind în legătură cu criteriile de performanță în serviciu. Prezența femeilor în teatre de operații, inclusiv în cadrul sau chiar la comanda unor structuri combatante este de mult o realitate. Tot mai des apar informații despre numirea unor femei în funcții de conducere de nivel operativ sau strategic, fapt ce demonstrează competența lor profesională. Ponderea prezenței în teatre de

operații a femeilor în uniformă este în creștere, după cum sugerează unele surse bibliografice³³. Cu toate acestea, discuțiile cu privire la oportunitatea ocupării de către femei a unor posturi în unele arme și servicii, în special în cadrul forțelor combatante, nu s-au încheiat. Studii științifice aprofundate au fost elaborate pentru a înțelege care sunt implicațiile accederii femeilor în diferite corpuri militare. Un studiu desfășurat în România³⁴ asupra trăsăturilor aptitudinale necesare serviciului la bordul navelor a pus în

evidență, pe de o parte, capacitatea femeilor de a face față sarcinilor de serviciu în marina militară, iar pe de altă parte, faptul că ele sunt bine integrate în viața profesională, apreciate fără discriminare. Conform unor surse bibliografice³⁵, deși există diferite puncte de vedere

³³ Femeile au reprezentat 7% din forțele americane în cadrul operațiunii „Furtună în deșert” (2001) și aproximativ 15% din forțele americane implicate în Irak și Afganistan, multe în forțele combatante, astfel că s-au înregistrat și numeroase victime, conform Leca, Radu - Femeia militar - o luptă câștigată, pe www.ultrapsihologie.ro/psihologie/Femeia_militar_o_lupta_castigata, accesat pe 29.03.2016.

³⁴ Stoica, I., Băluță, M.E. – Femeia militar. Trăsături psihoaptitudinale cerute în condițiile deosebite impuse de specificul activității la bordul navei, pe www.e-scoala.ro/psihologie/femeia_militar_trasaturi_psihoaptitudinale.html, accesat pe 29.03.2016.

³⁵ Popa, Marian, Integrarea femeilor în armată, pe www.mpopa.ro/psihologie_militara/mil09_femeile.pdf, accesat pe 29.03.2016.

asupra unor aspecte particulare ale prezenței femeilor în unele tipuri de serviciu militar luate în discuție, concluziile generale ale majorității acestor studii pun în evidență particularități ale răspunsului specific la diferite tipuri de solicitări ale profesiei militare, dar nu relevă diferențe notabile ale performanței generale. Concluziile studiilor respective sugerează că femeile pot face față foarte bine majorității sarcinilor specifice serviciului militar, iar integrarea lor este mai mult o problemă de mentalitate decât de capacitate.

Există opinii autorizate³⁶ care prognozează o creștere a ponderii prezenței femeilor în armată ca urmare a evoluțiilor diferitelor dimensiuni ale fenomenului militar, cum ar fi: atenuarea solicitărilor fizice în favoarea celor intelectuale, creșterea intensității mișcărilor pentru egalitatea de gen corelată cu creșterea dorinței de afirmare socială a femeilor, tehnologizarea câmpului de luptă având ca urmare operarea de la distanță a unor mijloace de luptă și creșterea gradului de securitate

a operatorului, interesul armatelor de a-și acoperi nevoile de personal în condițiile scăderii interesului bărbaților pentru unele profesii militare corelate cu scăderea ratei creșterii demografice etc.

În prezent, în Armata României, femeile se bucură de o binemeritată recunoaștere obiectivată, printre altele, în accederea lor la importante funcții de comandă și responsabilitate. Gradul de general deținut de o femeie nu mai este demult o curiozitate în România, la fel cum nu mai e demult o situație excepțională prezența femeilor în teatrele de operații, inclusiv la comanda unor structuri de forțe luptătoare.

La loc de cinste în cadrul organismului militar, în orice armată din lume se află arma geniu. Înființată în cadrul armatei române la 31 mai 1859 de către domnitorul Alexandru Ioan Cuza, această armă „necesară la pace și indispensabilă la război” – cum o numea generalul Constantin N. Hârjeu, unul din corifeii săi – și-a demonstrat necesitatea și utilitatea odată cu trecerea timpului, atât prin participarea la acțiuni militare pe toate fronturile pe care a luptat Armata României de la Războiul de Independență și până în prezent, cât și prin construcția unor complexe și numeroase lucrări de fortificații, a unor impresionante lucrări de infrastructură civilă și militară – drumuri, poduri, platforme industriale, modernizări portuare, irigații, căi ferate etc. Rămân de referință realizări ca Transfăgărășanul și Canalul Dunăre-Marea Neagră, la a căror execuție militarii armei geniu au avut un rol determinant.

Un periplu prin cărțile de istorie ne va revela faptul că până în contemporaneitate, nu există consemnate prezențe feminine în istoria acestei arme. Spirit cavaleresc sau simple prejudecăți? Sigur, găsirea unui răspuns corect reclamă o analiză mai complexă a solicitărilor specifice și condițiilor în care se desfășurau misiunile specifice sprijinului de geniu în diferite

³⁶ Popa, Marian, Psihologie militară, Editura Polirom, Iași, 2012, pe <https://books.google.ro/book>, accesat pe 29.03.2016.

epoci istorice, coroborate cu percepția socială a rolurilor de gen în epocile respective. Cel mai important de observat este faptul că, în ultimii ani, în Armata României, femeile și-au câștigat un binemeritat loc în rândurile militarilor genști – ca de altfel în cadrul tuturor armelor și serviciilor – și, prin rezultatele obținute în activitate, și-au afirmat valoarea și au onorat încrederea acordată, câștigându-și pe deplin respectul colegilor bărbați.

Numărul femeilor care aleg să urmeze o carieră în Armata României a crescut, fapt pentru care, atât învățământul militar liceal, cât și cel academic, s-au mulat pe cerințele actuale, școlarizând anual atât femei, cât și bărbați. În prezent, regăsim femei militar în cadrul tuturor armelor – fie ele arme de luptă sau de sprijin – și al tuturor corpurilor de personal. Cu toate că arma geniu presupune dobândirea și utilizarea atât a unor cunoștințe tehnice temeinice, cât și, în egală măsură, a forței fizice,

femeile nu s-au dat de o parte și, cu antrenament și tenacitate au reușit să dezlege tainele acestei arme minunate.

Mănată de dragostea pentru profesia pe care o practică și conștientă de necesitatea fundamentării unui bagaj de cunoștințe și deprinderi vitale pentru exercitarea funcțiilor îndeplinite, femeia din arma geniu nu s-a ferit să îndeplinească, indiferent de nivelul de efort, niciuna dintre sarcinile specifice acestei meserii. De la proiectarea și construcția unui drum militar sau a unui punct de trecere pe pod fix sau plutitor ori pregătirea în vederea distrugerii a unor obiective, până la baterea piloților din lemn cu berbecul manual și manipularea elementelor grele din metal sau lemn, „genista” s-a implicat cu ambiție și responsabilitate, ducând la bun sfârșit toate etapele perioadelor de pregătire și a celor ce au urmat după luarea în primire a funcțiilor de pe teritoriu. Nu suntem conștiente de forța interioară pe care o deținem și de puterea de a ne mobiliza în situații critice decât în momentele în care ambiția și dorința noastră de afirmare, de a învinge, se concretizează în activitățile zilnice, în care, alături de personalul pe care îl avem în subordine, reușim să îndeplinim misiunea, la fel de bine ca orice alt militar profesionist.

2015 - UN AN BOGAT PENTRU BRIGADA 10 GENIU „DUNĂREA DE JOS”

Anul 2015 a fost un an bogat în activități de instruire pentru batalioanele acestei brigăzi. Acestea au participat la patru acțiuni majore de instruire în comun cu alte unități române sau aparținând altor națiuni. În cele ce urmează, prezentăm - cu admirație și recunoaștere profesională - un colaj de articole despre aceste evenimente reflectate de autori din perspectiva participanților nemijlocit. Nu înainte de a-i felicita pentru activitatea desfășurată și rezultatele obținute.

Redacția

EXERCITIUL „CAPABLE LOGISTICIAN 2015”

✎ Colonel dr. Corneliu DINCO

1. Prezentare generală

NATO a început exercițiile cu privire la standardizare și interoperabilitate încă din anii 1990, când a fost recunoscută pentru prima dată nevoia de a eficientiza acești doi factori între țările membre NATO. Exercițiile în domeniul logistic au evoluat de-a lungul timpului, punctul culminant fiind exercițiul „Collective Effort 2004 – CE04” condus de Cehia.

În timpul exercițiului CE04, toate zonele logistice funcționale au fost combinate într-o structură mai mare, însă acest model nu a mai fost implementat în exerciții similare timp de aproape 10 ani. Prin urmare, Centrul Multinațional de Coordonare Logistică – MLCC, a propus planificarea, coordonarea și conducerea unui exercițiu în anul 2013, numit „Capable Logistician 2013 – CL 13”. CL 13 s-a desfășurat în Slovacia (națiune gazdă) și s-a dovedit a fi o oportunitate excelentă de testare a standardizării și interoperabilității trupelor în mediu multinațional. CL 13 a devenit cel mai mare exercițiu cu specific logistic din ultimii 20 de ani, cu participarea a 35 de țări NATO și parteneri, ce au numărat peste 1750 de militari și civili.

Exercițiul CAPABLE LOGISTICIAN 2015 – CL 15 este un exercițiu cu specific logistic, de antrenament în teren, pentru verificarea și aprecierea nivelului de standardizare și interoperabilitate, orientat în principal pe comanda și controlul logistic, planificat și condus de Multinational Logistic Coordination Centre (MLCC). Acesta este un centru de coordonare logistică, înființat în scopul experimentării unui nou concept privind sprijinul logistic în teatrele de operații, de către patru state: Cehia, Slovacia, Ungaria și Polonia.

Exercițiul a fost precedat de 24 de activități, dintre care, cele mai importante au fost conferințele de planificare, pe timpul cărora s-au stabilit toate detaliile organizatorice, din

toate domeniile, atât pentru desfășurarea exercițiului, cât și pentru afluirea, cartiruirea și defluirea trupelor.

Exercițiul a fost planificat să cuprindă elemente/structuri funcționale fixe, aflate în teren, în cadrul unui scenariu tactic.

O importanță deosebită a avut-o structura de comandă a exercițiului numită JLSG (Joint Logistics Support Group), cu rol în planificarea și conducerea la nivel operativ și tactic a misiunilor executate de Unitățile Logistice Multinaționale Integrate (Multinational Integrated Logistics Units – MILU).

Exercițiul CL 15 s-a desfășurat în perioada 1-26 iunie 2015, Ungaria fiind națiunea gazdă. Centrele principale de comandă și control au fost instalate în HDF Joint Force Command (JFC)/ Szekesfehervar, Veszprem, Papa Airbase și Poligonul Bakony.

CL15 a fost în conexiune cu exercițiul NATO Steadfast Fortitude, oferind suportul real în antrenarea personalului NSPA (Nato Support Agency) în dislocarea, instalarea, operarea și redislocarea echipamentului CP156 (Capability Package) pentru cartiruire și birouri.

Exercițiul a numărat 32 de națiuni din NATO și PfP, organizații și companii private.

Pentru prima dată, 15 companii private și 2 agenții naționale de apărare au participat în teren cu personal și echipament, integrate în totalitate în scenariul propus.

Echipa de comandă:

- Director (EXDIR): Colonel Jan Husak (CZE)
- Responsabil pentru conducerea exercițiului în națiunea gazdă: General maior Sandor Fucsku (HUN)

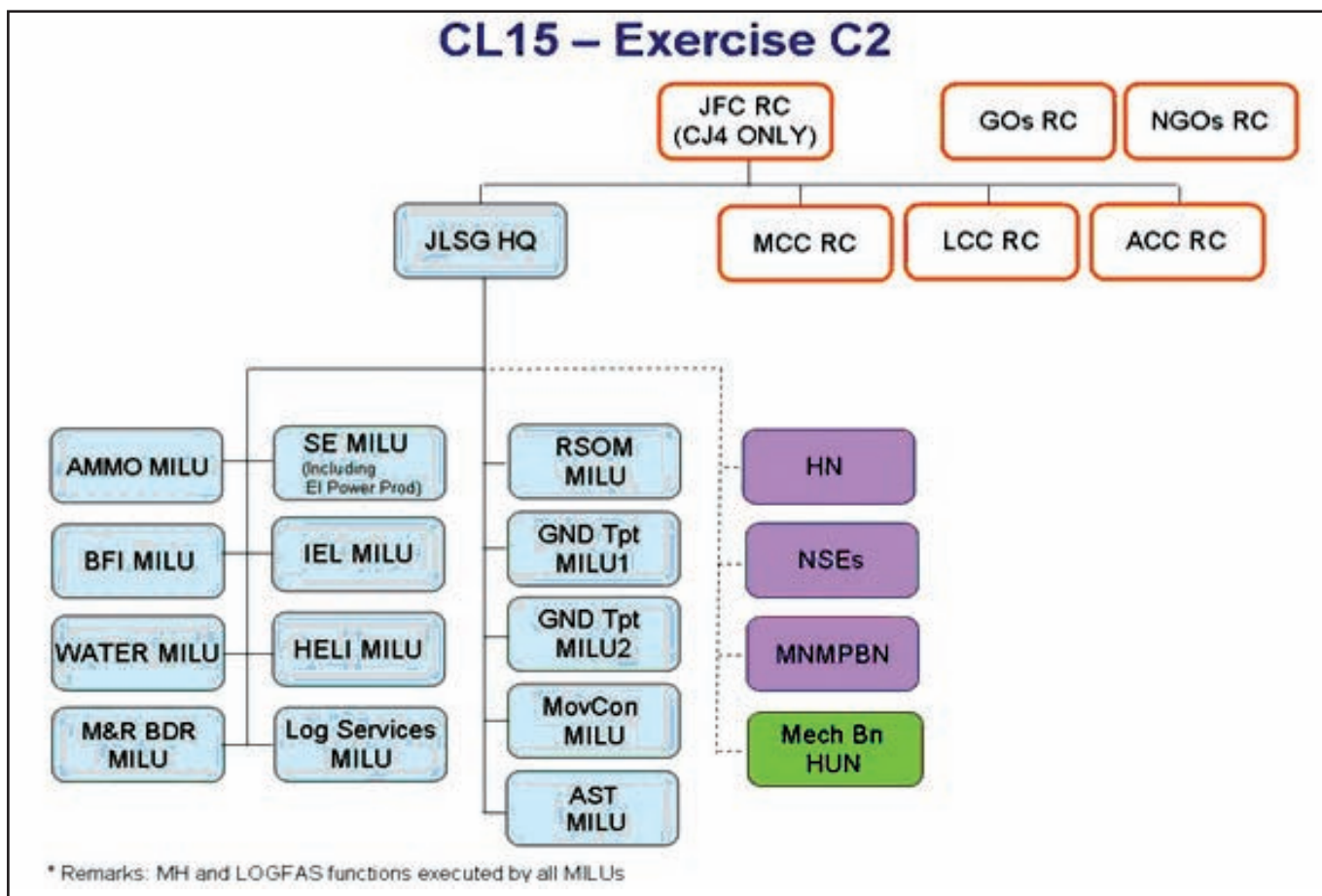
- CO-EXDIR: Colonel Zoltan Schmidt (HUN)
- DIREVAL: Cornelius Doraton (USA)
- COM JLSG: Colonel Daniel Zlatnic (CZE)

Structurile MILU participante:

- Ammunition (AMMO MILU)
- Fuel (BFI MILU)
- Water Purification (WATER MILU)
- Smart Energy and Electric Power production (SE MILU)
- Maintenance and Recovery and Battle Damage Repair (M&R BDR MILU)
- Movement and Transportation (M&T MILU)
- Reception Staging and Onward Movement (RSOM MILU)
- Movement Control (MOVCON MILU)
- Airdrop and Aviation (AIRDROP MILU)
- Logistics Services (Log Services MILU)
- Infrastructure Engineering for Logistics (IEL MILU)
- Logistic Information Systems (LOGFAS MILU)

Toate aceste structuri (functional areas) reprezintă capacități specifice teatrelor de operații, activitatea acestora fiind susținută de un batalion multinațional de poliție militară și de un batalion de infanterie mecanizată din partea națiunii gazdă.

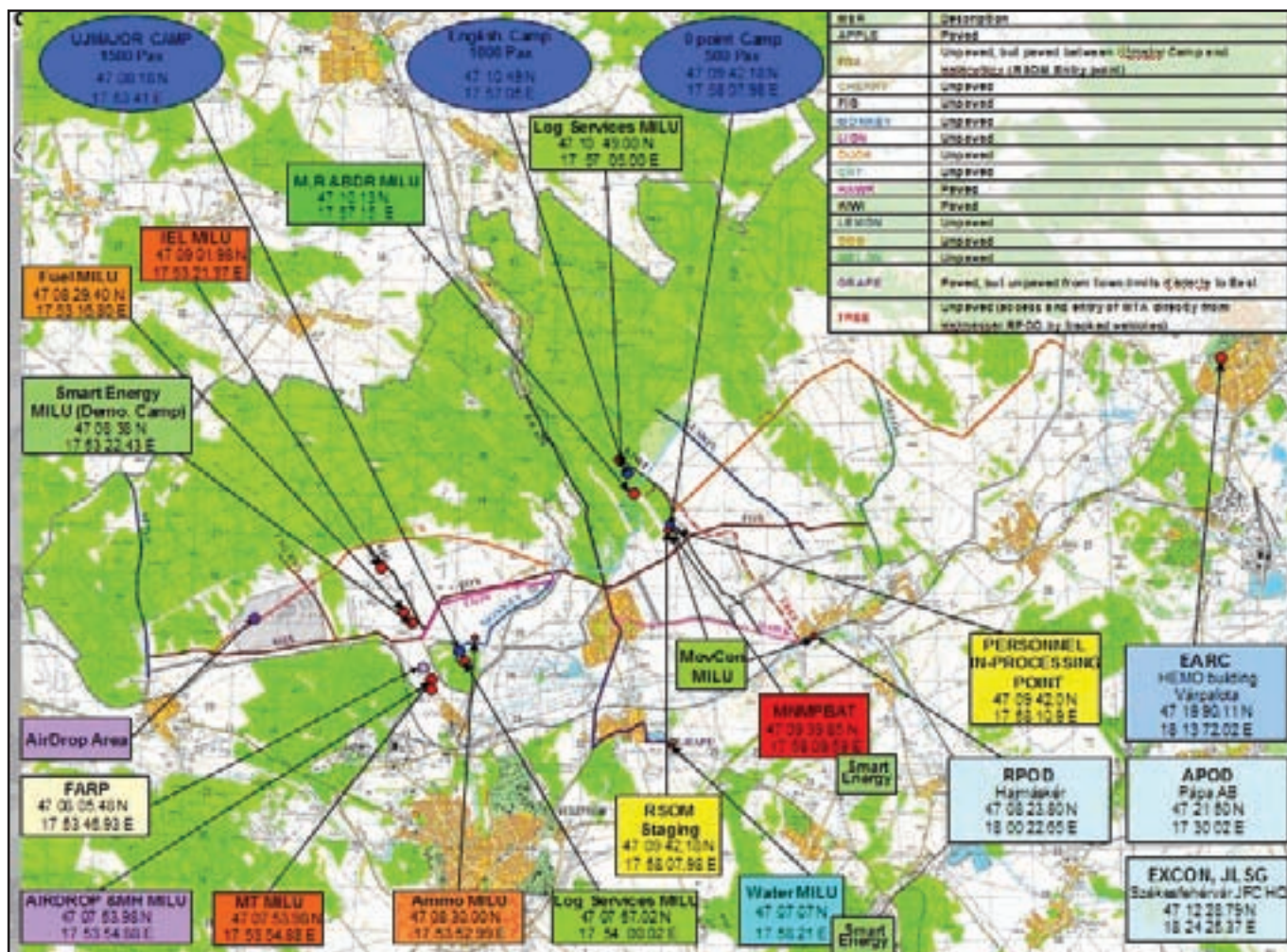
IEL MILU

- IEL MILU a participat cu 70 de militari (25 de români, 32 de maghiari, 10 bulgari și 3 croați);
- Doar România (în calitate de națiune lider, reprezentată în majoritate de militari din Batalionul 136 Geniu „APULUM” din Alba Iulia) și Ungaria (în calitate de țară gazdă - HN) au participat cu tehnică militară;
- Misiunea IEL MILU a fost sprijinul de geniu al structurii logistice, prin executarea lucrărilor de menținere a viabilității căilor de comunicații;
- Personalul, tehnica și materialele aparțin B. 136 Ge., Cdm. Bg. 10 Ge., B. 72 Ge., B. 96 Ge., B. 3 Ge. și Bg. 282 Mc.

Exercițiul a fost desfășurat după un scenariu ce a prezentat o operație de menținere a păcii și asistență umanitară (CRO), condusă de o Coaliție Internațională. Exercițiul a început cu introducerea în zona de operații și constituirea structurilor (faza RSOM); a continuat cu faza de execuție a operației și s-a încheiat cu faza de repatriere a structurilor participante. IEL MILU a fost probabil singura structură participantă la exercițiu, care a lăsat în urmă un produs palpabil și util.

Drumurile reparate în poligonul care a găzduit exercițiul vor purta amprenta românească mult timp după încheierea exercițiului, lucru pentru care reprezentanții HN și-au exprimat mulțumirea. Însă, pentru noi, mai mult decât recunoștința și mulțumirile primite, mai mult decât entuziasmul și mândria cu care am fost întâmpinați la întoarcerea acasă de către conducerea unității, mai presus decât toate acestea au fost senzația plăcută de „lucru bine făcut” și mândria de a reprezenta România cu fruntea sus în afara granițelor.

2. Principalele activități desfășurate de Batalionul 136 Geniu „Apulum” în cadrul exercițiului CL 15

2.1. Activități premergătoare exercițiului

Începând cu luna mai a anului 2014, Statul Major al Forțelor Terestre a demarat activitățile specifice de organizare și pregătire a structurii IEL MILU/IMEC, aprobate de către șeful Statului Major General, pentru participarea la exercițiul „CAPABLE LOGISTICIAN 2015” (CL 15).

Brigada 10 Geniu „DUNĂREA DE JOS”, în vederea pregătirii exercițiului mai sus amintit, a transmis către eșalonul superior rapoarte de solicitare, de punere la dispoziție a forțelor și mijloacelor necesare augmentării companiei IEL MILU/IMEC, în vederea afluirii în zona de desfășurare a exercițiului, precum și ordine de avertizare către structurile subordonate ce stabilesc sarcini de pregătire a personalului și tehnicii implicate în exercițiul CAPABLE LOGISTICIAN 2015.

În urma desfășurării conferinței principale de planificare și a unui atelier de lucru cu personalul cheie al exercițiului CAPABLE LOGISTICIAN 2015, au fost generate sarcini și responsabilități pentru toți participanții la exercițiu în vederea cooperării coordonate a forțelor.

Pentru îndeplinirea sarcinilor primite de la eșalonul superior, comanda Batalionului 136 Geniu „APULUM” a ordonat măsuri clare pentru pregătirea în detaliu a tuturor aspectelor din domeniile personal, instruire, logistică, comunicații și informatică, protecția informațiilor și SSM. În acest sens, comandantul plutonului drumuri a primit sarcina de a întocmi proiecte pentru lucrările ce se vor executa cu tehnica și echipamentele de geniu aparținând structurii IEL MILU/IMEC pe timpul exercițiului CL 15. Acestea au fost în limbile română și engleză, și au fost conforme cu precizările legislației militare naționale în vigoare.

Comandantul IEL MILU, maiorul Păcurar Marius, a participat la Conferința Finală de Planificare a exercițiului „Capable Logistician 2015”, desfășurată în perioada 12 - 17.04.2015 în Budapesta, Ungaria.

2.2. Principalele misiuni și activități desfășurate:

➤ Batalionul 136 Geniu „APULUM” din municipiul Alba Iulia, unitate militară care anul trecut a organizat exercițiul multinațional „IEL MILU 2014”, a participat de această dată cu un grup de 13 specialiști, format din: maior Hișu Mihai, căpitan Diaconescu Dan, căpitan dr. Reghian Daniel, căpitan Gorun Iulian, plutonierii majori Șoșa Vasile, Popa Sebastian, Maghiar Gheorghe, Florea Nicu, sergent major Tuhuț Ioan și caporalii Mihăilă Florin, Pașcu Cristian, Bendea Petru, conduși de către maior Păcurar Marius, un veteran al acestor tipuri de misiuni;

➤ sosirea în poligonul Bakony din Ungaria în data de 02.06.2015 și instalarea taberei în Camp English, în vecinătatea detașamentelor din Germania, Slovenia și Ungaria;

➤ instalarea punctului de comandă al IEL MILU în Camp Ujmajor din poligonul Bakony, la aproximativ 7 km de tabără;

➤ începând cu data de 03.06.2015, plutonul drumuri din IEL MILU, condus de mr. Hișu Mihai a demarat executarea de misiuni specifice, constând în:

- amenajarea platformei punctului de comandă pentru IEL MILU;

- amenajarea drumului de acces și a zonei de staționare a tehnicii militare din dotarea detașamentului român;

➤ începând cu data de 05.06.2015 a primit misiunea de a reabilita o cale de comunicație din poligon cu ajutorul utilajelor de geniu din dotare;

➤ în data de 12.16.2015, militarii români din cadrul IEL MILU au primit vizita fostului ministru al Apărării Naționale, domnul Ioan Mircea PAȘCU, actualmente vicepreședinte al

Parlamentului European. Acesta a fost însoțit de către atașatul militar al României în Ungaria, domnul colonel Iuliu LUCACI. Întâlnirea cu militarii români a fost una informală și a avut loc la inițiativa oficialilor din cadrul Smart Energy MILU (un consorțiu format din 14 companii private și 2 agenții naționale din domeniul apărării prezente la exercițiu cu echipamente și personal specializat);

➤ în data de 15.06.2015, a avut loc „Ziua invitaților”, în care mai multe grupuri de vizitatori, militari și civili au fost întâmpinați de către comandantul IEL MILU, mr. Păcurar Marius, care a prezentat capabilitățile și obiectivele IEL MILU. Vizitatorii au putut observa activitățile desfășurate în punctul de comandă al IEL MILU, tehnica militară de sprijin de geniu prezentă la exercițiul demonstrativ și la lucrările de amenajare din zona de responsabilitate.

➤ în data de 15.06.2015, a avut loc „Ziua distinșilor vizitatori”, la care au participat:

- o echipă din Direcția Logistică din SMG, condusă de șeful direcției, domnul general de brigadă Dan LĂPĂDAT;
- comandantul Brigăzii 10 Geniu, domnul colonel Gheorghe SOARE.

Aceștia au participat la exercițiul demonstrativ organizat de națiunea gazdă, în care au fost prezentate acțiuni și capabilități specifice structurilor/unităților multinaționale logistice integrate (MILU) într-o concepție unitară de conducere. Detașamentul nostru a fost introdus în cadrul exercițiului demonstrativ cu un pluton de drumuri, care a avut misiunea de asigurare a mobilității forțelor proprii prin refacerea profilului a două sectoare de drum distruse cu ajutorul utilajelor din dotare (autogreder AG 180 și rulou vibrocompactor).

La finalul exercițiului demonstrativ, participanții au vizitat o expoziție de tehnică militară, echipamente și armament ale principalelor companii ungare de profil.

➤ în data de 18.06.2015, detașamentul IEL MILU s-a bucurat de vizita ambasadorului României în Ungaria, Excelența Sa, domnul Alexandru Victor Micula, care a fost însoțit de către domnul Sorin Ducaru, asistentul secretarului general al NATO. Distinșilor invitați le-au fost prezentate misiunile și obiectivele IEL MILU, tehnica din dotare, precum și obiectivele propuse pentru anii următori din perspectiva participării la exerciții multinaționale;

➤ în data de 19.06.2015, a avut loc festivitatea de încheiere, în cadrul căreia, directorul exercițiului a adus mulțumiri

întregului personal participant pentru implicarea și profesionalismul de care a dat dovadă și, totodată, i-a felicitat pe comandanții și șefii structurilor din fiecare țară prezentă, pentru modul exemplar de conducere și executare a misiunilor încredințate;

➤ în data de 19.06.2015, a avut loc conferința de coordonare pentru exercițiul multinațional „IEL MILU GEO 2015” din luna septembrie, din Georgia.

2.3. Activitățile desfășurate de plutonul drumuri în Poligonul Bakony

Pentru instalarea punctului de comandă al IEL MILU din Camp Ujmajor, plutonul drumuri, constituit dintr-o grupă mașini-drumuri (Autogreder AG 180, Buldozer S-1500, Rulou vibrocompactor, Multifuncțional terasier JCB și autocisterna transport apă) și o grupă construcții drumuri au amenajat o platformă de 80 m x 40 m și o porțiune de drum cu dimensiunile de 100 m x 6 m. În vederea orizontalizării acestei platforme, s-au dislocat 50 m³ de pământ, nefiind utilizat material pentru fundație și îmbrăcăminte.

O altă misiune a plutonului drumuri a constat în întreținerea drumului de manevră cu lungimea de 2 km, în poligonul de tragere Bakony. Pentru această sarcină s-a recurs la înlăturarea vegetației și pământului de pe platforma drumului, scarificarea îmbrăcăminții drumului și amestecarea cu diferite sorturi de piatră, în vederea aducerii la profilul normal cu autogrederul AG 180 și compactarea acestui sector după stropirea prealabilă cu autocisterna de transport apă. De asemenea, au fost realizate un număr de 15 desecări în patul drumului și o porțiune de 800 m de șanț pentru colectarea

și scurgerea apelor. În baza scenariului tactic, pe timpul executării lucrărilor, s-au identificat în teren oseminte de natură umană. Acest eveniment a dus la marcarea zonei de către miliarii din subunitate și totodată s-a raportat despre incident comandantului de companie. Ca urmare, subunități din Batalionul Multinațional de Poliție Militară s-au deplasat la fața locului pentru asigurarea și protecția zonei marcate. De asemenea, au fost prelevate probe de către structuri specializate din cadrul acestui batalion.

Una dintre misiunile cele mai dificile a fost întreținerea unui sector de drum distrus, cu lungimea de 1 km, destinat afluirii și defluirii tehnicii șenilate din poligon. A fost necesară reprofilarea patului drumului prin săparea cu buldozerul, profilarea cu autogrederul și compactarea drumului cu ruloul compactor.

BATALIONUL 136 GENIU „APULUM”

PREZENT LA EXERCITIUL MILITAR „RESOLUTE CASTLE 2015”

✍ Căpitan Iulian GORUN

1. Prezentare generală

Începând cu luna iunie 2015 și până în luna septembrie același an, specialiști din cadrul Batalionului 136 Geniu „APULUM” participă la exercițiul bilateral „Resolute Castle 2015” ce se desfășoară în comun cu USAREUR, în cadrul Centrului de Instruire pentru Luptă al Forțelor Terestre (CIL-FT) „GETICA” din Cincu.

Obiectivele principale ale exercițiului sunt creșterea nivelului de pregătire a militarilor din arma geniu, prin executarea misiunilor în cooperare cu militari din țări membre NATO și îmbunătățirea infrastructurii pentru instrucție din poligonul Cincu.

Batalionul 136 Geniu „APULUM” a fost implicat, în luna iunie 2015, cu un detașament de 21 de militari, conduși de către maiorul Josan Daniel, care au avut drept sarcini

amenajarea unui culoar de mobilitate, prin construcția unui drum cu o lungime de 5 km și demararea lucrărilor de construcție a 13 clădiri pentru depozite temporare de materiale și puncte de aprovizionare pentru luptă. S-au dislocat aproximativ 95 000 m³ de pământ cu ajutorul utilajelor de geniu din dotare, militarii români lucrând în comun cu militarii americani.

Militarii au primit vizita ministrului apărării naționale, Mircea Dușa, și a șefului gărzii naționale din statul american Alabama, generalul maior Perry Smith, care au apreciat colaborarea fructuoasă dintre militarii noștri și cei americani.

Exercițiul de anul acesta reprezintă începutul unui parteneriat care se anunță a fi unul de durată, între geniștii români și geniștii din țările NATO.

2. Principalele misiuni și activități desfășurate

➤ din punct de vedere al organizării pentru misiune, plutonul drumuri ROU și plutonul drumuri SUA au avut același număr de militari;

➤ utilaje de geniu din dotarea plutonului drumuri ROU: buldozer, autogreder AG-180, rulou vibrocompactor, excavator și autobasculante;

➤ construcția unui drum cu o lungime de 5 km și o lățime de 8 m cu 2 căi de rulare; drumul a fost împărțit în 3 sectoare, iar lucrul s-a desfășurat în comun;

- pe toată lungimea drumului s-a procedat la decopertarea stratului vegetal și executarea patului drumului;
- drumul face parte dintr-un proiect mai amplu pentru amenajarea infrastructurii poligonului Cincu, drum care va facilita manevra/pătrunderea tehnicii grele de luptă.

Concepția de realizare a drumului a implicat:

- stabilirea caracteristicilor și a naturii stratului de fundație și îmbrăcăminte ale sectorului de drum nou în urma executării cercetării de geniu;

- stabilirea curbelor și serpentinelor în profilul longitudinal a sectoarelor de drum în rambleu și debleu, cât și în profil mixt;

- realizarea casetei drumului prin săpătură cu buldozerele și scapperele plutoanelor române și americane;

- folosirea geotextilului și geogri-lului ca materiale de izolare a straturilor de piatră folosite în patul drumului;

- utilizarea, în funcție de proiectul întocmit, a straturilor de piatră de diferite sorturi.

Pentru amenajarea clădirilor s-a procedat la:

- decopertarea stratului vegetal și nivelarea platformei de construcție;
- măsurarea locului de executare a lucrărilor cu ajutorul aparatului GPS Trimble și marcarea cu țărushi;
- executarea șanțurilor pentru fundație și pregătirea fierului beton și a materialului lemnos.

BATALIONUL 136 GENIU „APULUM” A FOST REPREZENTAT LA EXERCITIUL MILITAR MULTINAȚIONAL „TRIDENT JOUST 2015”

✍ Căpitan Iulian GORUN

1. Prezentare generală

Peste 1000 de militari din 25 de țări membre NATO au participat, în perioada 15-28 iunie 2015, la exercițiul „Trident Joust 2015”, coordonat de Comandamentul Aliat Întrunit de la Napoli, care, pentru o săptămână, s-a mutat în Poligonul CIL-FT din Cincu. Pentru prima dată, structuri ale Comandamentului Aliat Întrunit de la Napoli sunt dislocate în România și, tot în premieră, a fost realizat transferul comenzii și controlului Forței de Răspuns a NATO spre această locație temporară.

Printre obiective s-au numărat testarea abilității de dislocare din comandamentul de bază (static) într-o zonă de criză; antrenarea în transferul „controlului” unei operațiuni militare complexe dintr-un comandament static într-un comandament din teren, cu menținerea continuității operațiilor în desfășurare.

În exercițiul de la Cincu au fost implicate 25 de națiuni și peste 1000 de persoane, care au participat într-un mediu de desfășurare axat pe apărarea colectivă.

Batalionul 136 Geniu „APULUM” a fost reprezentat la acest exercițiu de către șeful

de stat major al unității, locotenent-colonel Vlăsceanu Antonel, care a făcut parte din structura de control al exercițiului – EXCON, îndeplinind atribuțiuni pe linia sprijinului de geniu, printre care: asigurarea expertizei pentru șeful echipei de control din partea română, observarea/evaluarea activităților pe linie de geniu și colaborarea cu toate elementele echipei de control al exercițiului din cadrul Comandamentului Întrunit.

2. Principalele repere ale exercițiului „Trident Joust 2015”:

Nume	TRIDENT JOUST 2015
Data	15 – 28 iunie 2015
Tip	CPX (COMMAND POST EXERCISE)
Locația	România (Făgăraș, Cincu), Bulgaria, Italia
Planificat de	SACT – SUPREME ALLIED COMMANDER TRANSFORMATION
Conducător	COMMANDER/ JFCN (JOINT FORCE COMMAND NAPLES)
Training audiences (ținta de antrenare)	Primar – JTF HQ (JOINT TASK FORCE HQ), JFC Naples Secundar – JLSG (JOINT LOGISTIC SUPPORT GROUP), DIV.11
Forțe participante	<p>În România:</p> <ul style="list-style-type: none"> - JTF HQ – 350; - Div. 1 I. – 80; - Art. Battle Group – 140; - EXCON, Real Life Support – 200; - Host Nation suport – 230; - TOTAL – 1000 persoane. <p>În Bulgaria:</p> <ul style="list-style-type: none"> - JLSG HQ – 90; - EXCON, RLS – 60; - TOTAL – 150 persoane.
Scop	<ul style="list-style-type: none"> - Exercițierea Comenzii și Controlului de către JFC Naples asupra NRF2015 (NATO Response Forces); - Testarea abilității de dislocare din comandamentul de bază (static) într-o zonă de criză; antrenarea în transferul „controlului” unei operațiuni complexe dintr-un comandament static într-un comandament din teren, cu menținerea continuității operațiilor în desfășurare.

<p>Rolul și activitatea reprezentantului B 136 Ge „APULUM”</p>	<p>A făcut parte din structura de control a exercițiului EXCON pentru evaluarea Div. 1 I. cu următoarele atribuțiuni pe linia sprijinului de geniu:</p> <ul style="list-style-type: none"> - asigurarea expertizei pentru șeful ROU EXCON; - ajustarea/coordonarea/supervizarea MEL/MIL injectate; - asigurarea tuturor informațiilor solicitate referitoare la incidentele injectate; - observarea/evaluarea activităților pe linie de geniu desfășurate de comandamentul Div. 1 I. - coordonarea cu toate elementele JFC Naples EXCON pe durata desfășurării exercițiului.
<p>Adresa INTERNET pentru foto</p>	<p>www.flickr.com/photos/jfcnphq</p>

EXERCITIUL „DRAGOON CROSSING ROMANIA 2015”

✍️ Maior Daniel JOSAN

1. Prezentare generală

„DRAGOON CROSSING” este un exercițiu multinațional interarme, de tip FTX, planificat de Statul Major al Forțelor Terestre și executat de către structurile subordonate Brigăzii 10 Geniu „Dunărea de Jos” și Brigăzii 18 Infanterie „Banat”, sprijinite de structuri din cadrul celorlalte categorii de forțe ale Armatei (Statul Major al Forțelor Aeriene și Statul Major al Forțelor Navale) în raionul localității Mândruloc din județul Arad.

Scopul exercițiului este demonstrarea capabilităților de trecere de către structurile subordonate Brigăzii 10 Geniu „Dunărea de Jos”, în cooperare cu forțe din cadrul Ministerului Apărării Naționale, în vederea asigurării mobilității forțelor NATO.

La exercițiu au participat 150 de militari americani, cu 37 de mijloace tehnice de luptă aparținând Regimentului 2 Cavalerie din comandamentul USA, dislocat în Europa (USAREUR) și peste 250 de militari din Forțele Terestre Române, cu 85 de mijloace tehnice de luptă aparținând Brigăzii 18 Infanterie „Banat” și Brigăzii 10 Geniu „Dunărea de Jos”, sprijiniți de aeronave aparținând Forțelor Aeriene Române și scafandri din Forțele Navale Române.

Brigada 10 Geniu „Dunărea de Jos” a fost prezentă cu peste 80 de militari și 58 de mijloace tehnice, aparținând Batalionului 136 Geniu „Apulum”, Batalionului 72 Geniu „Matei Basarab”, Batalionului 52 Geniu „Tisa” și Grupul 4 EOD. Aceștia au amenajat și deservit puncte de trecere pe porțiță (ansamblu de pontoane propulsate cu ajutorul șalupelor) și pod din pontoane. De asemenea, militarii geniști au amenajat rampe de acces și ieșire a transportoarelor auto blindate (TAB), platforme pentru aterizarea elicopterelor, platforme pentru campare, au asigurat mijloacele tehnice de forțare a râului pentru subunitățile de infanterie și au folosit mijloace pirotehnice pentru simularea condițiilor reale ale câmpului de luptă.

2. Principalele misiuni și activități desfășurate

Forțarea cursului de apă

Una dintre metodele de trecere peste cursurile de apă este cu bărcile pneumatice. Utilizând această tehnică, forțele de la contact pot trece rapid pe malul opus, pentru a cuceri un cap de pod, oferind spațiu de manevră celorlalte forțe luptătoare.

Utilizarea bărcilor de tip BP-10 are câteva avantaje:

➤ barca poate fi transportată cu ușurință pe cursul de apă și manevrată în ape cu adâncime mică, de minimum 0,5 m, pe un curs de apă cu viteză mare și în prezența plutitorilor aduși de curentul apei, care ar face trecerea peste cursul de apă extrem de dificilă;

➤ barca poate fi propulsată atât manual, prin vâslire, cât și motorizat, prin utilizarea motopropulsorului Johnson;

➤ barca este foarte rezistentă, datorită faptului că are flotoare compartimentate, ceea ce reduce riscul scufundării în cazul spărturilor accidentale;

➤ barca poate transporta 10 persoane sau 100 kg de materiale.

Este obligatorie purtarea vestei de salvare, atât pentru personalul militar, cât și pentru civilii îmbarcați. Această măsură de siguranță se aplică pentru reducerea riscurilor în cazul căderii accidentale în apă.

De menționat este faptul că, trecerea peste cursul de apă este organizată și desfășurată într-o manieră care reduce „timpii morți”, asigură un nivel maxim de siguranță, utilizând un proces ciclic de îmbarcare-debarcare.

Amenajarea și deservirea punctului de trecere pe porțiță din completul parcului de pod din pontoane PR-71

Porțița de pontoane a fost alcătuită prin cuplarea a 6 pontoane duble din completul de parc de pontoane PR-71.

Acest parc de pontoane a fost proiectat de generalul de brigadă (r) Constantin Savu, o mare personalitate în domeniul construcției podurilor plutitoare românești, unul dintre cei mai importanți geniști români.

Porțița a fost propulsată de două șalupe ST-270, având fiecare două motoare de 135 CP fiecare, tip SAVIEM.

Această porțiță poate transporta autovehicule sau alte echipamente de până la 60 tf la o singură trecere. Este important de reținut faptul că porțița se poate deplasa cu viteza de 15 km/h, în apă de adâncime minimum 0,8 m.

Pentru crearea condițiilor tactice de trecere în siguranță cu porțița, un detașament al Batalionului 136 Geniu „Apulum” a amenajat un ambarcader și un debarcader, șeful punctului de trecere fiind locotenent Daniel Marcu.

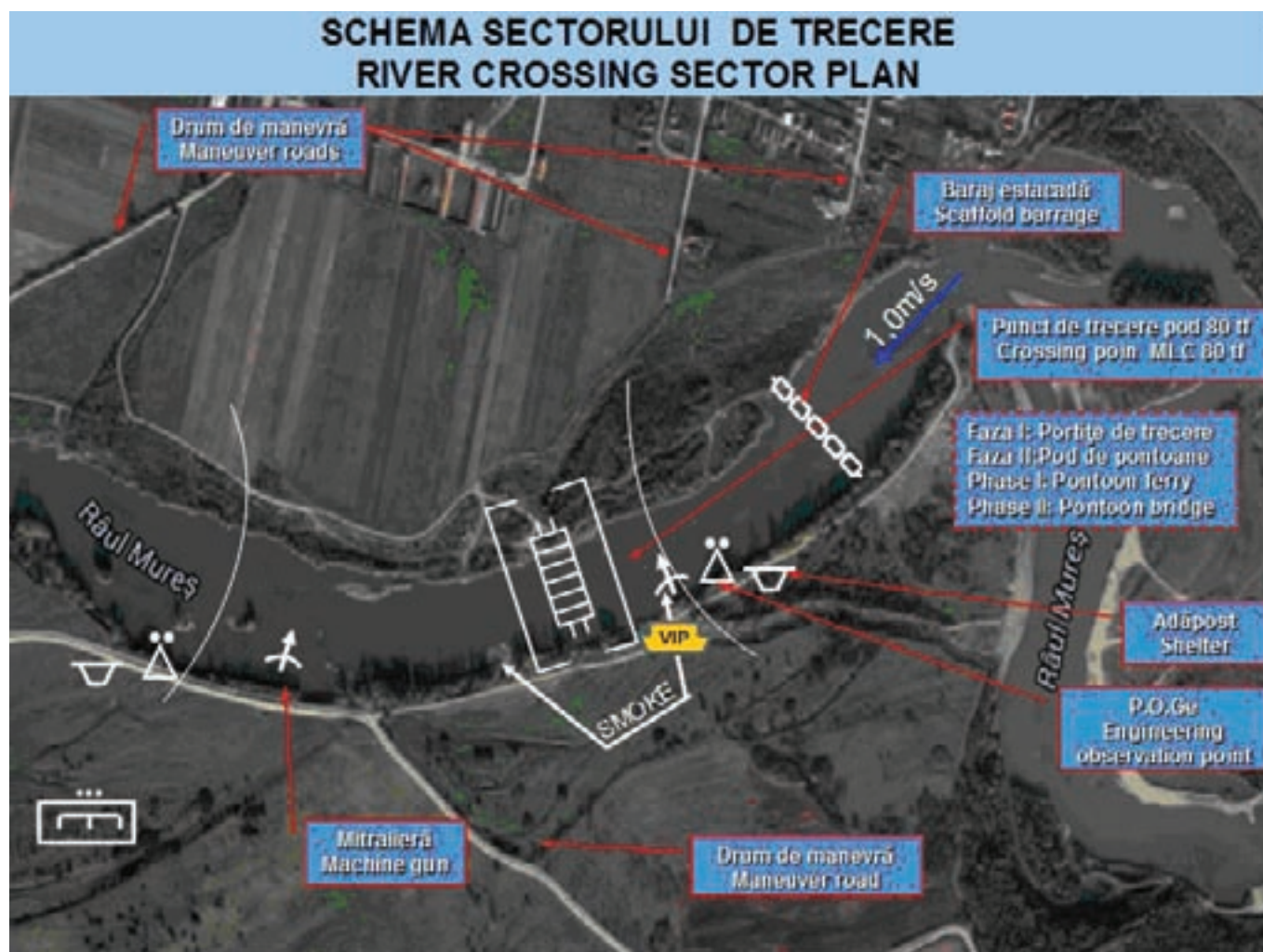
Construcția ambarcaderului și debarcaderului este reprezentată de montarea a patru elemente suport de mal și a două pontoane, care asigură conectarea sigură a porțiței de mal.

Acest tip de porțiță poate transporta personal, tehnică și materiale, în diferite scheme de îmbarcare, în funcție de capacitatea de încărcare a acestora, respectiv 120 tone forță pentru porțița de 10 pontoane duble sau 150 tone forță pentru porțița de 13 pontoane duble.

De asemenea, din materialul parcului de pod PR-71 se pot monta porțițe de transport cu forță de suport, suprafețe și lungimi diferite, în funcție de caracteristicile cursului de apă, ale sarcinilor ce se transportă, precum și a condițiilor în care se lucrează, a scopului și importanței acestora.

De exemplu, pentru trecerea sarcinilor izolate de până la 20 de tone și când curentul apei este până la 1,5 metri pe secundă, se folosesc porțițe din pontoane simple din 5 sau 9 pontoane.

În mod normal, trecerile se execută pe porțițe din pontoane duble de tipul 6, 9, 10 și 13, care au o mare capacitate de transport și o mare stabilitate la valuri.

Distrugerea minei de râu de către echipa EOD

În vederea protejării podului împotriva minelor de râu sau a altor obiecte plutitoare, la câteva sute de metri în amonte, în funcție de rezultatul calculelor, s-a amplasat un baraj estacadă, cu rolul de a opri toate obiectele plutitoare.

În cadrul scenariului tactic, o mină de râu a fost oprită, iar echipa EOD a primit sarcina de a o neutraliza sau de a o îndepărta în siguranță și a o distruge.

Pe timpul demonstrației, timpul și spațiul au fost comprimate. Toate aceste activități care au fost urmărite pe o distanță de câțiva zeci de metri timp de 90 de minute, în realitate se desfășoară pe mai mult de 10 km, într-un interval de 1-10 ore.

Conform procedurii specifice EOD, echipa a identificat tipul muniției, a stabilit modalitatea de neutralizare sau distrugere a acesteia și a raportat comandantului grupului EOD datele obținute, după care a executat intervenția.

Grupul 4 EOD este structura de sprijin de luptă din compunerea Brigazii 10 Geniu „Dunărea de Jos”, destinată asigurării protecției personalului militar și civil, precum și obiectivelor militare și civile pe timp de pace și la război, prin neutralizarea sau distrugerea munițiilor neexplodate și dispozitivelor explozive improvizate.

Amenajarea și deservirea punctului de trecere pe pod din pontoane, din completul de parc din pontoane PR-71

Parcul de pod din pontoane PR-71, realizat de constructorii români, amenajat din elementele porțiței, este foarte eficient în operațiile de trecere peste cursurile de apă.

Una dintre cele mai importante calități ale acestui tip de pod din pontoane, este aceea că atât pontonul, cât și elementul suport de mal reprezintă o secțiune completă de pod, având încorporate toate elementele necesare ale suprastructurii.

Cu toate elementele la apă și cu militari antrenați, pontonierii pot realiza podul din pontoane peste un curs de apă de aproximativ 200 m în maximum 35 minute, conform procedurilor specifice.

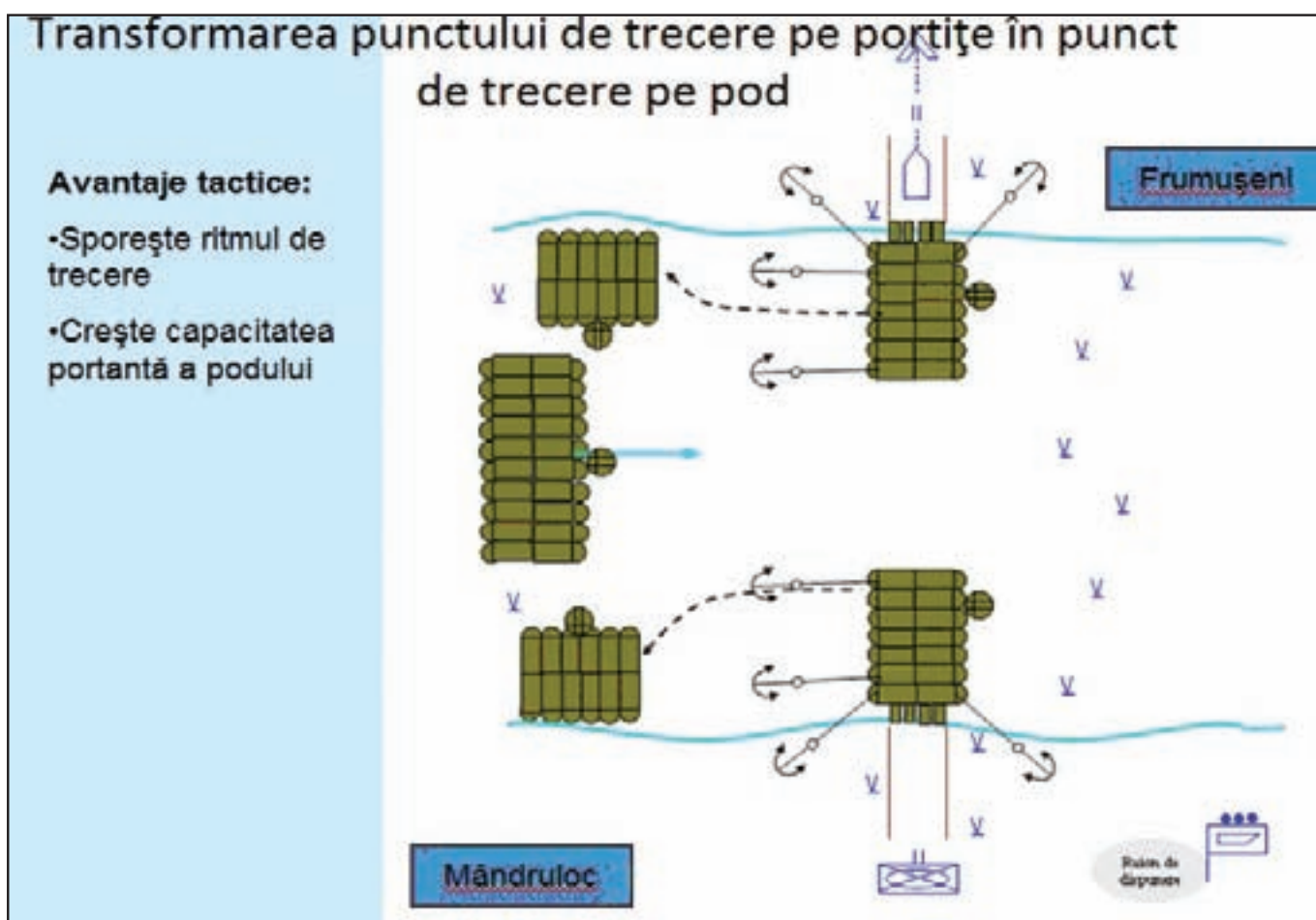
Începând cu data de 12.10.2015, detașamentul Batalionului 136 Geniu „Apulum”, condus de maior Josan Daniel, a început lucrările pentru amenajarea podului peste râul Mureș, în zona localității Mândruloc, în vederea asigurării trecerii forțelor peste cursul de apă.

În vederea instalării cu succes a podului, cercetarea de geniu a avut o deosebită importanță, prin asigurarea unor informații valoroase, necesare pentru a obține date despre:

- locul de amenajare a podului, în funcție de conformația malurilor și de adâncimea și viteza apei;
- existența căilor de acces în apropierea podului;
- locurile favorabile pentru lansarea pontoanelor la apă;
- tehnica la dispoziție pentru amenajarea malurilor și pentru propulsie;
- posibilitățile de achiziționare a materialelor de construcție și de mentenanță.

Scopul acestui punct de trecere a fost asigurarea traversării într-un timp cât mai scurt a forțelor luptătoare, cât și a celor de sprijin logistic în vederea dislocării acestora acolo unde se impune, în funcție de ritmul și necesitățile luptei.

Podurile din pontoane se amenajează în afara bății maxime a artileriei inamicului. Paza apropiată a podului este asigurată de subunități special destinate. Paza întregului sector de trecere este asigurată de către marea unitate care are în responsabilitate aria de operații.

Podurile realizate din completul parcului de pod PR-71 sunt singurele din lume care pot asigura trei fire de circulație în flux continuu, unul pentru detașamentele de transport trupe, muniții, carburanți, către zona de luptă, cel de-al doilea sau cel central, pentru tehnica de luptă grea și foarte grea cum ar fi tancuri, transportoare blindate, artilerie tractată și autopropulsată și al treilea pentru evacuarea permanentă a echipamentelor avariate și a răniților din zona de conflict. Aceste capabilități au fost apreciate în mod special de către general-locotenent Ben Hodges, comandantul forțelor terestre ale SUA în Europa.

Sarcina maximă pe șenile ce poate trece pe podurile cu cale simplă este de 40 de tone, iar pe podurile din pontoane duble este de 60 de tone. Sarcina pe roți maximă este de 7 tone pe osie.

Din completul unui parc de pod PR-71 se poate realiza un pod din pontoane cu lungimea de 196 metri, cu forța de suport de 40 de tone sau un pod cu lungimea de 104 metri și forța de suport de 80 de tone.

În situația dată, circulația a putut fi asigurată pentru trecerea tancurilor de maximum 40 tone pe cale de mijloc și vehicule de maximum 10 tone pe ambele părți laterale, indiferent de sensul de circulație.

Vitezele de deplasare a vehiculelor pe podul din pontoane sunt de 15 km pe oră pentru tehnica șenilată și 20-25 km pe oră pentru tehnica pe roți, cu o distanță minimă între vehicule între 15 și 30 de metri.

Precizia și profesionalismul de care au dat dovadă geniștii albaiulieni s-au materializat în podul din pontoane duble construit peste râul Mureș, cu aplicarea strictă a măsurilor de securitate pentru a înlătura orice risc de accidentare.

Darea la apă a șalupei și a pontoanelor

Pentru darea la apă a pontoanelor și a șalupelor se folosesc două metode: cu ajutorul automacaralei și prin lansare directă de pe autospeciala de transport.

În cadrul scenariului tactic propus, s-a executat demonstrarea procedurii de lansare a unor pontoane prin basculare de pe autospeciale de transport.

Pentru această metodă, locul de lansare la apă a trebuit să îndeplinească anumite condiții, precum:

- să fie în apropierea punctului de trecere și imediat în amonte de planul de ancorare;

- la cursurile de apă cu lățime mare este la maximum 2 km în amonte sau 1 km în aval;

- pentru fiecare grup de câte 10 autocamioane, lungimea plajei să fie de 70-90 metri;

- în locul de dare la apă a pontoanelor, adâncimea apei să fie de cel puțin 1 metru;

- în locul de dare la apă a șalupelor să existe rampe sau plaje cu teren tare.

3. Ziua Distinșilor Vizitatori

În data de 26.10.2015, Batalionul 136 Geniu „Apulum” din cadrul Brigăzii 10 Geniu „Dunărea de Jos” și-a prezentat capabilitățile de trecere a cursurilor de apă în cadrul Zilei Distinșilor Vizitatori.

La activitate au fost prezenți ministrul apărării naționale, domnul Mircea Dușa, ambasadorul Statelor Unite ale Americii, domnul Hans Klemm, comandantul forțelor terestre ale SUA în Europa, general-locotenent Ben Hodges, șeful Statului Major General, generalul

Nicolae Ciucă, șeful Statului Major al Forțelor Terestre, general-maior Dumitru Scarlat, precum și o serie de invitați din cadrul structurilor de apărare, ordine publică și siguranță națională. De menționat este faptul că, în data de 25.10.2015, militarii au primit vizita președintelui României, domnul Klaus Iohannis, care i-a felicitat pentru efortul depus în cadrul exercițiului și a apreciat modul de cooperare dintre militarii români și americani.

Activitățile specifice de geniu desfășurate în teren au fost coordonate de către comandantul batalionului, colonel dr. Corneliu Dinco și conduse nemijlocit de către șeful punctului de trecere, maior Josan Daniel.

Militarii albaiulieni, alături de colegi geniști din unitățile Brigăzii 10 Geniu, au transformat punctul de trecere pe porțiță în pod și au deservit în cadrul exercițiului demonstrativ podul din pontoane de capacitate 80 tone forță cu 3 fire de circulație, pe care

au trecut transportoarele blindate tip IAV Stryker ale armatei americane și punctele de trecere pe porțiță din completul parcului de pod din pontoane PR-71. Militarii americani au fost entuziasmați că au avut posibilitatea să traverseze un râu, folosind porțile, acest lucru reprezentând o premieră pentru trupele din USAREUR.

De asemenea, geniștii noștri au sprijinit subunitățile de infanterie cu mijloace tehnice (bărci pneumatice tip BP-10) de forțare a râului, au confecționat elemente pirotehnice pentru simularea condițiilor reale ale câmpului de luptă și au făcut parte, în cadrul scenariului tactic propus, din echipa medicală mixtă româno-americană de evacuare (MEDEVAC) a unei victime salvate de la înec.

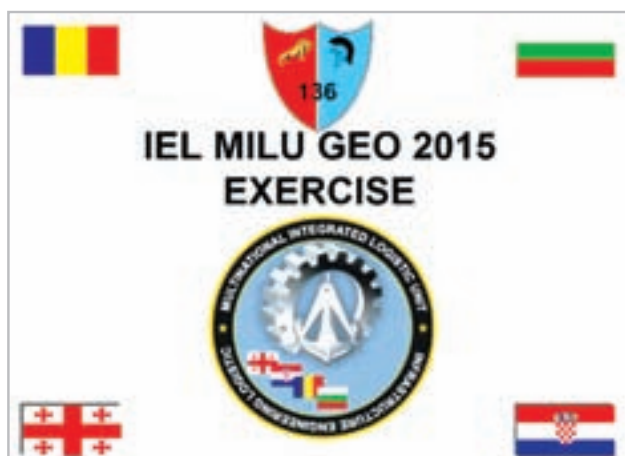

La finalul activităților, invitații au participat la expoziția statică de tehnică, echipamente și materiale specifice procesului de instrucție, iar în cadrul ceremoniei de încheiere a exercițiului au fost aduse mulțumiri întregului personal pentru implicarea și profesionalismul de care au dat dovadă.

EXERCIȚIUL MULTINAȚIONAL „IEL MILU 2015” DIN GEORGIA

✉ **Maior Marius PĂCURAR**

În perioada 21-25 septembrie 2015, România, în calitate de națiune lider, a participat cu 5 militari din cadrul Batalionului 136 Geniu „Apulum” la exercițiul multinațional „IEL MILU 2015” organizat la Tbilisi, Georgia. Detașamentul nostru a fost condus de către maiorul Păcurar Marius, un veteran al acestor tipuri de misiuni.

Aflat la cea de-a noua ediție, exercițiul reprezintă materializarea unei inițiative regionale a patru state (România, Croația, Bulgaria și Georgia), pentru formarea unei structuri

multinaționale de integrare logistică cu sprijin de geniu, în scopul amenajării și întreținerii infrastructurii în teatrele de operații, cu asigurarea măsurilor de protecție a forțelor.

De la înființare și până în prezent, exercițiul IEL MILU a fost organizat și desfășurat astfel:

- 2008 și 2009 – Buzău/ROMÂNIA;
- 2010 – București/ROMÂNIA – a avut loc certificarea și afirmarea structurii;
- 2011 – Pozega/CROAȚIA;
- 2012 – Alba Iulia/ROMÂNIA;
- 2013 – Exercițiu multinațional „CL 13” – Lest/SLOVACIA – a avut loc certificarea și afirmarea comandamentului structurii;
- 2014 – Alba Iulia/ROMÂNIA;
- 2015 – Exercițiu multinațional „CL 15” – Bacony/UNGARIA.

Participarea geniștilor albaiulieni la acest exercițiu multinațional asigură cadrul necesar pentru testarea nivelului de interoperabilitate între țările partenere și contribuie la dezvoltarea capacității operaționale în vederea participării la misiuni organizate sub egida NATO.

Militarii din structura IEL MILU (Infrastructure Engineering for Logistic - Multinational Integrated Logistic Unit) din Batalionului 136 Geniu „Apulum”, care au participat alături de colegi din Georgia,

Bulgaria și Croația la exercițiul multinațional „CAUCASIAN SHIELD”, s-au întors în țară, duminică 27 septembrie 2015.

Echipa a fost formată din: maior Păcurar Marius, maior Hișu Mihai, căpitan Diaconescu Dan, căpitan Gorun Iulian, căpitan Ferencz Cristian și plutonier major Maghiar Gheorghe.

Exercițiul s-a desfășurat la sediul Brigăzii 4 Mecanizate din Camp Vaziani de lângă capitala Tbilisi, obiectivele acestuia fiind adaptate unui scenariu fictiv de executare a unor lucrări genistice și de refacere a infrastructurii dintr-o zonă de operații militare.

De asemenea, compania EOD din cadrul Brigăzii de Geniu din armata georgiană a organizat un exercițiu demonstrativ de prezentare a capacităților specifice (deminare, căutare și detonare dispozitive explozive improvizate), precum și o expoziție de echipamente și tehnică din dotare.

În data de 24.09.2015, militarii noștri au fost vizitați de atașatul militar în Georgia, domnul locotenent- colonel Valerică PIROȘCĂ, căruia i-au fost prezentate principalele misiuni și obiective specifice ale exercițiului, precum și obiectivele propuse pentru anii următori.

Din perspectiva organizării și desfășurării unui nou exercițiu multinațional, în data de 25.09.2015, a avut loc conferința de coordonare pentru exercițiul multinațional „IEL MILU 2016” din luna mai, din Croația, la care vor fi prezenți militari din Batalionul 136 Geniu „Apulum”.

Încheierea exercițiului a fost marcată de o festivitate de închidere, în cadrul căreia, directorul exercițiului a adus mulțumiri întregului personal participant pentru profesionalismul de care a dat dovadă, a înmănat diplome de apreciere pentru efortul depus de către militari și, totodată, a scos în evidență modul exemplar de conducere și executare a misiunilor încredințate.

Festivitatea de închidere a fost umbrită de un eveniment nefericit. Drapelele naționale ale celor patru state participante au fost coborâte în bernă, în semn de doliu pentru militarul georgian din unitatea militară gazdă, căzut în teatrul de operații Afganistan, în urmă cu doar două zile.

„BLONDE AVALANCHE” MILITARI DESTOINICI, MISIUNE PE MĂSURĂ

✍ Căpitan Vlad VERDEȘ

La 18.01.2002 se semnează la Budapesta „Acordul dintre Guvernul României, Guvernul Republicii Slovace, Cabinetul de Miniștri al Ucrainei și Guvernul Republicii Ungare privind înființarea Batalionului Multinațional de Geniu”, (*ratificat prin L. nr. 583 din 24 octombrie 2002 și publicată în Monitorul oficial nr. 815 din 11 noiembrie 2002*), cu scopul de a interveni în regim de urgență în bazinul râului Tisa în caz de dezastru natural și de a participa la înlăturarea efectelor unor astfel de evenimente.

În imaginea alăturată prezentăm Carta onorifică a Batalionului Multinațional de Geniu „TISA”.

Urmează, la 01.02.2002, înființarea la Satu Mare, a Modulului Românesc „TISA”, iar 5 luni mai târziu, la 01.07.2002, ia ființă, conform Dispozițiunii Statului Major General nr. S/B-5/2186, Batalionul 52 Geniu.

Cooperarea în cadrul inițiativei regionale TISA, realizată în conformitate cu prevederile documentelor de constituire a Batalionului Multinațional, presupune desfășurarea, în comun, a unui exercițiu anual cu denumirea

generică „BLONDE AVALANCHE”, unde Batalionul 52 Geniu din Brigada 10 Geniu „Dunărea de Jos” participă cu personal de comandament și militari care se instruiesc împreună cu personal al celorlalte contingente naționale pe durata exercițiului, iar la final, capacitățile Batalionului Multinațional sunt prezentate printr-un exercițiu demonstrativ care dovedește capacitatea de acțiune a acestuia dacă situația o va impune.

Președinția inițiativei este deținută pentru un an, prin rotație, de către țările membre, în ordine alfabetică, după denumirea în limba engleză, an în care respectiva țară organizează exercițiul „BLONDE AVALANCHE”. În anul 2015, această responsabilitate a revenit Ungariei, care în perioada 02.09.2015 - 06.09.2015, a organizat și desfășurat exercițiul anual „BLONDE AVALANCHE 2016”, în localitatea Hodmezovasarhely – Ungaria, respectiv Szentes.

O componentă a exercițiului a fost instruirea în comun a personalului Batalionului Multinațional compus din membri ai celor patru contingente naționale în cadrul unui exercițiu de comandament tip CAX (Computer Asisted Exercise) în garnizoana Hodmezovasarhely. Exercițiul a constituit o oportunitate pentru personalul comandamentului prezent privind modul de lucru în cadrul centrelor constituite la nivelul punctului de comandă, iar comandanții de subunități s-au antrenat pentru conducerea forțelor prin utilizarea programului asistat de calculator JCATS. O particularitate a exercițiului din acest an a fost asigurarea unei celule de coordonare și răspuns în situații de criză, care a funcționat 24 din 24 pe timpul desfășurării exercițiului. Personalul contingentului național a demonstrat un nivel ridicat de profesionalism, reușind să răspundă tuturor incidentelor inserate pe timpul scenariului, iar comandamentul batalionului multinațional și-a demonstrat interoperabilitatea prin folosirea procedurilor standard de operare specifice acestei structuri.

A doua componentă a exercițiului a fost demonstrația practică a capacității de acțiune a Batalionului Multinațional în cadrul LIVEX (live exercise) la Szentes, unde au fost testate capacitățile de intervenție ale subunităților batalionului în situații de urgență în bazinul TISA.

Militarii batalionului au dat dovadă de un nivel foarte bun al instruirii și au desfășurat în comun misiuni de geniu specifice intervențiilor în situații de urgență în zonele afectate de inundații.

Câteva dintre misiunile executate de către militarii batalionului au constat în:

- cercetarea de geniu a cursului de apă de către o grupă de militari ucraineni cu tehnică specifică;
- evacuarea personalului și a materialelor cu bărcile pneumatice de asalt de către o grupă de militari români;
- salvarea victimelor cuprinse de inundații și recuperarea acestora prin intermediul unei grupe de scafandri aparținând armatei slovace.

Alte misiuni specifice executate de armata maghiară în cadrul exercițiului au fost:

- executarea unui pod din mijloace plutitoare care să permită trecerea peste obstacol (curs de apă sau zonă inundată) a personalului sau a mijloacelor tehnice cu o greutate de până la 20 t;
- trecerea pe malul opus a personalului și tehnicii prin intermediul autovehiculelor șenilate amfibii din dotare;
- întinderea podului mobil de asalt peste un obstacol de 20 m pentru a permite traversarea tehnicii;
- amenajarea unui punct de asigurare cu apă cu ajutorul stației de purificare și potabilizare a apei din dotare;
- amenajarea și consolidarea digurilor cu saci de pământ pentru a limita efectele inundațiilor.

La sfârșitul exercițiului, participanților li s-a prezentat tehnica specifică de geniu din dotarea armatei maghiare, capabilă să execute misiuni specifice în zonele calamitate sau afectate de inundații.

În urma executării exercițiului anual BLONDE AVALANCHE 2015, cei mai înalți reprezentanți militari ai statelor membre, respectiv locuitorii șefilor statelor majore ale celor patru națiuni, dar și înalți oficiali ai autorităților civile din țara gazdă prezenți la activitate,

au apreciat efortul deosebit al statului gazdă în organizarea și desfășurarea exercițiului multinațional, dar și modul excepțional în care personalul Batalionului Multinațional și-a desfășurat misiunile specifice scenariului acestui exercițiu.

În cadrul ceremonialului de încheiere a exercițiului, domnul căpitan Vlad Verdeș și domnul caporal Corbu Cristian, alături de alți reprezentanți ai contingentelor participante, au primit distincții de merit și au fost felicitați de către locțiitorul Statului Major General al armatei maghiare, domnul general-locotenent Zoltan Orosz, pentru modul deosebit în care și-au îndeplinit misiunea.

Ceremonialul de încheiere a exercițiului „BLONDE AVALANCHE - 2015“

Familiarizarea personalului batalionului cu tacticile și procedurile de lucru în cazul situațiilor de urgență, perfecționarea cunoștințelor și dezvoltarea deprinderilor privind lucrul cu tehnica și echipamentele de geniu, dar nu în ultimul rând dezvoltarea spiritului de lucru în echipă și coeziunea militarilor în contextul unui mediu internațional, au fost cele mai importante obiective propuse și atinse la sfârșitul acestei misiuni încheiate cu succes de către Batalionul 52 Geniu.

Cooperarea în cadrul acestei inițiative poate fi considerată ca parte a eforturilor regionale pe linia creșterii încrederii, flexibilității și interoperabilității în rândul forțelor armate ale statelor membre, iar cadrul multinațional oferit de această inițiativă contribuie la dezvoltarea și perfecționarea unui instrument eficient de promovare a relațiilor de bună vecinătate și, totodată, de acordarea sprijinului umanitar de specialitate populației civile în caz de catastrofe naturale.

EXERCIȚIILE COMUNE ALE BATALIONULUI 53 GENIU „SCORILU” CU AUTORITĂȚILE PUBLICE LOCALE - O PREMISĂ A EFICIENȚEI

✎ Locotenent Viorela MARIAN

Înșușirea unor modalități, forme și procedee de acțiune comune la nivel local privind managementul situațiilor de urgență și antrenarea pentru lucrul în echipă sunt doar unele dintre obiectivele urmărite și atinse, în ani consecutivi, prin intermediul unor exerciții desfășurate de Batalionul 53 Geniu „Scorilo”.

În data de 16.02.2016, acesta a fost gazda unui exercițiu, desfășurat în cooperare cu Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Iancu de Hunedoara”, Inspectoratul de Jandarmi Județean Hunedoara, Inspectoratul de Poliție Județean Hunedoara și Centrul Militar Județean Hunedoara.

Scenariul activităților a avut la bază formarea unor zăpoare de gheață pe unul din râurile interioare din județul Hunedoara, care, odată cu o presupusă încălzire a vremii, au condus la blocarea

cursului normal. În aceste condiții, s-a impus intervenția unor forțe specializate, cei care încadrează detașamentul de intervenție din batalion având ocazia să simuleze executarea unor distrugerii în gheață. Întrucât condițiile meteo nu au permis desfășurarea exercițiului pe unul din cursurile de apă, acesta s-a desfășurat în poligonul de instrucție Dealul Paiului, obiectivele urmărite constând în antrenarea personalului executant în confecționarea și aplicarea încărcăturilor de exploziv. Operațiunile executate în cadrul simulării au fost dintre cele mai diverse: de la organizarea deplasării în raionul de îndeplinire a misiunilor, până la realizarea dispozitivului de aprindere.

Un alt tip de intervenție anticipat de către geniștii Batalionului 53 Geniu „Scorilo”, în anul anterior, în vederea antrenării, a constat în producerea de inundații de mari proporții și necesitatea implicării tuturor structurilor cu atribuții pe linia managementului situațiilor de urgență în scopul salvării de vieți omenești, evacuării populației afectate și asigurării adăpostirii acesteia. Activitatea s-a efectuat în cooperare cu structuri ale Ministerului Afacerilor Interne.

Echipa de intervenție a unității a fost alarmată, fiindu-i trasată sarcina de a evacua un grup format din civili rămași captivi într-o zonă variată ca accesibilitate și inundată de ape. Din punct de vedere logistic, exercițiul a implicat inclusiv mijloace destinate asigurării cartiruirii persoanelor sinistrate.

Contextul a solicitat din plin experiența și îndemnarea celor care au intervenit. Scenariul activității, fiind foarte complex și apropiat de realitate, a oferit din nou posibilitatea perfecționării deprinderilor practice și a modului de acțiune a personalului propriu. Și nu numai.

În trimestrul IV al anului 2015, conform unui alt sinoptic, la solicitarea autorităților locale, militarii din garnizoana Deva, în colaborare cu personal specializat din cadrul

Inspectoratului pentru Situații de Urgență „Iancu de Hunedoara”, au reacționat rapid și, în urma unor ordine clare și concise, având la bază planurile de acțiune în asemenea situații, au simulat modul de acțiune pentru localizarea și stingerea unui incendiu. Lupta cu focul a fost câștigată.

Algoritmul de lucru urmărit în cadrul fiecărui exercițiu în parte a constatat în parcurgerea unui întreg lanț de activități, conform procedurilor prestabilite la nivelul unității,

dovedindu-și la final utilitatea și confirmând totodată că, indiferent de experiența deținută, există întotdeauna aspecte noi de învățat.

CONSIDERAȚII ȘI APRECIERI PRIVIND SPRIJINUL DE GENIU AL FORȚELOR DE VÂNĂTORI DE MUNTE ÎN CONTEXTUL ACȚIUNILOR MILITARE MODERNE

Sublocotenent Bogdan BARBU

Principalele caracteristici ale mediului de securitate contemporan sunt complexitatea și dinamismul. Evoluția acestui mediu este determinată de mai mulți factori, unii fiind produșii procesului de globalizare care implică înmulțirea entităților ale căror interese influențează scena internațională și interdependența actorilor locali, regionali și internaționali, alții fiind generați de avansul tehnologic în domeniul militar. Acești factori influențează implicit mediul operațional în care se duc acțiunile militare. Viteza de reacție crescută și capacitatea ridicată de adaptare a forțelor la noile condiții specifice zonelor de operații reprezintă condiții importante ale succesului într-un astfel de mediu operațional. Aceste condiții pot fi îndeplinite numai printr-o organizare, înzestrare și instruire a forțelor în concordanță cu solicitările specifice mediului operațional în care acestea urmează să acționeze. Forțele de geniu nu pot face excepție de la această regulă. Deși domeniile de manifestare a sprijinului de geniu rămân – în principiu – aceleași, indiferent de structurile luptătoare sprijinite, respectiv asistența operațională în domeniile mobilității și menținerii capacității operaționale a forțelor proprii, a contramobilității inamicului, precum și sprijinul de geniu general, diferențele de pondere și cele procedurale pot fi semnificative în funcție de misiunile structurilor sprijinite.

Un caz aparte între trupele de geniu este reprezentat de subunitățile de geniu din compunerea structurilor de vânători de munte care, pe lângă provocările universale ale sprijinului de geniu, se pot confrunta, deseori, cu situații specifice terenului muntos împădurit în care își desfășoară activitatea.

Am avut prilejul să constat nemijlocit aceste diferențe în cursul exercițiilor la care am participat împreună cu militarii Companiei 363 Geniu din compunerea Brigăzii 2 Vânători de Munte „SARMIZEGETUSA”, mare unitate recertificată NATO în octombrie 2015 în cadrul exercițiului „VÂRF DE LANCE 15”.

În cadrul acțiunilor militare desfășurate în acest exercițiu, forțele subunității organice de geniu au fost reorganizate într-o subunitate care a deservit activitatea de comandament a brigăzii și două subunități de nivel pluton care au fost trimise, sub control operațional, în sprijinul batalioanelor de manevră.

Misiunile primite în cadrul punctului de comandă al brigăzii s-au situat în zona sprijinului de geniu general și s-au materializat, în principal, prin asigurarea cu energie electrică a punctului de comandă, asigurarea securității prin serviciul de pază și patrulare și constituirea în subunitate QRF³⁷ în cazul atacării locației.

Provocarea a constat, însă, în misiunile celor două plutoane aflate în sprijinul batalioanelor de manevră care au fost nevoite să-și îndeplinească misiunile în teren muntos împădurit, specific vânătorilor de munte, pe tot parcursul exercițiului. Misiunile primite au variat între asigurarea mobilității forțelor proprii și executarea lucrărilor pentru realizarea contramobilității forțelor inamice, respectiv interzicerea

anumitor direcții de atac inamic prin blocarea punctelor obligate de trecere prin baraje explozive sau neexplozive. În executarea misiunilor, principalele provocări survenite au venit din inaccesibilitatea reliefului montan din zona în care s-a desfășurat exercițiul.

Se impune observația că o caracteristică a activității geniștilor montani care sprijină unități și subunități de vânători de munte în executarea misiunilor ordonate, o reprezintă cunoașterea procedurilor elementare de alpinism și cățărare liberă și antrenamentul permanent în executarea marșurilor tactice și deplasărilor în teren muntos împădurit. Achiziția acestor deprinderi vitale oferă geniștilor accesul în locații în care nu se poate ajunge altfel. Totuși, inaccesibilitatea tehnicii din înzestrare în astfel de locații implică dificultăți în executarea sarcinilor, fiind necesară identificarea unor soluții circumstanțiale.

Pentru ca trupele de vânători de munte să poată întreprinde operații cu caracter ofensiv, este necesar ca geniștii să fie în măsură să asigure mobilitatea forțelor proprii în condiții de relief dificil. Amenajarea în aceste condiții de relief a unor treceri care să permită menținerea ritmului acțiunilor, folosind atât mijloace din înzestrare, cât și mijloace improvizate, precum și îndepărtarea barajelor inamice,

³⁷ QRF Quick Response Force - Forță de reacție rapidă.

reprezintă nu doar o provocare majoră, dar și o condiție esențială a succesului unităților sprijinite.

Nu în ultimul rând, pregătirea în specialitatea vânătorilor de munte este esențială, mai ales pentru grupele de cercetare de geniu. Conceperea planurilor de acțiune într-o subunitate sau unitate de vânători de munte depinde în mare măsură de cunoașterea informațiilor cu relevanță genistică din zona de operații, necesare structurilor de comandament implicate în procesul de planificare și luare a deciziei. Ca urmare, pregătirea acestor subunități, atât din punct de vedere genistic, cât și ca alpiniști militari, devine obligatorie.

Brigada 2 Vânători de Munte „SARMIZEGETUSA” a desfășurat de-a lungul ultimilor doi ani, diferite exerciții și antrenamente în mediu multinațional, unde provocările au fost diverse, iar asigurarea unui cadru interoperabil care să permită grupării de forțe multinaționale să își ducă la îndeplinire misiunea a fost principalul deziderat pe timpul exercițiilor. Cu aceste ocazii s-au identificat unele lecții, s-au tras câteva concluzii și s-au emis aprecieri cu privire la posibilitatea îmbunătățirii sprijinului de geniu pe timpul ducerii luptei, făcându-se o analiză a necesităților și oportunităților (și) prin comparație cu dotarea și procedurile de operare ale unor parteneri din cadrul NATO.

Ultimele afirmații și concluzii privind desfășurarea activității genistice pentru sprijinul trupelor de vânători de munte se bazează pe lecțiile deduse și învățate din exercițiul „SARMIS 15” din luna mai a anului 2015, exercițiu tactic de nivel brigadă desfășurat în garnizoana Brașov și în Centrul de Instruire pentru Luptă al Forțelor Terestre „GETICA” din Cincu și exercițiul „COMBINED RESOLVE III”, exercițiu tactic tot de nivel brigadă desfășurat

în Centrul Militar pentru Pregătire Întrunită (Joint Military Readiness Center) din Hohenfels, Germania. În ambele exerciții, Compania 363 Geniu a participat cu câte o structură de nivel pluton geniu luptă, colaborând prin natura situației cu parteneri din toate armele și specialitățile din alte state membre NATO. În cadrul acestor activități, misiunile primite

au fost foarte diverse, iar provocările au fost cu atât mai mari cu cât a fost necesară realizarea interoperabilității acțiunilor, cu forțe aparținând unui număr de până la 10 state membre ale Alianței.

Printre concluziile conturate a fost aceea că înzestrarea subunităților de geniu din cadrul structurilor de vânători de munte trebuie să asigure îndeplinirea misiunilor în mediul specific montan. Ca urmare, specificul acțiunilor preconizate trebuie să determine caracteristicile tehnice ale echipamentelor din înzestrare. Creșterea gradului de protecție a forței prin înzestrarea cu mașini de luptă performante sub acest aspect, înzestrarea cu sisteme eficiente de executare a

culoarelor care să necesite foarte puțin timp pentru pregătire și utilizare³⁸ sau cu mijloace de trecere ușor de deplasat și instalat în condițiile specifice terenului muntos, sunt câteva exemple de direcții de acțiune identificate pentru creșterea operativității geniştilor montani. În cadrul exercițiilor, am observat că tehnica modernă folosită de partenerii din NATO asigură, pe lângă un grad de protecție a forței ridicat, și un nivel de flexibilitate și independență a forțelor de geniu din cadrul trupelor de vânători de munte, caracteristică esențială în cazul acțiunilor militare în teren muntos, fiind, totodată, dotată cu sisteme de foc care să asigure posibilitatea unei riposte eficace în cazul contactului cu inamicul.

În teren muntos împădurit, relieful asigură foarte multe zone cu potențial ridicat de ambuscadă și un grad ridicat de mascare a trupelor inamice. Ca urmare, transportoarele blindate cu care sunt dotate gupele de cercetare de geniu necesită echiparea cu aparate moderne de detecție termică și telemetrie, pentru a reduce expunerea trupelor de cercetare de geniu pe timpul executării misiunilor.

În vederea asigurării contra-mobilității forțelor inamice, completul de „concertina wire” și-a dovedit eficiența în blocarea, fixarea sau întârzierea inamicului. Conceptul după care s-a construit această îmbunătățire a sârmei ghimpate dovedește un grad ridicat de dificultate în ceea ce privește ieșirea trupelor din obstacole, iar rezistența ridicată a materialului oferă foarte mari șanse ca, odată trecut vreun vehicul prin obstacolele

ridicate, concertina să rămână blocată în ansamblele și subansamblele tehnicii, întârziind-o sau scoțând-o din luptă.

Concluziile trase din acțiunile militare la care geniştii din unitățile de vânători de munte au participat, ne permit să decelăm măsurile necesare a fi luate pentru optimizarea înzestrării și instruirii în vederea creșterii potențialului de îndeplinire a misiunilor specifice și asigurării interoperabilității cu aliații. Pe de altă parte, rezultatele obținute în cadrul exercițiilor la care am participat ne oferă motive de mândrie și motivația necesară unei perfecționări continue a pregătirii profesionale.

³⁸ Cum ar fi sistemul denumit MICLIC (Mine Clearing Line Charge). Acest sistem, conform <http://fas.org/man/dod-101/sys/land/m58-miclic.htm> accesat la 21.02.2016, cuprinde „o încărcătură explozivă alungită proiectată de către o rachetă care asigură forțelor de manevră capabilitatea eficientă de a executa culoare. Sistemul este eficient în special împotriva obstacolelor convenționale, iar atunci când este detonat, execută un culoar cu lățimea de 8 metri și lungimea de 100 de metri. Lungimea încărcăturii alungite este de aproximativ 100 de metri și conține aproximativ 790 kg de exploziv C4”.

UN SECOL ȘI JUMĂTATE DE FAPTE ȘI TRADIȚII ALE PONTONIERILOR BRĂILENI

✎ Plutonier adjutant Dan PURDEL

Totul a început în anul 1866, atunci când, la data de 25 februarie, prin Decretul nr. 259 al Locotenenței Domnești, a fost înființată prima companie de pontonieri din Armata României.

Această primă structură de pontonieri a fost subordonată unui batalion de geniu specializat, fapt ce a reprezentat începutul procesului de constituire în cadrul armei geniu a subunităților specializate.

Prezența acestei specialități spectaculoase a armei geniu în garnizoana Brăila începe în anul 1878, atunci când compania de pontonieri a fost dislocată în cazarma Carantinei, urmând ca după opt ani să se stabilească în cazarma în care își desfășoară activitatea în prezent Batalionul 72 Geniu „MATEI BASARAB”, continuator al tradițiilor primei companii de pontonieri.

Istoricul pontonierilor este unul foarte bogat, presărat

cu jertfe și acte de eroism în campaniile la care a luat parte, batalionul de astăzi fiind o combinație firească între legendă, istorie și profesionalism modern, izvorâte din dragostea și atașamentul personalului acestuia față de patrie, armă și specialitate, unitate și drapelul de luptă al unității, valorile care definesc onoarea și demnitatea militară.

Despre istoria unității se pot scrie cărți întregi, fiecare an al existenței acestuia fiind unul în care se poate vorbi la superlativ, însă împlinirea unui secol și jumătate de la înființare și, în același timp, aniversarea zilei Batalionului 72 Geniu „MATEI BASARAB”, continuator al tradițiilor primei companii de pontonieri, a constituit un fericit prilej pentru organizarea și desfășurarea unor ample activități dedicate acestui eveniment.

În acest sens, ziua de 24 februarie 2016 a deschis seria de evenimente legate de aniversare, prin desfășurarea apelului solemn, depunerea de coroane la monumentele eroilor pontonieri din cazarmă, dezvelirea unei plăci aniversare cu ocazia celor 150 de ani împliniți de către unitate,

precum și a unui simpozion desfășurat în Aula Facultății de Inginerie din Brăila, cu tema „150 de ani în serviciul patriei”.

La această activitate au susținut comunicări membri ai Asociației Cadrelor Militare în Rezervă și în Retragere din Arma Geniu „General CONSTANTIN N. HÂRJEU”, directorul Muzeului Brăilei „CAROL I”, prof. univ. dr. Ionel Căndea, arhitectul șef al Brăilei, domnul Costel Drăgan și maiorul Mîțu Marian, din partea Batalionului 72 Geniu „MATEI BASARAB” și au fost decernate diplome comemorative și însemne de reprezentare a acestei structuri emblematice pentru forțele armate dislocate în garnizoana Brăila și, în același timp pentru arma geniu.

Luna februarie poate fi socotită ca fiind una instabilă din punct de vedere meteorologic, chiar și ziua de 25 februarie din ultimii ani fiind una capricioasă, cu ploi, ninsori, vânt și temperaturi scăzute, aspecte care au pus la grea încercare dorința pontonierilor de a aniversa cum se cuvine ziua unității lor.

Ziua de 25 februarie 2016 a debutat încă din zori, cu cer senin și raze timide de soare, ceea ce prevestea, în mod surprinzător, că natura se pregătește să sărbătorească alături de pontonierii brăileni.

La începerea programului, când soarele a început să le zâmbească din plin sărbătoriților zilei, au fost auzite primele comenzi de îmbarcare în tehnica ce urma să transporte personalul în Piața Independenței din Brăila, loc special ales pentru desfășurarea ceremonialului militar,

astfel încât bucuria aniversării să fie împărtășită de cei care îi iubesc pe acești militari curajoși și demni, dintr-o structură ce reprezintă începuturile pontonierilor moderni, modelul pentru toate celelalte unități de profil din România, termen de comparare al performanțelor și etalon de măsură.

Spre Batalionul 72 Geniu „MATEI BASARAB” și-au îndreptat pașii, gândurile și speranțele toți cei care au visat să ajungă cândva la această

specialitate îndrăgită a armei geniu, mai ales pentru că după îndeplinirea tuturor condițiilor de compatibilitate și interoperabilitate cu structurile NATO, unitatea a scris cu litere de aur în cartea de istorie a armatei, fiind prima și singura structură de pontonieri, din acest moment, care poate executa misiuni în cooperare cu parteneri NATO.

După constituirea formației batalionului, Piața Independenței a început să se umple cu asistență din rândul populației civile, autorităților civile și unităților militare din garnizoană, pe chipul tuturor putându-se citi emoția generată de importanța evenimentului.

Festivitatea a început cu darea raportului și trecerea în revistă a unității de către domnul general-maior doctor Petrică-Lucian FOCA, comandantul Diviziei 2 Infanterie „GETICA”, care a dat citire ordinului ministrului apărării naționale privind sărbătorirea a 150 de ani de la înființarea Batalionului 72 Geniu „MATEI BASARAB”.

Pe timpul manifestărilor, în semn de apreciere a profesionalismului manifestat în îndeplinirea cu responsabilitate a misiunilor încredințate, precum și pentru obținerea de rezultate meritorii în procesul instruirii, șeful Statului Major General a decorat Drapelul de luptă al

Batalionului 72 Geniu „MATEI BASARAB” cu Emblema de onoare a Statului Major General.

Momentele emoționante au continuat prin donarea drapelului primului batalion de pontonieri corp aparte reconstituit potrivit elementelor heraldice specifice drapelului model 1872 și un tablou reprezentând corpul de cadre și gradați al Batalionului de pontonieri la începutul anului 1909 de către domnul colonel în rezervă Marian Gargaz, președintele Asociației Cadrelor Militare de Geniu în Rezervă și Retragere „General Constantin Hârjeu”, prin luările de cuvânt ale domnului general de brigadă doctor Virgil-Ovidiu POP, comandantul Brigăzii 282 Infanterie Mecanizată „UNIREA PRINCIPATELOR” și ale domnului colonel Gheorghe Soare, comandantul Brigăzii 10 Geniu „DUNĂREA DE JOS”, care au apreciat evoluția merituosă a batalionului pe timpul procesului de instruire și al acțiunilor umanitare la care a luat parte în situații de urgențe civile.

Tot în acest cadru festiv, au fost acordate emblemele de onoare ale Statului Major General și Statului Major al Forțelor Terestre pentru militarii batalionului care s-au evidențiat în decursul timpului prin obținerea de rezultate excelente și foarte bune, precum și diplome aniversare pentru oficialitățile militare și civile participante la activitate, în semn de apreciere pentru sprijinul acordat unității pentru buna desfășurare a diferitelor activități la care unitatea a luat parte.

Aniversarea celor 150 de ani de existență de la înființarea primei structuri de pontonieri a fost încheiată prin defilarea batalionului, prezentarea unui exercițiu demonstrativ de mânuire de armament și la un show susținut de muzica militară a Garnizoanei Brăila, prestații care au stârnit ropote de aplauze din partea audienței.

Putem afirma că destinul marcat prin eroism, abnegație și devotament, elemente fundamentale care au definit și definesc în continuare pontonierii brăileni, pot face ca generațiile de azi și cele viitoare să ducă pe mai departe flacăra nestinsă a dragostei de țară, profesionalismul recunoscut, cinstea, camaraderia, demnitatea și onoarea, atribute definitorii ale poporului român și ale armatei sale.

La ceas aniversar, le urăm pontonierilor brăileni și din toată armata română, tradiționalul „**LA MULȚI ANI!**” și urarea „**APE LINIȘTITE!**”.

CU ELECTRICIENII PRINTRE NĂMEȚI

✍️ Maior Valeriu SACARISEANU

După un sfârșit de an destul de blând din punct de vedere meteorologic și un început de an fără previziuni spectaculoase, jumătatea lunii ianuarie ne-a demonstrat încă o dată cât de imprevizibilă este natura. Începând cu 17.01.2016, vremea rea s-a instaurat în toată țara, dar cu precădere în S-E țării. Printre orașele cele mai afectate a fost și Brăila, unde precipitațiile sub formă de zăpadă îmbinate cu vântul puternic și gerul năpraznic au făcut ca pe direcția obstacolelor din teren zăpada să acopere totul.

Prefectura Brăila a devenit în scurt timp locul cel mai fierbinte din oraș, deoarece de acolo urma să se conducă lupta împotriva stihiilor. Împreună cu ISUJ Brăila, Jandarmeria Brăila, echipaje ale MAI și militarii din garnizoana Brăila, cât și din alte garnizoane limitrofe, autoritățile publice locale cu sarcini în domeniul managementului situațiilor de urgență au început organizarea forțelor avute la dispoziție, în vederea gestionării situației și limitării situațiilor limită.

Ca în orice situație de criză, activitățile au evoluat rapid și energic, astfel încât în 18.01.2016, ora 07.00, Batalionul 110 Sprijin Logistic „Mareșal CONSTANTIN PREZAN” demarează cu prima misiune constând în executarea transportului unei echipe de electricieni, în zona localităților Bărăganu și Zăvoaia, unde se întrerupsese aprovizionarea cu energie electrică.

Misiunea s-a executat cu singurul autocamion pregătit să învingă troienele, renumitul DAC 665T, echipat cu lanțuri și cu un personal experimentat în conducerea tehnicii militare pe drumurile acoperite de zăpadă.

Activitatea de repunere sub tensiune a acestor localități a durat aproximativ 12 ore, deoarece drumurile erau acoperite de un strat gros de zăpadă, dar și de faptul că stâlpii de susținere a cablurilor electrice traversează deseori câmpul și nu urmează cursul drumurilor naționale, iar traversarea suprafețelor de teren arat se derulează foarte greu din cauza afundării roților.

A doua zi, misiunea s-a desfășurat similar, dar în Insula Mare a Brăilei, unde defecțiunile apărute în rețeaua electrică au afectat localitățile Țăcău, Bândoiu, Mărașu și fermele agricole Albatros și Vulturul. Remedierea a durat din nou un timp îndelungat, deoarece defecțiunile trebuiau identificate din stâlp în stâlp și de la un sat la altul.

Nimic nu poate aduce mai multă lumină în suflet decât zâmbetul și mulțumirile sătenilor care, de anul nou, au primit un frumos cadou: energia electrică. Astfel am demonstrat încă o dată că armata este pregătită permanent să sprijine autoritățile civile în situații de urgență.

RESOLUTE CASTLE 15

✍ *Locotenent Vasile SIN*

Străjuți la orizont de munții masivului Făgăraș și de dealurile înverzite din jurul localității CINCU, în vara anului 2015, militarii geniști români și militarii geniști americani au desfășurat în comun un amplu exercițiu de amenajare/ construcția unui drum și a unei platforme de instrucție în poligonul CINCU.

Exercițiul sub denumirea „RESOLUTE CASTLE 2015” a fost un bun prilej pentru a pune în practică, într-o formă mult mai complexă, experiența acumulată de-a lungul timpului prin procesul de instruire.

Schimbul de experiență prin folosirea de către militari a tehnicilor specifice de lucru, utilizarea tehnicii de geniu în comun, lucrul după un proiect unic pentru ambele părți a constituit exemplul perfect pentru a defini ceea ce numim standardizarea instrucției în cadrul forțelor NATO.

Dezvoltarea infrastructurii poligonului CINCU prin construirea în comun a drumurilor și a platformelor necesare desfășurării antrenamentelor, constituie un câștig pentru militari în ceea ce privește calitatea exercițiilor ce se vor desfășura în viitor.

Pe plan profesional, militarii români au fost apreciați ca fiind buni specialiști, calitate ce a completat repede diferența de randament dintre tehnica pe care o utilizam noi și cea a partenerului.

Sociabili, militarii s-au grupat repede pe categorii în funcție de specialitate, făcând cunoștință cu tehnica pe care o aveau în primire, cu modul de lucru, astfel încât în scurt timp, activitatea desfășurată în comun în diferite sectoare de lucru a decurs în mod normal fără probleme de comunicare sau de altă natură.

Spiritul de camaraderie a dominat pe tot parcursul perioadei de activitate prin sprijin reciproc ori de câte ori a fost nevoie, militarii americani afirmându-se prin modul exemplar în care și-au desfășurat activitatea, dorința de a experimenta lucrul în teren și de a-și face cunoscută priceperea.

Exercițiul s-a dovedit a fi de mare folos pentru cei care nu s-au mai instruit în comun cu militari din cadrul forțelor NATO, ocazie cu care și-au îmbunătățit cunoștințele de specialitate, dar și cele lingvistice.

INSTRUCȚIA PRIN PRACTICARE ÎN SPRIJINUL SECURITĂȚII

✍ Sublocotenent Ionuț-Andrei TOLIȚĂ

Instrucția prin practicare reprezintă o componentă deosebit de importantă în pregătirea militarilor genști, având un impact major asupra nivelului de instruire al mecanicilor conductori de pe utilajele de geniu, a genștilor specialitatea construcții, precum și a celorlalte categorii de specialități din arma geniu.

În acest articol mă voi referi la o secvență din cadrul acestui tip de instrucție și voi face o analiză profundă a impactului pe care îl are instrucția prin practicare asupra unei subunități de geniu, respectiv Compania 216 Geniu din cadrul Brigăzii 2 Infanterie „ROVINE”.

În perioada aprilie-mai, Compania 216 Geniu, în baza *Planului de instruire prin practicare* elaborat de Brigada 2 Infanterie „ROVINE”, a primit misiunea de a executa în cooperare cu U.M. 01357 București, instalarea infrastructurii pasive a sistemului SISOM în depozitul de garnizoană Balta Verde, aflat în administrarea Batalionului Logistic al Brigăzii 2 Infanterie „ROVINE”.

În urma primirii misiunii de către Compania 216 Geniu, sub coordonarea ofițerului de geniu din Compartimentul Operații și Instrucție, au fost executate recunoașteri în teren privind volumul de lucrări de executat și necesarul de tehnică și personal. În urma analizei, s-a constatat că un procent important de lucrări trebuie executat manual, întrucât traseul era situat în perdeaua de arbori destinată mascării depozitului, iar folosirea utilajelor ar fi distrus parțial această perdea. S-a mai constatat că o porțiune de circa 150 de metri din traseul de realizare a infrastructurii se găsește în teren mlăștinos, lucru care necesită lucrări speciale de drenaj și umplutură.

Pentru executarea misiunii au fost alocate următoarele resurse umane și materiale din cadrul subunității, astfel:

- Personal: Grupa construcții;
Grupa mașini/drumuri;
Grupa transport;
Grupa întreținere tehnică;
2 grupe asalt din plutoanele 1 și 2 Geniu Luptă.
- Tehnică: 1 Buldozer S 1500 L;
1 Rulou compactor RC-8-12;
1 Autotractor Tatra 813 cu trailer 40TP32;
1 Excavator 601;
1 Autobasculantă.

Activitatea a fost condusă de căpitan Sorin Bejinaru, comandantul Plutonului Tehnic din cadrul subunității.

Misiunea a debutat cu stabilirea și trasarea în teren a traseului șanțului de instalare a infrastructurii pasive. În urma măsurătorilor, s-a stabilit că este necesară realizarea unui șanț cu adâncimea de 80 cm, lățimea de 30 cm, pe o distanță de 2800 metri, stabilindu-se norma zilnică de săpătură pentru fiecare militar, în concordanță cu categoria terenului și normele specifice de săpătură prevăzute în regulament.

A fost planificat ca întregul volum de săpătură să se realizeze în 3 săptămâni, ținându-se cont de faptul că lucrările au fost executate în imediata apropiere a perdelei de protecție, de gradul de frământare a solului și că existau anumite porțiuni unde erau necesare umpluturi.

S-a trecut la executarea lucrării, aceasta realizându-se în proporție de 85% după 3 săptămâni, rămânând segmentul mlăștinos, întârzierea fiind cauzată și de vremea nefavorabilă.

Când terenul a devenit practicabil pentru mașini și utilaje, s-a început transportul pământului necesar umplerii zonelor aflate în debleu. Excavarea și transportul pământului s-au făcut dintr-o groapă de împrumut, iar nivelarea s-a executat cu Buldozerul S 1500 L din dotarea subunității.

În 4 zile s-a executat transportul întregului volum de pământ necesar pentru umplerea zonei respective, precum și lucrările adiacente de compactare. După terminarea acestei etape s-a trecut la realizarea șanțului pe porțiunea stabilită.

Lucrările în porțiunea mlăștinoasă au fost finalizate în 5 zile, prin executarea unor șanțuri de drenaj pentru dirijarea apei într-un puț de colectare.

Când pe întregul perimetru a fost finalizat șanțul, militarii din cadrul U.M. 01357 București au început instalarea cablurilor de semnal și alimentarea întregului sistem, precum și umplerea șanțurilor, respectiv nivelarea acestora.

ARTELE MARȚIALE DIN NOU ÎN ACTUALITATE

✎ Locotenent-colonel Iulian MESEA

„Dacă ești inferior în toate privințele, să fii în stare să te eschivezi, căci o armată mică este o pradă ușoară pentru una mai puternică”.

(Sun Tzu – Arta Războiului)

Sun Tzu (544-496 î.Hr.) este primul teoretician militar cunoscut, cel care a scris cel mai vechi tratat de tactică militară cunoscut până în zilele noastre – *Arta Războiului*. Generalul, care a condus glorios armata statului Wu în antichitatea chineză, a scris această capodoperă ce prezintă atât considerații filosofice asupra războiului, cât și considerații militare, economice și psihologice cu privire la gestionarea conflictelor militare, la căile de urmat pentru obținerea victoriei, chiar și atunci când se dispune de o armată inferioară din punct de vedere numeric și al dotării comparativ cu adversarul.

Această filozofie a luptei este general valabilă în artele marțiale. Folosirea eficientă a eschivelor - **Tai Sabaki**, dar și aplicarea cu fermitate a forței și a procedeelelor de luptă potrivite în raport de situația concretă de amenințare, duce de cele mai multe ori la câștigarea luptei împotriva unuia sau a mai multor adversari, se bazează mai mult pe forță și mai puțin pe inteligență, tehnică și tactică a luptei.

Am început acest articol referindu-mă la această abordare filozofică pentru a scoate în evidență necesitatea practicării artelor marțiale de către toți militarii din cel puțin două puncte de vedere. Pe de o parte, practicarea artelor marțiale contribuie la formarea caracterului de luptător, a aceluși profil psihologic care susține energetic și motivațional moralul soldatului aflat în situații limită și care asigură echilibrul psihologic al combatantului care trebuie să evalueze lucid amenințarea și să identifice și să aplice răspunsul oportun în situația

respectivă. Pe de altă parte, practicarea artelor marțiale îl înarmează pe militar cu cunoștințe și, mai ales, cu deprinderi necesare nemijlocit în luptă, utile în special atunci când dotarea sa este inferioară adversarului.

Despre „artele marțiale” se poate spune că au existat de-a lungul întregii istorii a omenirii. Să nu uităm că din vremea Olimpiadelor ne rămâne moștenire o artă - pankration - pe care în timpurile moderne o numim box, precum și celebrele lupte greco-romane, modificate în ceea ce azi numim lupte libere, mai cunoscute - la români - sub denumirea de trântă.

De remarcat faptul că, la data de 13 septembrie 1863, domnitorul Alexandru I. Cuza a aprobat „Ordonanța asupra instrucției gimnastice prin corpuri și stabilimente militare”, în care erau prezentate „pozițiile de luptă, lupta cu pumnii, lupta cu degetele și lupta cu brațele”³⁹.

Numeroase personalități ale culturii și vieții politice au fost practicanți ai sporturilor marțiale. Surpriza este Tudor Arghezi, care are și o descriere proprie a abilităților de care dădea dovadă. Se presupune că a dobândit inițierea în artele marțiale în periplul european, întreprins în perioada 1905-1910. Revenit în țară, continuă practicarea artelor marțiale, ceea ce se confirmă ulterior și prin publicarea unui articol într-un anuar cu pretenții academice.

„Eu, carele vă vorbesc, sunt un enciclopedist al sportului și profezez sportul unanim, dau cu pumnul între nas și gură, lovesc cu degetul mare al piciorului fruntea la rădăcina nasului, fac luptă franceză, utilizez ju-jitsu, mă apăr cu bastonul învârtindu-l cu rapiditate ca o elice”⁴⁰.

Un pas deosebit de important privind practicarea artelor marțiale de către militari s-a făcut după 1991, când s-au angajat pentru prima dată în unitățile militare profesori civili de arte marțiale, ca specialiști în domeniul tehnicilor de autoapărare ce au fost predate în timpul ședințelor de educație fizică militară. Practicarea sistematică a artelor marțiale a permis

în curând apariția concursurilor de profil. Astfel, începând cu 1991, în cadrul Ministerului Apărării Naționale s-au organizat mai multe concursuri de karate (stilurile kyokushin kai și shotokan), la probele de kata și kumite. Din păcate, după anul 2006 și până în prezent s-au organizat – mai mult sporadic – numai competiții de Taekwondo, la nivelul unităților de instrucție și a instituțiilor militare de învățământ.

În 1991, la Institutul Militar de Geniu, Construcții și Căi Ferate „Panait Donici” din Rm.Vâlcea, a fost angajat ca profesor civil de

arte marțiale, unul dintre maeștrii artelor marțiale din România, inginerul Liviu Bădescu⁴¹ (astăzi Shihan 7 DAN Karate-Do, 5 DAN aikijitsu, 3 DAN nihon jujutsu), care în același an

³⁹ Hoble, Vasile - Istoria practicării artelor marțiale în România și în lume, Editura AcademicPres, Cluj-Napoca, 2012.

⁴⁰ Idem

⁴¹ Shihan Liviu Bădescu, actualul președinte al Federației Române de Karate și Aiki Goshin-Do, s-a născut în 1963 în Plenița-Dolj. A început studiul aikijitsu-lui și karatedo-ului la vârsta de 10 ani. Perioada studiilor liceale la Colegiul Național “Carol I” din Craiova i-au permis dezvoltarea cunoștințelor și deprinderilor în acest vast domeniu, iar evoluția din punct de vedere tehnic și spiritual i-au oferit oportunitatea perfecționării sub bagheta unor maeștri japonezi de prestigiu și trecerea din postura de elev în cea de instructor.

a devenit și antrenor federal în cadrul Federației Române de Arte Marțiale. Despre idoli săi în artele marțiale, Liviu Bădescu spune: „*Eu nu am avut niciodată idoli, am avut maestri, care mi-au ghidat întotdeauna pașii pentru o evoluție interioară. Printre aceștia se numără nume „grele” precum Takeshi Sawada, Andre Batille, Geyne Reid, Shizuya Sato*”. (<http://www.viatavalcii.ro>)

Sub conducerea și supravegherea maestrului de arte marțiale Liviu Bădescu, elevii Institutului – pe atunci – Militar de Geniu, Construcții și Căi Ferate „Panait Donici” au reușit să obțină locuri fruntașe în cadrul unor concursuri, în special la probele de kumite.

Istoria acelei perioade de extraordinară înflorire a practicării artelor marțiale

în Institutul Militar de Geniu a făcut subiectul unui film de scurt-metraj intitulat „*Arma Tăcută*”, premiat de Institutul Cinematografic București și utilizat ulterior în pregătirea cadrelor din MAPN.

În ultima perioadă, practicarea la nivel de masă a artelor marțiale și a tehnicilor de autoapărare a scăzut, în rândul militarilor, comparativ cu perioada ce a urmat imediat după 1990. Începând cu 1 ianuarie 2016, în urma apariției a „*Ghidului de învățare, consolidare și perfecționare a tehnicilor de autoapărare*”, acest

lucru a fost reluat cu mai mult interes și seriozitate în pregătirea militarilor deoarece, în conformitate cu ordinele în vigoare privind instrucția și exercițiile în Forțele Terestre, toți militarii trebuie să-și însușească tehnicile de autoapărare.

Artele marțiale sunt o formă de autoapărare, utilizându-se toate părțile corpului care, prin antrenament sistematic, pot să devină arme eficiente și puternice. Scopul artelor marțiale transcende simpla pregătire pentru luptă,

urmărindu-se ameliorarea continuă a eu-lui și obținerea echilibrului interior. În afara avantajelor fizice ale unei vieți mai sănătoase, karate-ul favorizează funcțiile mentale, dezvoltă voința și încrederea în sine și stabilizează emoțiile, încrederea în sine fiind bazată pe capacitatea de a executa *Todome* - lovitura decisivă.

Având în vedere cele prezentate, invit toți militarii să studieze cu toată seriozitatea „Ghidul de învățare, consolidare și perfecționare a tehnicilor de autoapărare”, să înceapă sau - după caz - să continue practicarea artelor marțiale și, printr-un antrenament continuu, să-și perfecționeze tehnicile de luptă și să-și modeleze trăsăturile de personalitate necesare unui luptător.

CERC PASTORAL DE CATEHIZARE CREȘTINĂ A TINERILOR MILITARI

✎ Preot militar Ioan MIHALACHE

În data de 22 martie 2016, la Capela militară „Sf. Mare Mucenic Dimitrie” din cadrul Centrului de Instruire pentru Geniu, EOD și Apărare CBRN „Panait Donici” din municipiul Rm.Vâlcea, s-au desfășurat lucrările cercului pastoral Rm.Vâlcea Sud, în cadrul manifestărilor prilejuite de *Anul omagial al educației religioase a tineretului creștin ortodox* și *Anul comemorativ al Sfântului Ierarh Martir Antim Ivireanul*.

La lucrări a participat și domnul colonel Dan Marin, comandant al Centrului de Instruire pentru Geniu, EOD și Apărare CBRN „Panait Donici” din Rm.Vâlcea. În deschiderea lucrărilor, domnul comandant a precizat importanța educației religioase pentru tinerii supuși procesului de instrucție militară, în contextul în care absolvenții instituției pe care o conduce se cer a fi oameni disciplinați, ai echilibrului, cu spirit de jertfă pentru valorile naționale și profund respect pentru valorile morale.

valorile naționale și profund respect pentru valorile morale.

În cadrul lucrărilor, s-a prezentat referatul „**Catehizarea tinerilor în Biserică**”, oferind auditoriului o abordare bine documentată a tematicii, reușind - într-o prezentare comprehensivă - să suscite interesul celor prezenți și să ofere o imagine de ansamblu, dar bine conturată, asupra necesității catehizării tinerilor, în mod special a celor ce-și desfășoară activitatea în mediul militar.

Imperativul educației religioase este o necesitate remarcată încă de autorii patristici, materialul prezentat oferind concepția unor corifei ai educației religioase asupra catehizării tinerilor: Clement Alexandrinul sau Vasile cel Mare. Aceștia descoperă în Hristos catehetul desăvârșit pe care-l propun ca model oricărui păstor de suflete.

Omenirea se află într-un proces continuu de devenire. Ea s-a dezvoltat și s-a schimbat din zi în zi. Paralel cu învățătura creștină au apărut numeroasele ideologii și sisteme

sociale sau filozofice, toate cu dorința și scopul de a cuceri mintea omului prin oferirea unor răspunsuri la întrebările fundamentale asupra existenței. Cu toate acestea, învățătura bisericii creștin ortodoxe nu a putut fi anulată sau desființată. Dincolo de acestea și deasupra tuturor a lucrat puterea harică a Bisericii, care nu a putut fi înfrântă, chiar dacă drumul dreptei învățături spre sufletul și conștiința credincioșilor a fost adesea anevoios.

Cateheza⁴², prin natura și tradiția ei, devine în această situație un mijloc major de descoperire și cunoaștere a frumuseții moralei creștine, precum și de formare a deprinderilor religios-morale. Ea este capabilă să trezească în sufletele tinere simțământul de răspundere morală personală în conștiința fiecăruia, să pună în fața lor idealuri demne de urmat, purtându-i spre maturitatea morală.

Epoca în care ne aflăm necesită revigorarea catehizării tinerilor datorită influențelor tot mai pronunțate și nefaste în același timp din partea unei mass media tot mai depersonalizate și lipsite de un minim de moralitate și bună cuviință. De aceea catehizarea trebuie să recucerească pentru inimile tinerilor dragostea pentru valorile ce au asigurat dăinuirea

neamului românesc: întâlnirea cu Dumnezeu în rugăciune, în Biserică, dragostea de neam și de țară, spiritul de jertfă pentru valori superioare.

Educația religioasă se realizează în mod tradițional în familie, biserică și școală, de către părinți, preoți și profesori care conlucrează pentru transmiterea valorilor credinței și formarea conduitei dezirabile social, dar ea poate și trebuie a fi continuată și în armată, cu atât mai mult cu cât personalul ce-și desfășoară activitatea în această instituție se află adesea

în situații limită în care sentimentul nădejzii în pronia divină este la fel de important pentru echilibrul psihic al omului, ca și sentimentul îndreptățirii morale a faptelor sale.

Apropierea tinerilor de învățătura creștină, acceptarea ei pe baza cunoașterii și înțelegerii, transformarea ei în fundament moral al comportamentului social în orice circumstanțe, poate contribui - printre altele - la întărirea disciplinei liber consimțite și la prevenirea comportamentelor abuzive sau deviante.

⁴² Expunere a doctrinei creștine sub formă de întrebări și răspunsuri.

ȘCOALA ÎNCERCĂRILOR

✎ *Maior psiholog Gabriel SLABU*

În fața diverselor evenimente de viață cu care fiecare din noi se confruntă, reacționăm diferit. Sub influența aceluiași stimul, persoane diferite pot prezenta răspunsuri diferite, așa cum, aceeași persoană, raportat la același stimul/eveniment, poate prezenta răspunsuri diferite în momente diferite de timp.

Această complexitate și varietate de reacții, atitudini și comportamente rezultă din caracterul complex al naturii umane și al unicității personalității individului. Caracterul unic și irepetabil al personalității umane este ușor de intuit și de probat dacă luăm în calcul factorii constitutivi și determinanți ai acestora – ereditatea, mediul și educația. Dacă la acestea mai adăugăm diverși indicatori psihocomportamentali

ce evidențiază temperamentele; capacitățile sau predispozițiile; capacitatea de a relaționa, organiza sau de a stabili relații între relații; variabilitatea ideilor, capacitatea de adaptare la situații, originalitatea; modul în care individul se pune în contact cu realitatea prin intermediul structurii psihice individuale, atunci avem un tablou complet al diversității modalităților de răspuns pe care o persoană le poate adopta în amplul proces de adaptare la realitate. La fel de variate sunt modalitățile de orientare/raportare la realitatea socio-umană globală.

Evenimentele de viață semnificative ne solicită, în vederea soluționării acestora, întreaga noastră capacitate adaptativă de care dispunem la un moment dat pe parcursul evoluției noastre. Gestionarea acestor evenimente importante din viața noastră pornește de la modalitatea în care interpretăm sau percepem, cheia personală în care descifrăm sensul/importanța situației respective. Mai departe, toate combinațiile și nuanțele posibile care decurg din aserțiunea anterioară se regăsesc în tipurile umane de reacții, modalități de acțiune. Nevoia de a descoperi un sens, o rațiune pentru care ajungem să fim puși în diferite situații este general umană, însă unii pot accepta un grad mai mare de irațional, de hazard în viața lor, iar alții caută să satureze de sens și cele mai mici aspecte ale existenței personale. Motivul acestor viziuni diferite ține de caracterul complex al personalității umane, cum am prezentat anterior, de experiența personală acumulată, de modelele asimilate, interferând chiar cu tărâmul filosofic al convingerilor despre lume și despre viață.

Cei dispuși să accepte o doză mai ridicată de irațional în determinismul vieții lor sunt, în general, persoane care consideră că nu au de ales, că viața este o înlănțuire de întâmplări fericite sau nefericite (fără ca acestea să prezinte, în mod necesar, o legătură între ele), nu cred că au puterea să schimbe în vreun fel cursul evenimentelor, se consideră victimele sorții sau ghinionului, pot reitera experiențe nefavorabile întrucât nu înțeleg/ nu acceptă caracterul didactic-instructiv al experiențelor personale, acceptă relativ ușor riscul fără o analiză riguroasă asupra consecințelor acestuia, aderența lor la normele și regulile grupului

este formală fără a interioriza valoarea și semnificația acestora, toleranța lor față de situații ambigue este relativ scăzută.

Cei care caută sensuri superioare pentru a-și explica motivul în virtutea căruia sunt puși în anumite situații sunt, în general, persoane care consideră că au puterea să influențeze evoluția propriei vieți, înțeleg caracterul evolutiv-etapizat al cursului existenței umane, acceptă relativ ușor complexul de sentimente generate de situațiile de viață ca pe o componentă absolut necesară evoluției personale.

Identificarea unui sens superior în interpretarea semnificației evenimentelor de viață importante, așa cum mi-a fost demonstrat în practica profesională, sunt extrem de importante în menținerea echilibrului și sănătății psihice.

Spre deosebire de persoanele care pun cauzalitatea anumitor evenimente pe seama hazardului considerând că luptă cu forțe greu de înțeles și de controlat, cei care află un motiv superior pentru care sunt nevoiți să se confrunte cu anumite probleme, pot percepe situația ca pe o oportunitate potrivită pentru a-și dovedi capacitățile, pentru a-și încerca forțele și, mai ales, ca pe un examen al vieții absolut necesar în vederea evoluției personale.

Privind în urmă, externaliștii (căci așa mai pot fi denumiți cei care atribuie preponderent cauzalitatea fenomenelor psihice și fizice unor factori ce țin de întâmplare, destin, forțe supranaturale) se raportează cu resentimente și frustrare la trecut, ca la o sursă de amintiri neplăcute și suferințe inutile. Cei care atribuie cauzalitatea evenimentelor determinărilor subiective, interne, care țin de propria persoană, dar care nu ignoră nici rolul situațiilor de viață, al conjuncturii de factori, privesc trecutul ca sediul experienței personale dobândite cu sacrificii, dar indispensabile pentru devenirea persoanei.

Dacă știm cum să ne raportăm la încercările prin care trecem, din orice situație se poate extrage ceva folositor care să ne ajute în alegerile viitoare, să ne sporească încrederea în forțele proprii și siguranța de sine. Pentru aceasta este necesar să conștientizăm că în fața unor încercări grele avem de susținut un examen în care liberul arbitru joacă un rol covârșitor. Suntem tributari multor determinări care țin de ereditate, educație sau mediu, dar voința liberă trebuie să triumfe în fața tuturor condiționărilor atitudinale și comportamentale structurate de-a lungul existenței. În fond, atitudinea aceasta ne face părtași la devenirea noastră și nu simpli spectatori lipsiți de putere, victime ale diverselor influențe și acțiuni externe. Sensul relevat al experiențelor este generator de liniște, calm, stăpânire emoțională, toleranță la situațiile frustrante. La polul opus, cei care atribuie sensul evenimentelor unor cauze externe, dau dovadă de neîncredere evidentă în forțele proprii, subestimarea propriilor posibilități, conflicte interne, stări de frustrare, neliniște, fatigabilitate, iritabilitate.

Raportarea la realitate este interconectată cu personalitatea al cărei proces de formare începe în primele zile ale copilăriei și continuă toată viața omului. Acest proces nu are loc întotdeauna uniform și continuu, ci cu zigzaguri, sacadat, discontinu, cu salturi spectaculoase, dar și cu plafonări și retardări descurajante, nu permanent egal și perfect, ci cu perioade de inegalitate, de dezvoltare dizarmonică sau chiar haotică, nu numai valorizat pozitiv și conducând la inserția firească, dezirabilă în mediul social, ci și cu o serie de conduite marginale sau deviate. Deși procesul structurării și reîmprospătării personalității se produce de-a lungul întregii vieți a individului, există, totuși, unele perioade, unele vârste când el cunoaște o mai mare accentuare, implicând restructurări majore sau stabilizări parțiale.

Așa cum procesul transformativ al personalității este îndelungat, complex, multifazic și plurifactorial, la fel (în baza principiului interacțiune și interdependență realizate între structura internă și factorii externi de mediu) percepția asupra realității, modul de a fi, gândi, acționa suportă restructurări.

Cunoscând acum toate avantajele și dezavantajele diverselor viziuni asupra realității, ar fi de preferat ca acest proces de restructurare a percepției să aibă o mai mare componentă conștientă, cu alte cuvinte, să se producă în mod voluntar, precum elaborarea unui construct, dar și ca un antrenament al voinței. Această alegere ce ne îndeamnă la autocontrol și reflexie poate fi de natură a ne oferi sentimentul de calm, liniște interioară, mai mare încredere în forțele proprii și control asupra vieții noastre.

Deși tendința naturală și sănătoasă a omului este de a evita neplăcerea și suferința, în mod paradoxal, tocmai aceste componente sunt de natură a genera evoluții spectaculoase în plan intern care, ulterior, se vor reflecta și în plan extern: decizii, comportamente, atitudini. Fără aceste ingrediente, probabil evoluția ar suporta amânări, s-ar manifesta mai puțin pregnant sau chiar nu ar mai interveni deloc.

Nu trebuie să ajungem la concluzia eronată că încercările fiind benefice, trebuie să ne punem în mod deliberat în cât mai multe situații aflate la limita extremă. În definitiv, prea multe suferințe uzează capacitatea de adaptare la mediu și pot destabiliza sau descumpăni pe cei mai mulți.

De asemenea, este complet inutil să vorbim sau să ne gândim le ceea ce ar fi putut să fie. Orientarea pe situația ipotetică în care ne-am fi aflat dacă am fi luat altă decizie ne permite să ne lamentăm, să ne autocompătimim la nesfârșit, fiind preocupați exclusiv de trecut. Trecutul însă nu mai poate fi schimbat. A ne apleca asupra trecutului pentru a-l analiza și a înțelege unde am greșit reprezintă atitudinea potrivită, a ne lăsa însă acaparați de trecut fără a schimba nimic în prezent este o atitudine contraproductivă. A fi orientați exclusiv spre trecut este ca și cum am încerca să mergem înainte privind înapoi. Proiecțiile ipotetice, generate de alegeri diferite de cele pe care le-am luat deja, ne cufundă în regrete și frământări, ne închid într-un cerc vicios ale cărui corespondente psihologice sunt victimizarea, deprimarea sau disperarea.

O formulare corectă referitoare la ce a fost integrează trecutul și, în același timp, oferă o deschidere către viitor. Trecutul nu este desconsiderat sau negat, dimpotrivă, este acceptat împreună cu învățătura pe care o poartă. Nu poate fi schimbat, într-adevăr, însă este folosit pentru a modela viitorul într-un mod constructiv. Mult mai eficient este să ne orientăm către ceea ce va fi, știind cum să acționăm sau să gândim astfel încât să nu se mai repete ce a fost. Referirea la ce/cum am fi putut face mai bine indică atașamentul față de trecut și pericolul de a fi absorbit de acesta. Un angajament, un plan de viitor, orientează mintea din trecut spre viitor și semnalează revenirea rapidă după un eșec, o greșeală sau un insucces.

Este normal să facem tot ce depinde de noi pentru a ne cruța de șocuri emoționale și de stres, dar atunci când încercările vieții vin peste noi, să stăm demni în fața acestora, să luptăm pentru depășirea lor cu toate armele pe care le-am dobândit până la acel moment, iar la final să ne putem spune cu seninătate: „Am făcut tot ce a depins de mine, ceea ce era omenește posibil. Am cules toată învățătura pe care mi-o putea oferi această experiență și sunt gata să merg mai departe”.

DESPRE CIVILII DIN UNITATE, CU RESPECT!

✍ Colonel Dan MARIN

Stimate cititorule,

Ai găsit adesea în revista noastră mențiuni despre succesele obținute în activitățile desfășurate de către militari aparținând diferitelor structuri de geniu, inclusiv Centrului de Instruire pentru Geniu, EOD și Apărare CBRN „PANAIT DONICI” – unitate fanion și pepinieră a armeei geniu, așa cum ne place să ne considerăm.

În acest număr aniversar al revistei, dedicat sărbătoririi a 135 de ani de existență neîntreruptă a învățământului militar de geniu în Armata României, aș vrea să evidențiez faptul că la obținerea tuturor acestor succese cu care ne mândrim, într-un fel sau altul, o importantă contribuție au avut colegii noștri civili. Sprijinul important al personalului civil s-a manifestat în multe arii funcționale. Profesori, ingineri, referenți, bibliotecari, informaticieni, medici, meseriași de diferite specialități au avut cu toții contribuții importante la îndeplinirea obiectivelor și obținerea succeselor unității. Registrul istoric al unității stă mărturie, alături de amintirile personale ale multora dintre noi.

Aș vrea să-ți mai spun, dragă cititorule, că deseori colegii noștri civili au depășit condiția salariatului care muncește pentru o pâine, legându-se afectiv de instituție, cu vocație constructivă și formativă, cu dorința de a lăsa în urmă amprente personale valoroase. Pentru acest lucru – în special – vreau să-i asigur de profundul meu respect și, sunt convins, de cel al colegilor mei militari.

Exemplele pot fi păcătoase prin faptul că nedreptățesc pe cei care – de-o seamă fiind cu exemplul – rămân nemenționați. Cu scuzele de rigoare îmi voi asuma riscul și, pentru a justifica afirmațiile din paragraful anterior, vă ofer posibilitatea de a lectura un extras din testamentul profesional al unui coleg – pensionat de o vreme – care a rămas în memoria mea și a multor colegi ca un exemplu de conștiință profesională și simț camaraderesc.

TESTAMENTUL SENTIMENTAL

al unui bibliotecar „militar”- Pcc Virgil MAREȘ

M-am născut la un secol după Mihai Eminescu, la mijlocul secolului XX. [...] La finalizarea stagiului militar, în 1971, am absolvit cursul de subofițeri în rezervă, arma Intendență, pe locul I. În baza diplomei obținute am fost încadrat ca angajat civil la UM 01077, începând cu luna iulie 1971. Aici, în vechiul local al Centrului, am pus bazele primei biblioteci încadrate de un salariat civil în Garnizoana Vâlcea. [...] Am pornit de la un fond de carte de 1200 de volume și [...] am organizat pe baze biblioteconomice și condus actuala bibliotecă enciclopedică[...] ajungând în prezent la peste 70 000 de volume.

Privind cu ochii minții spre această lungă perioadă a celor 44 de ani de activitate neîntreruptă în această „casă a cărții”, mă copleșește o avalanșă de amintiri - fapte, realizări și greutăți, toate făcând parte din zona firescului. Am fost hărăzit să fiu înconjurat mai tot timpul, cu puține excepții, de oameni admirabili cu care m-am aflat în relații cordiale, cei mai mulți stăpâniți de sincera dorință de a-și etala personalitatea și capacitatea lor în slujba cărții, a bibliotecii și a împlinirii lor spirituale. În jurul acestui lăcaș de cultură, întrebările despre sensurile și rosturile cărții pot primi, cu aceeași îndreptățire, răspunsuri care împacă și încântă, ca și răspunsuri care tulbură și stârnesc. Puterea cărții se împlinește prin calitatea actului lecturii. Nu există inapți pentru lectură, există doar trepte și condiții ale procesului și o filozofie a participării din care absența cărții echivalează cu superficialitatea și neîmplinirea.

Acum, la ceasul despărțirii, ca urmare a pensionării, dacă aș fi solicitat să-mi exprim unele gânduri și speranțe privitoare la felul în care ar putea să evolueze, în timp, acest „templu al cărții”, cred că mi-aș dori s-o revăd cu rezultate de genul următoarelor:

a) colecțiile de documente ale bibliotecii enciclopedice să-și sporească calitatea și diversitatea prin acumularea unui număr mare de publicații în limbi străine, achiziția tuturor lucrărilor noi de istorie, de asemenea tot ce se editează ca și carte tehnică și de specialitate;

b) modernizarea aspectului interior, a mobilierului și aparaturii, în așa măsură încât cititorii să se bucure de un confort asemănător cu cel din marile biblioteci ale lumii de astăzi;

c) dotarea cu aparatură de practică culturală pentru buna evidențiere a întregului fond de carte, a colecțiilor speciale și a evidenței împrumutului.

Permiteți-mi să închei printr-o scurtă parafrază după „Testamentul poetului” de Ienăchiță Văcărescu: „Urmașilor mei bibliotecari,/las vouă moștenire:/Creșterea bibliotecii peste ani/ și-a cărților cinstire”.

Mulți și rodnici ani de înfăptuiri Bibliotecii „General Ioan Eremia” și Centrului de Instruire pentru Geniu, EOD și Apărare CBRN „Panait Donici”! [...]

La mulți ani tuturor!...

SUBLOCOTENENT (post-mortem) REMUS BRÂNZAN - PRIMUL MILITAR ROMÂN CĂZUT LA DATORIE ÎNTR-UN TEATRU DE OPERAȚII DUPĂ REVOLUȚIA DIN DECEMBRIE 1989

✍ **Plutonier adjutant principal dr. Nicoleta MUNTEANU**

În acest an în care sărbătorim 135 de ani de la înființarea armei geniu, comemorăm, din nefericire, 20 de ani de la trecerea în neființă a colegului nostru Remus Brânzan, primul militar român căzut la datorie într-un teatru de operații după revoluție⁴³.

Născut la data de 26.06.1967, în localitatea Răducăneni, județul Iași, a frecventat gimnaziul în localitatea Râureni și Liceul industrial nr. 3 din Rm.Vâlcea. După satisfacerea stagiului militar în Constanța, unde a obținut calificarea pe mașinile și utilajele de geniu, a fost încadrat în anul 1991 la Institutul Militar de Geniu, Construcții și Căi Ferate „Panait Donici” din Rm.Vâlcea, cu gradul de sergent.

În anul 1996 a fost detașat la Detașamentul Național Bosnia - Batalionul 96 Geniu „Doctor Joseph Kruzel”, în funcția de mecanic utilaj greu, participând alături de geniștii români la prima misiune KFOR în Bosnia-Herțegovina. Și-a pierdut viața pe 17 septembrie 1996, în timpul executării unei misiuni de amenajare genistică a coridorului Goražde, lăsând în urmă o soție – astăzi subofițer în aceeași unitate – și un băiat pe care abia apucase să-l cunoască.

Ne rămâne o emoționantă mărturie despre Remus Brânzan și ultimele clipe din viața sa, de la maestrul militar George Bondarici, care i-a fost cel mai bun prieten:

«Totul a început în 1991... când ne-am îmbrâncit în timpul unui meci de fotbal, după care ne-am împăcat și apoi am devenit cei mai buni prieteni. Nu-mi place să spun că eram șeful lui, ci îmi place să spun că făcea parte din echipa mea. Era cel mai bun specialist pe utilaje de geniu, pe toate utilajele de geniu.... Era un familist convins. Cât timp am stat în misiune, departe de casă, ne făceam zilele mai ușoare cu povești despre familie. Povestind despre cei dragi, parcă îi simțeam mai aproape. Remus dormea în același cort cu mine, în patul de deasupra mea și, timp de șase luni, și-a spus întreaga poveste a vieții lui, cu atâta patimă, parcă simțind că o spune pentru ultima dată. Își mai amintea câte ceva important pentru el și accentua: „trebuie să știi și asta”. În luna august 1996 am venit împreună

⁴³ Deși am mai scris despre acest subiect în nr.1/2009 al Revistei Armei Geniu, considerăm că se cuvine acum, la împlinirea a 20 de ani de la eveniment, să ne reamintim jertfa colegului nostru.

acasă, în țară, în concediu pentru două săptămâni. Atunci și-a văzut pentru prima dată (și pentru ultima dată) copilul, Remus Laurențiu, care se născuse pe 08 aprilie 1996. La întoarcere nu mi-a mai vorbit despre altceva decât despre copilul lui căruia dorea să îi ofere tot ce poate să îi ofere un părinte copilului său. Îi cumpărase tot ce credea el că îi trebuie la vremea aceea, ba chiar și o armă cu aer comprimat cu care o să-l învețe pe băiatul lui să tragă, atunci când va crește.

În 16 septembrie eram în posturi de pază și mi-a cerut un pix pentru că voia să scrie o poezie, atunci îi venise inspirația:

*Of, Bosnie cea fără inimă
Care ai distrus atâtea vieți
Nu te voi lăsa să mi-o iei și mie
Căci dorul de țară și a mea soție
Fac scut în fața ta!*

În 17 septembrie 1996, în timpul unei misiuni de lărgire a coridorului Gorazde, se afla în excavator alături de comandantul lui de pluton, când a rămas fără frână și a încercat să oprească excavatorul lăsând cupa la sol. În acel moment s-a rupt bolțul de blocare, comandantul de pluton a reușit să sară, iar cabina a căzut în apă, în râul Recka Reccea, de la 5 metri înălțime... Acolo s-a încheiat misiunea lui... acolo s-au oprit toate speranțele lui.....Am reușit să-i pun alături iconița pe care am primit-o în pachetul de Paști de la soția mea și să-i aprind o lumânare pe care am cumpărat-o de la o mănăstire unde am fost în vizită împreună cu prietenul meu Remus.

Am uitat să vă spun că eram născuți în aceeași zi de 26 iunie, eu în urma lui cu doi ani! Asta a fost!»

Pentru jertfa sa, a fost înaintat post mortem la gradul de sublocotenent. Remus Brânzan a fost înmormântat la data de 20 septembrie 1996, în cimitirul Sf. Gheorghe din localitatea Râmnicu Vâlcea.

Sublocotenentul Remus BRÂNZAN este eroul nostru, al militarilor geniști, care și-a câștigat un loc de cinste în rândul Eroilor Neamului și un binemeritat colțișor în Muzeul Armei Geniu din cadrul Centrului de Instruire pentru Geniu, EOD și Apărare CBRN „Panait Donici” din Râmnicu Vâlcea.

Cinste și onoare memoriei lui!
Dumnezeu să-l odihnească!

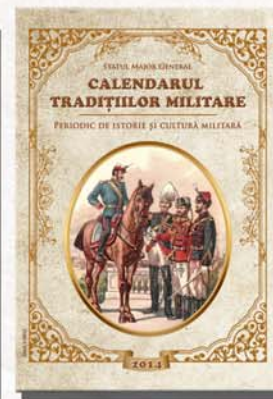
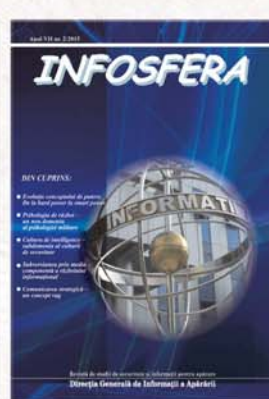
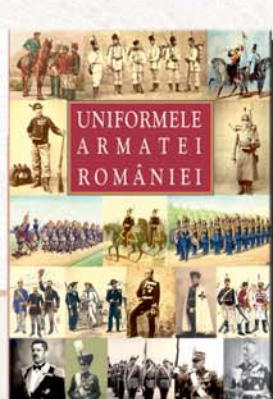
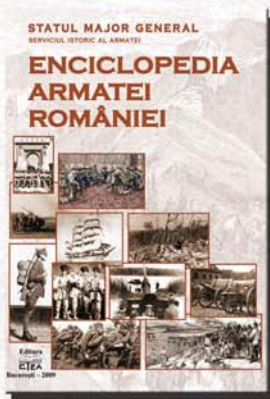

„Cartea este viața timpului nostru”

Vissarion Grigorievici Belinski

STATUL MAJOR GENERAL
SERVICIUL ISTORIC AL ARMATEI
Editura Centrului Tehnic-Editorial al Armatei
ENCICLOPEDIA
ARMATEI
ROMÂNIEI

EDITARE, PROCESARE DIGITALĂ, TEHNOREDACTARE, CORECTURĂ,
TIPĂRIRE ȘI FINISARE LA STANDARDE SUPERIOARE DE CALITATE

B-dul Ion Mihalache nr. 124-126 ◯ Tel.: 021 224.26.34 ◯ E-mail: ctea_smg@yahoo.com ◯ www.defense.ro/edituractea

ROMANIA
MINISTERUL APARARII NATIONALE

CENTRUL
DE INSTRUIRE
PENTRU GENIU, EOD
SI APARARE CBRN
- PANAIT DONICI -

